Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o nalogah in pooblastilih policije obsega:

- Zakon o nalogah in pooblastilih policije – ZNPPol (Uradni list RS, št. 15/13 z dne 18. 2. 2013),
- Popravek Zakona o nalogah in pooblastilih policije – ZNPPol (Uradni list RS, št. 23/15 z dne 3. 4. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalogah in pooblastilih policije – ZNPPol-A (Uradni list RS, št. 10/17 z dne 27. 2. 2017),
- Delno odločbo o razveljavitvi četrtega odstavka 113. člena, 32. točke drugega odstavka 123. člena, 32. točke 125. člena in dvaindvajsete alineje prvega odstavka 128. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr. in 10/17) (Uradni list RS, št. 46/19 z dne 19. 7. 2019),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalogah in pooblastilih policije – ZNPPol-B (Uradni list RS, št. 47/19 z dne 26. 7. 2019),
- Odločbo o ugotovitvi, da je Zakon o nalogah in pooblastilih policije v neskladju z ustavo, in o ugotovitvi kršitve človekove pravice (s prikrito istovetnostjo) (Uradni list RS, št. 153/21 z dne 24. 9. 2021),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalogah in pooblastilih policije – ZNPPol-C (Uradni list RS, št. 8/25 z dne 11. 2. 2025),
- Zakon o nalogah in pooblastilih policije – uradno prečiščeno besedilo – ZNPPol-UPB5 (Uradni list RS, št. 22/25 z dne 4. 4. 2025).

ZAKON

O NALOGAH IN POOBLASTILIH POLICIJE (ZNPPOL)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 6)

Datum začetka uporabe: 04.04.2025

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja naloge in pooblastila policije.

(2) Policija opravlja naloge in pooblastila po določbah tega zakona zaradi zagotavljanja temeljnih dolžnosti policije, ki obsegajo: zagotavljanje varnosti posameznikom in skupnosti, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter krepitev pravne države.

(3) Policija opravlja naloge in pooblastila zaradi preprečevanja in odpravljanja nevarnosti, ki ogrožajo dobrine iz prejšnjega odstavka.

(4) Pri opravljanju nalog in pooblastil po določbah drugih zakonov policija uporablja določbe tega zakona, če drug zakon ne določa drugače. Policija pri zbiranju dokazov ravna po določbah tega zakona samo, če drugi zakoni ne določajo pravil glede zbiranja dokazov.

2. člen

(prenos predpisov Evropske unije)

(1) Ta zakon v skladu z 2. (razen 7. člena), 3., 4. in 5. poglavjem Sklepa Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/615/PNZ) in 2., 3., 4., 5. in 6. poglavjem Sklepa Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 12; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/616/PNZ) ter Sklepom Sveta 2008/617/PNZ z dne 23. junija 2008 o izboljšanju sodelovanja med posebnimi enotami za posredovanje držav članic Evropske unije v kriznih razmerah (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 73; v nadaljnjem besedilu Sklep Sveta 2008/617/PNZ), Sklepom Sveta 2008/633/PNZ z dne 23. junija 2008 o dostopu imenovanih organov držav članic in Europola do vizumskega informacijskega sistema (VIS) za iskanje podatkov za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj (UL L št. 218 z dne 13. 8. 2008, str. 129; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/633/PNZ) in Okvirnim sklepom Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L št. 350/60 z dne 30. 12. 2008, str. 60), določa:

- pristojne organe za izvajanje Sklepa Sveta 2008/615/PNZ, Sklepa Sveta 2008/616/PNZ in Sklepa Sveta 2008/617/PNZ;

- nacionalne kontaktne točke za oblike sodelovanja policije z drugimi državami članicami za preprečevanje kaznivih dejanj, vzdrževanje in zagotavljanje javnega reda in miru med javnimi zbiranji, ob naravnih in drugih nesrečah ter v kriznih razmerah in pristojnost za določanje nacionalnih kontaktnih točk za avtomatizirano iskanje in primerjavo podatkov ter izmenjavo informacij in podatkov za zagotovitev javnega reda ob pomembnih dogodkih in množičnih prireditvah s čezmejno razsežnostjo ter za ukrepe za preprečevanje kaznivih dejanj s področja terorizma.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 132), v delu, ki ureja obdelavo, zbiranje, uporabo in hrambo podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) s strani pristojnega organa države ter izmenjavo informacij.

(3) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2023/977 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic ter razveljavitvi

Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ (UL L št. 134 z dne 22. 5. 2023, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/977/EU).

(4) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredbe (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ (UL L št. 135 z dne 22. 5. 2019, str. 27);

- Uredbe (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 312 z dne 7. 12. 2018, str. 1);

- Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU (UL L št. 312 z dne 7. 12. 2018, str. 56; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1862/EU);

- Uredbe (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 (UL L 236 z dne 19. 9. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1240/EU), v delu, ki ureja nacionalno enoto in njeno delo na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ter nadzorni seznam ETIAS.

3. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. Policijska naloga je naloga, predpisana s tem ali drugim zakonom in se opravlja z uporabo policijskih pooblastil ali z drugimi uradnimi dejanji.

2. Policijsko pooblastilo je z zakonom določen ukrep, ki policistom omogoča opravljanje policijskih nalog in s katerim se praviloma posega v človekove pravice ali temeljne svoboščine ali druge pravice.

3. Nevarnost je možnost za nastanek škode ali ogrožanja dobrine, ki se varuje z opravljanjem policijske naloge.

4. Velika nevarnost je nevarnost, ki ogroža pomembne dobrine, kot so življenje ljudi, zdravje, svoboda ali večja premoženjska vrednost.

5. Verjetnost je podana, ko je pričakovanje, da bo ogrožanje ali škodna posledica nastala, večje od pričakovanja, da ne bo nastala.

6. Velika verjetnost je podana, ko je pričakovanje, da bo ogrožanje ali škodna posledica nastala, bistveno večje od pričakovanja, da ne bo nastala.

7. Policijski vodja ali policijska vodja (v nadaljnjem besedilu: policijski vodja) je policist oziroma policistka (v nadaljnjem besedilu: policist), ki vodi enega ali več policistov pri opravljanju nalog policije ali tisti, ki je določen za vodenje konkretne policijske naloge.

8. Odredba policistu je ustna ali pisna zahteva policijskega vodje, dana policistu za izvedbo policijske naloge, policijskega pooblastila ali uradnega dejanja.

9. Nalog je ustna ali pisna zahteva pristojnega organa za izvedbo določene policijske naloge.

10. Upiranje je vsako nezakonito ravnanje, s katerim oseba policistu otežuje ali onemogoča izvedbo zakonite policijske naloge.

11. Pasivno upiranje je upiranje osebe, ki ne upošteva policistovega zakonitega ukaza ali s svojim nezakonitim ravnanjem otežuje ali onemogoča izvedbo zakonite policijske naloge, tako da se usede, uleže, obrne vstran ali drugače podobno ravna.

12. Aktivno upiranje je upiranje z orožjem, nevarnim orodjem, drugim predmetom ali snovjo, živaljo ali s telesno silo, pri čemer oseba, ki se upira, policistu namerava preprečiti izvedbo zakonite policijske naloge. Za aktivno upiranje se štejejo tudi pozivanje k upiranju, beg osebe in ogrožanje. Ogrožanje pomeni, da oseba s svojim položajem, kretnjami ali ravnanjem kaže, da bo napadla policista ali drugo osebo ali objekt, ki ga policist varuje.

13. Napad je vsaka nezakonita neposredna aktivnost osebe s telesno silo, z živaljo, orožjem, orodjem ali drugim predmetom ali snovjo, s katero namerava policista ali drugo osebo poškodovati ali ji vzeti življenje ali ogroziti njeno osebno varnost ali varnost objekta, ki ga policist varuje.

14. Nevaren predmet je predmet, ki je primeren za napad ali samopoškodbo ali se z njim lahko huje ogrozi javni red ali splošna varnost ljudi ali premoženja.

15. Podatek je osebni, tajni ali drug podatek, ki vsebuje dejstvo, primerno za razlago, sklepanje ali obdelavo.

16. Varovan podatek policije je osebni podatek ali drug obdelovan podatek, ki ni tajen, njegovo razkritje nepoklicanim osebam pa bi povzročilo škodo državnemu organu, poteku uradnih postopkov ali fizičnim ali pravnim osebam, zato morajo njegovo obdelavo spremljati določeni varnostni ukrepi in postopki.

17. Varnostno preverjanje oseb je ugotavljanje morebitnih varnostnih zadržkov za dostop do varovane osebe ali za delo pri varovani osebi, za delo v varovanem objektu, prostoru ali okolišu ali na določenem delovnem mestu ali za dostop do njih ali v drugih primerih, določenih z zakonom.

18. Akreditacijski postopek je omejeno varnostno preverjanje za zagotavljanje upravičenosti vstopa v določen prostor, kjer se izvajajo posebni varnostni ukrepi za varovanje določenih varovanih oseb. Akreditacijski postopek obsega izpolnitev posebnega vprašalnika, ki vsebuje osebne podatke preverjene osebe, namen vstopa in zadrževanja v prostorih posebnega pomena ter druge, nujno potrebne podatke za uspešno in učinkovito varovanje določenih oseb in objektov.

19. Sum varnostnega zadržka je izraz, ki se v tem zakonu uporablja v enakem pomenu kot v zakonu, ki ureja tajne podatke.

II. NALOGE POLICIJE

OPRAVLJANJE NALOG POLICIJE

4. člen

(naloge policije)

(1) Naloge policije, ki izhajajo iz njenih temeljnih dolžnosti, so:

- varovanje življenja, osebne varnosti in premoženja ljudi,
- preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in prekrškov, odkrivanje in prijemanje storilcev kaznivih dejanj in prekrškov, drugih iskanih ali pogrešanih oseb ter njihovo izročanje pristojnim organom in zbiranje dokazov ter raziskovanje okoliščin, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi, ki izvira iz kaznivih dejanj in prekrškov,
- vzdrževanje javnega reda,
- nadzor in urejanje prometa na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki so dane v uporabo za javni promet,
- nadzor državne meje,
- naloge v zvezi z gibanjem in prebivanjem tujcev,
- varovanje določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, in če z zakonom ni določeno drugače, varovanje določenih delovnih mest in tajnosti podatkov državnih organov,
- naloge ob naravnih in drugih nesrečah,
- druge naloge, določene v tem zakonu in drugih predpisih v skladu z zakonom.

(2) Policija pri opravljanju nalog sodeluje s posamezniki in skupnostjo ter izvaja preventivno dejavnost.

5. člen

(temelj opravljanja policijske naloge)

(1) Policist opravlja policijsko nalogo ali uporablja policijska pooblastila po:

- uradni dolžnosti,
- odredbi policijskega vodje,
- nalogu sodišča, državnega tožilca ali drugega organa, ki ga za to pooblašča poseben zakon.

(2) Odredba policistu in nalog za izvedbo policijske naloge morata temeljiti na zakonu in morata biti razumljiva in določna.

(3) Policist mora odkloniti izvedbo odredbe ali naloga, če je očitno, da bi s tem storil kaznivo ravnanje. O odklonitvi policist takoj obvesti notranjo organizacijsko enoto policije, pristojno za notranjo varnost, ali drug pristojen državni organ. Policista, ki odkloni izvedbo takšne odredbe ali naloga, se ne sme na kakršen koli način kaznovati.

6. člen

(oblike opravljanja policijskih nalog)

Policisti opravljajo policijske naloge, zlasti:

- z opazovanjem,
- s patruljiranjem,
- z interveniranjem,
- z zasedo,
- s poostrenim nadzorom in
- z varnostno akcijo.

7. člen

(taktični preudarek)

Policisti pri opravljanju policijskih nalog ocenjujejo, katere odločitve, policijska pooblastila ali uradna dejanja bodo za učinkovito preprečevanje in odpravljanje nevarnosti izvedli, glede na dejstva in okoliščine, ki so jim bile znane v trenutku ocenjevanja.

8. člen

(policijski postopek)

(1) Policijski postopek je vsako dejanje policistov zaradi opravljanja policijskih nalog.

(2) Fizična oseba, pravna oseba ali državni organ v policijskem postopku ali oseba, ki je navzoča na kraju policijskega postopka, mora ravnati po odredbah, ukazih, navodilih ali zahtevah policistov, ki so potrebne za zagotovitev varnosti in nemoteno izvedbo policijskega postopka.

9. člen

(omejitve ob veliki verjetnosti hujših kršitev javnega reda)

(1) Ob veliki verjetnosti hujših kršitev javnega reda lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrice oziroma ministra, pristojnega za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister) naloži policiji, da z odredbo:

- omeji ali prepove gibanje na določenih območjih, določenih krajih ali na javnih mestih oziroma

- prepove nastanitev v določenem kraju ali zapustitev določenega kraja.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka sme trajati največ sedem dni. Z izvajanjem ukrepa se preneha takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen.

(3) Odredba iz prvega odstavka tega člena je dokončna. Zoper odredbo je dopustno vložiti tožbo na Upravno sodišče Republike Slovenije, ki o njej odloča prednostno. Vrhovno sodišče Republike Slovenije o pritožbi zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije odloča prednostno.

10. člen

(generalna policijska klavzula)

(1) Policija mora v okviru predpisov tudi brez stvarne pristojnosti, določene v tem ali drugih zakonih, ukreniti vse, kar je potrebno, da od skupnosti ali posameznika odvrne nevarnost ali prepreči ravnanja, ki ogrožajo varnost ali javni red.

(2) Pri ukrepanju sme uporabiti policijsko pooblastilo iz tega ali drugega zakona, ki je glede na okoliščine primerno in s katerim lahko na najmilejši možen način prepreči, odpravi ali zmanjša učinke nevarnosti ali ravnanj iz prejšnjega odstavka.

(3) O delovanju policije po prvem odstavku tega člena na predlog ministra odloča Vlada Republike Slovenije.

(4) Fizične osebe, pravne osebe in državni organi morajo dati policiji v uporabo tehnična sredstva, potrebna za izvedbo nalog iz prvega odstavka tega člena, in zagotoviti osebe, usposobljene za njihovo upravljanje.

(5) Stroški, nastali z uporabo tehničnih sredstev in opreme po prejšnjem odstavku, so stroški proračuna.

(6) Zoper ukrepe iz drugega odstavka tega člena je dopustno vložiti tožbo na Upravno sodišče Republike Slovenije, ki o njej odloča prednostno. Vrhovno sodišče Republike Slovenije o pritožbi zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije odloča prednostno.

11. člen

(kriminalistično pridobivanje in vrednotenje informacij)

(1) Kriminalistično pridobivanje in vrednotenje informacij je proces zbiranja, vrednotenja in analiziranja osebnih in drugih podatkov o kriminalni dejavnosti fizičnih in pravnih oseb ter hudodelskih združb, na podlagi katerega se odloča in načrtuje policijske naloge za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti.

(2) Pri pridobivanju podatkov iz prejšnjega odstavka policija sodeluje z osebami, ki ji prostovoljno posredujejo operativne informacije o kaznivih dejanjih, njihovih storilcih in drugih aktivnostih, ki kažejo na kazniva dejanja.

(3) S kriminalističnim pridobivanjem in vrednotenjem informacij se ne sme izzivati kriminalne dejavnosti.

(4) Policija mora osebam iz drugega odstavka tega člena zagotoviti varnost in anonimnost, če je to v njihovem interesu in je skladno z določbo 118. člena tega zakona.

(5) Način izvajanja kriminalističnega pridobivanja in vrednotenja informacij ter sodelovanje z osebami z internim aktom določi generalni direktor policije oziroma generalna direktorica policije (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor policije).

12. člen

(policijska asistenca)

(1) Policija zagotavlja pomoč državnim organom in samoupravnim lokalnim skupnostim, nosilcem javnih pooblastil pa le, ko izvajajo javna pooblastila na podlagi zakonsko določenih nalog in pristojnosti (v nadaljnjem besedilu: upravičenci), če pri izvajanju njihovih nalog pride do upiranja ali ogrožanja ali če to utemeljeno pričakujejo.

(2) Policija zagotavlja pomoč iz prejšnjega odstavka na podlagi pisnega zahtevka upravičenca. Upravičenec mora zahtevek poslati pristojni policijski postaji najmanj sedem dni pred opravljanjem nalog. V zahtevku morajo biti navedeni razlogi, zaradi katerih je treba zagotoviti pomoč policistov, in zakonska podlaga za izvajanje nalog in pristojnosti, pri katerih je prišlo do upiranja ali ogrožanja, ali upravičenec to utemeljeno pričakuje.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pomoč lahko zagotovi takoj na podlagi ustnega zahtevka, če pisnega zahtevka ni mogoče pravočasno vložiti. Zahtevek za pomoč policist pisno dokumentira, upravičenec pa mora posredovati zahtevek v pisni obliki najpozneje v roku 24 ur od ustnega zahtevka.

(4) Preden upravičenec začne opravljati naloge, policisti osebe, navzoče na kraju, opozorijo, da bodo zoper njih uporabili policijska pooblastila, če bodo ovirali opravljanje nalog upravičenca.

(5) Policisti ne smejo sami opravljati dejanj, za opravljanje katerih je pristojen izključno upravičenec.

(6) Ko policisti pri zagotavljanju pomoči pričakujejo upiranje ali ogrožanje večjega števila oseb, smejo do izvedbe naloge upravičenca omejiti gibanje na določenem območju ali v določenem objektu.

(7) Osebe, ki ovirajo ali poskušajo ovirati opravljanje nalog upravičenca ali ogrožajo življenje ljudi, smejo policisti odstraniti oziroma ukrepajo skladno z zakonom.

SPLOŠNA NAČELA ZA OPRAVLJANJE POLICIJSKIH NALOG

13. člen

(načelo spoštovanja človekove osebnosti in dostojanstva ter drugih človekovih pravic in temeljnih svoboščin)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog morajo policisti spoštovati in varovati pravico do življenja, človekovo osebnost in dostojanstvo ter druge človekove pravice in temeljne svoboščine.

(2) Še posebej obzirno morajo policisti ravnati z žrtvami in osebami, ki potrebujejo dodatno pozornost, pomoč in skrb, kot so otroci, mladoletniki, starejši, invalidne osebe, nosečnice in žrtve nasilja v družini.

(3) Policisti ne smejo nikoli povzročati, spodbujati ali dopuščati mučenja ali drugega krutega, nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja.

(4) Policisti morajo izvajati policijska pooblastila tako, da ne ogrožajo življenja oseb, ki niso v policijskem postopku, niti jim ne smejo nalagati nepotrebnih obveznosti.

14. člen

(načelo enake obravnave)

Pri opravljanju policijskih nalog morajo policisti vsakomur zagotoviti enako varstvo njegovih pravic. Nikogar ne smejo diskriminirati na podlagi narodnosti, rase, barve kože, spola, jezika, vere, spolne usmerjenosti, političnega ali drugega prepričanja, premoženjskega stanja, rojstva, genetske dediščine, izobrazbe, družbenega položaja, invalidnosti ali katere koli druge osebne okoliščine.

15. člen

(načelo zakonitosti)

Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti uporabiti policijska pooblastila na podlagi in v obsegu, ki ga določa zakon, ter na način, določen z zakonom ali podzakonskim predpisom, izdanim na podlagi in v skladu z zakonom.

16. člen

(načelo sorazmernosti)

(1) Ko je za uspešno izvedbo policijske naloge mogoče uporabiti različna policijska pooblastila, morajo policisti uporabiti tista, s katerimi lahko opravijo policijsko nalogo z najmanjšimi škodljivimi posledicami.

(2) Hujše policijsko pooblastilo smejo policisti uporabiti le, če je bila uporaba milejših policijskih pooblastil neuspešna ali če ta zaradi okoliščin in zagotavljanja varnosti življenja, osebne varnosti ali varnosti premoženja ne bi bila mogoča.

(3) Policisti morajo prenehati uporabljati policijsko pooblastilo takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih so ga uporabili.

17. člen

(načelo strokovnosti in integritete)

Policisti morajo pri opravljanju policijskih nalog upoštevati pravila stroke in krepiti integriteto.

18. člen

(splošne določbe o opravljanju policijskih nalog proti otrokom in mladoletnikom)

(1) Otrok in mladoletnik sta osebi, ki sta kot takšni določeni v zakonu, ki določa kazensko odgovornost mladoletnikov.

(2) V postopkih z otroki in mladoletniki morajo policisti upoštevati njihovo starost, telesno in duševno razvitost, občutljivost in morebitne druge lastnosti, ki jih je mogoče opaziti.

(3) Ko policisti izvajajo policijska pooblastila proti otroku, o tem obvestijo starše ali skrbnika, če to zahtevajo koristi otroka, vselej pa, ko so bila zoper njega uporabljena prisilna sredstva. Ko policisti izvajajo policijska pooblastila proti mladoletniku, ga seznanijo s pravico do obveščanja staršev ali skrbnika, starše ali skrbnika pa obvestijo vselej, ko so bila zoper njega uporabljena prisilna sredstva, je bil priveden ali je bilo odrejeno pridržanje. Pri obveščanju staršev policisti obvestijo enega ali drugega od staršev, če starši ne živijo skupaj, pa tistega od staršev, pri katerem otrok ali mladoletnik živi. Če ta ni dosegljiv, obvestijo drugega od staršev. Če bi bilo obveščanje staršev ali skrbnika v nasprotju s koristmi otroka ali mladoletnika, policisti ne obvestijo staršev ali skrbnika, o postopku pa obvestijo pristojni center za socialno delo.

(4) V primerih, ko policisti glede na okoliščine ocenijo, da je to potrebno, o izvedbi pooblastila obvestijo tudi pristojni center za socialno delo.

19. člen

(sporazumevanje pri opravljanju policijskih nalog)

(1) Za jezikovno sporazumevanje pri opravljanju policijskih nalog morajo policisti upoštevati predpise o slovenščini kot uradnem jeziku ter o rabi italijanščine in madžarščine kot uradnih jezikov na območju občin, v katerih živi avtohtona italijanska oziroma madžarska narodna skupnost. Pri ustnem sporazumevanju z osebami, ki ne znajo slovenščine, policisti lahko uporabljajo tudi drug jezik, ki ga oseba razume, sicer pa tolmača. Gluhi osebi pripada pravica do tolmača skladno z zakonom, ki ureja uporabo slovenskega znakovnega jezika.

(2) Tolmačenje se lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi za prenos slike in glasu ali le glasu, če je zagotovljen varen prenos podatkov, če ni mogoče pravočasno zagotoviti neposrednega tolmačenja in če je to nujno potrebno za izvedbo policijske naloge.

NOŠENJE PRISILNIH SREDSTEV

20. člen

(nošenje prisilnih sredstev)

Policisti imajo pravico in dolžnost imeti in nositi orožje, strelivo ter druga prisilna sredstva skladno s podzakonskim predpisom, ki ga izda minister.

21. člen

(opravljanje policijskih nalog v uniformi in civilni obleki)

(1) Policisti opravljajo policijske naloge v uniformi ali civilni obleki.

(2) Ko policisti opravljajo policijske naloge v civilni obleki, se morajo pred policijskim postopkom izkazati s službeno izkaznico. Če okoliščine tega ne dopuščajo, se morajo ustno predstaviti kot policisti. Takoj ko je možno, pa se morajo izkazati s službeno izkaznico.

(3) Policist osebi, zoper katero je izvajal policijska pooblastila, na njeno zahtevo na kraju praviloma pove svoje ime in priimek ter policijsko enoto, v katero je razporejen, glede na okoliščine pa se izjemoma predstavi le z identifikacijsko številko, če oceni, da bi predstavitev z imenom in priimkom lahko povzročila njegovo ogroženost.

(4) Policist se predstavi tako, da si oseba identifikacijo lahko zapomni ali zapiše.

(5) Ob predstavitvi policist osebi v postopku pojasni policijsko pooblastilo oziroma nalogo, ki jo izvaja, razen če bi to ogrozilo ali otežilo izvedbo.

22. člen

(uporaba maskirnega pokrivala)

(1) Ko mora biti med opravljanjem policijskih nalog zaradi policistove varnosti prikrita njegova prepoznavnost, sme policist izjemoma uporabljati maskirno pokrivalo. V takem primeru se policistu ni treba predstaviti v skladu z določbami prejšnjega člena.

(2) O uporabi maskirnega pokrivala odloči generalni direktor policije, direktor policijske uprave ali oseba, ki jo za to pooblasti generalni direktor policije ali direktor policijske uprave.

23. člen

(prirejena identiteta)

(1) Za zagotovitev učinkovitega izvajanja nalog policije v zvezi s prikritimi preiskovalnimi ukrepi na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, lahko generalni direktor policije odredi za policiste vnaprejšnjo izdelavo prirejene identitete, oblikovane identitete ali prirejenega lastništva sredstev policije. Ti izrazi pomenijo:

- prirejena identiteta je prireditev podatkov o osebi, prireditev podatkov v zbirkah podatkov in izdelava prirejenih listin;
- oblikovana identiteta je pridobivanje in obvladovanje specifičnih veščin ter znanj v določenih okoljih in usposabljanje policistov za določene profile;
- prirejeno lastništvo sredstev policije je prireditev oznak ali podatkov o lastništvu sredstev policije.

(2) Prirejena identiteta, oblikovana identiteta in prirejeno lastništvo se izdelajo pred izdajo odredbe za prikrite preiskovalne ukrepe iz zakona, ki ureja kazenski postopek, vendar njihova uporaba ne sme biti usmerjena v preiskovanje konkretnega kaznivega dejanja. Prirejena identiteta in prirejeno lastništvo se smeta uporabljati le za izdelavo oblikovane identitete. Za izdelavo oblikovane identitete se lahko odredi uporaba prirejene identitete in prirejenega lastništva v pravnem prometu. Policija mora zagotoviti sledljivost uporabe prirejene identitete, oblikovane identitete in prirejenega lastništva.

(3) Prirejena identiteta, oblikovana identiteta in prirejeno lastništvo se lahko po tem členu uporabljajo eno leto od izdelave, z možnostjo večkratnega podaljšanja uporabe za eno leto. Uporabo podaljša generalni direktor policije na podlagi obrazloženega predloga pristojne enote policije. O izdelavi, podaljšanju ali uničenju prirejene identitete, oblikovane identitete in prirejenega lastništva policija pisno obvesti vodjo specializiranega državnega tožilstva ali državnega tožilca, ki ga ta pooblasti.

(4) Nadzor nad prirejeno identiteto, oblikovano identiteto in prirejenim lastništvom in njihovo uporabo izvaja najmanj enkrat letno v prostorih policije vodja specializiranega državnega tožilstva ali državni tožilec, ki ga ta pooblasti. Nadzor se izvaja tako, da se ne razkrije identitete policistov.

(5) Vodja specializiranega državnega tožilstva ali državni tožilec, ki ga ta pooblasti, lahko odredi uničenje prirejene identitete, prirejenega lastništva ali prenehanje izdelave oblikovane identitete, če pri nadzoru ugotovi neskladje z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Zaradi varstva tretjih oseb lahko generalni direktor policije odredi, da se policist, ki po tem členu uporablja prirejeno identiteto, v postopkih pred državnimi organi predstavi s pravo identiteto.

(7) Na zaprosilo tujih pristojnih organov se lahko izdela prirejena identiteta, oblikovana identiteta in prirejeno lastništvo po določbah tega člena in 24. člena tega zakona tudi policijskemu delavcu tuje države s statusom tajnega delavca, ki jo mora uporabljati v skladu s tem členom in 24. členom tega zakona.

(8) Način izdelave, hrambe in uničenja prirejene identitete, oblikovane identitete in prirejenega lastništva iz tega člena in 24. člena tega zakona z internim aktom določi minister.

24. člen

(uporaba prirejene identitete)

(1) Za zaščito izvedbe policijske naloge pri izvajanju prikritih preiskovalnih ukrepov ali za zagotovitev varnosti izvajalcev prikritega preiskovalnega ukrepa in policistov, ki zagotavljajo neposredno operativno podporo pri izvedbi prikritih preiskovalnih ukrepov, lahko pristojni državni tožilec oziroma preiskovalni sodnik v skladu z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek, dovoli uporabo prirejene identitete, oblikovane identitete ali prirejenega lastništva sredstev policije iz prejšnjega člena.

(2) Ko policist uporablja prirejeno identiteto, se ne izkazuje in predstavlja po določbah 21. člena tega zakona.

25. člen

(izvedba prirejene identitete in lastništva)

Državni organi, samoupravne lokalne skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo odredbe za izvedbo ukrepov iz 23. in 24. člena tega zakona izvesti tako, da so v njihovih zbirkah osebnih in drugih podatkov, javnih knjigah in uradnih evidencah začasno dostopni samo novi osebni podatki in podatki o nepremičninah ali premičninah. Prirejene dokumente ali javne listine morajo izdelati na način, ki ne omogoča dvoma o novi identiteti ali novem lastništvu.

26. člen

(izplačilo stroškov in nagrad v zvezi s prikritimi preiskovalnimi ukrepi)

(1) Za izplačilo stroškov in nagrad v zvezi z izvajanjem prikritih preiskovalnih ukrepov, odobrenih na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ter za plačilo stroškov in nagrad, povezanih s pridobivanjem koristnih informacij o kaznivih dejanjih ali njihovih storilcih, odobrenih na podlagi tega zakona, se v finančnem načrtu policije določijo namenska proračunska sredstva. Podatki o izplačilih se vodijo skladno s predpisi, ki urejajo posamezna področja.

(2) Poslovanje s sredstvi za posebne operativne namene iz prejšnjega odstavka z internim aktom določi minister.

(3) Od denarnih prejemkov iz prvega odstavka tega člena se ne plačajo davki in prispevki za socialno varnost ali druge dajatve, ki jih določajo predpisi.

OPRAVLJANJE POLICIJSKIH NALOG ZUNAJ DELOVNEGA ČASA

27. člen

(opravljanje policijskih nalog zunaj delovnega časa)

(1) Policisti morajo tudi zunaj delovnega časa preprečevati nezakonita dejanja ter opravljati druge policijske naloge, če je zaradi nezakonitega dejanja ali splošne nevarnosti neposredno ogroženo življenje, zdravje, osebna varnost ali premoženje.

(2) V drugih primerih smejo policisti zunaj delovnega časa opravljati policijske naloge, če v uniformi neposredno zaznajo kršitev predpisov in če je glede na okoliščine treba ukrepati takoj.

(3) Policisti ne smejo opravljati policijskih nalog v primerih iz prejšnjega odstavka, če so sami udeleženi v takem dogodku.

(4) O opravljanju policijskih nalog zunaj delovnega časa morajo policisti takoj seznaniti vodjo policijske enote, v katero so razporejeni.

POSEBNOSTI PRI IZVAJANJU POLICIJSKIH POOBLASTIL ZOPER DOLOČENE KATEGORIJE OSEB

28. člen

(posebnosti pri izvajanju policijskih pooblastil zoper osebe z imuniteto)

Policisti morajo upoštevati posebnosti postopka in načelo izvzetosti (imuniteta) določenih oseb, objektov, prevoznih sredstev in stvari pri izvajanju policijskih nalog.

29. člen

(diplomatska in konzularna imuniteta)

(1) Osebe, ki uživa diplomatsko imuniteto v Republiki Sloveniji in se nanjo sklicuje z ustrezno listino, policisti ne smejo privesti, pridržati ali ji omejiti gibanje od trenutka, ko izvejo, da uživa imuniteto, morajo pa zbrati in zavarovati dokaze, da je oseba kršila predpise Republike Slovenije. O ugotovljeni kršitvi osebe, ki uživa diplomatsko imuniteto, policija pisno obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Osebi, ki uživa diplomatsko imuniteto, je za kršitev mogoče izreči tiste sankcije, ki so v skladu z zakonom in niso obsežene z imuniteto.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo policisti preprečiti dejanje, s katerim oseba z diplomatsko imuniteto povzroča veliko nevarnost.

(3) Osebo, ki uživa konzularno imuniteto v Republiki Sloveniji in se nanjo sklicuje z ustrezno listino, smejo policisti privesti, pridržati ali ji omejiti gibanje le na podlagi pisnega naloga sodišča, ob sumu storitve kaznivega dejanja ali prekrška pa smejo zoper njo izvesti vsa zakonska policijska pooblastila in druga uradna dejanja, razen privedbe, pridržanja ali omejitve gibanja. Prejšnji stavek se ne uporablja za častne konzularne funkcionarje.

(4) Policisti ne smejo vstopiti v prostore diplomatske misije in konzulata, razen konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, niti ne smejo vstopiti v zasebno stanovanje tujega diplomatskega predstavnika ali pregledati ali preiskati vozila, ki ga ta uporablja.

(5) Izjemoma smejo policisti vstopiti v prostore diplomatske misije, če to zahteva ali s tem soglaša šef misije, ali v prostore konzulata, če to zahteva ali s tem soglaša šef konzulata, oseba, ki jo on določi, ali šef diplomatske misije države imenovanja. V takem primeru smejo policisti zahtevati, da jim tisti, ki je zahteval vstop, to pisno potrdi. V zasebno stanovanje tujega diplomatskega predstavnika smejo policisti vstopiti na zahtevo ali ob soglasju šefa misije, konzulata ali osebe, ki jo določita. V navedenih primerih mora biti prisoten predstavnik misije ali konzulata.

(6) Ne glede na določbi četrtega in petega odstavka tega člena smejo policisti ob požaru ali drugih nesrečah, ki zahtevajo hitre varnostne ukrepe, vstopiti v prostore konzulata. V takem primeru, če je le mogoče, policisti predhodno obvestijo konzulat, v teh prostorih pa se zadržijo le nujno potreben čas.

(7) Arhiva, dokumentov in uradnih dopisov diplomatskih misij in konzulatov ter po predpisih označene diplomatske in konzularne pošte ni dovoljeno odpirati, pregledovati, zadrževati ali zaseči. Navedena določba velja za arhive, dokumente in uradne dopise konzulatov, ki jih vodijo častni konzuli le, če so ti ločeni od drugih dokumentov častnega konzularnega funkcionarja ali drugih oseb.

(8) Če policisti zavrnejo konzularno pošiljko, o tem napišejo poročilo, v katerem utemeljijo razloge in potek postopka.

(9) Določbe prvega, drugega, četrtega, petega in sedmega odstavka tega člena veljajo tudi za mednarodne organizacije s sedežem v Republiki Sloveniji in njihovo osebje, ki uživa imuniteto v obsegu, ki ga določajo mednarodne pogodbe.

(10) Policisti izvajajo policijska pooblastila zoper osebe, ki uživajo diplomatsko ali konzularno imuniteto, v skladu z mednarodnim pravom in na način, ki ustreza mednarodnim običajem.

30. člen

(imuniteta državnih funkcionarjev)

(1) Če je storilec kaznivega dejanja ali prekrška oseba, ki po ustavi ali zakonu uživa imuniteto (poslanec, sodnik, sodnik ustavnega sodišča, varuh človekovih pravic, državni tožilec in državni svetnik) in se nanjo sklicuje, morajo policisti storiti vse potrebno, da se zberejo potrebni podatki in zavarujejo dokazi. Pri tem smejo policisti uporabiti vsa policijska pooblastila.

(2) Če je privedena oseba, ki uživa imuniteto iz prejšnjega odstavka in se nanjo sklicuje, zalotena pri storitvi kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, morajo policisti o privedbi takoj obvestiti pristojnega državnega tožilca.

31. člen

(posebnosti pri izvajanju policijskih pooblastil zoper vojaške osebe in na vojaškem območju)

(1) Policijska pooblastila izvajajo policisti tudi zoper vojaške osebe, če to z drugim zakonom ni drugače določeno. O privedbi ali pridržanju vojaške osebe morajo takoj obvestiti vojaško policijo.

(2) Policisti smejo vojaško osebo, ki bi lahko dala koristne podatke za opravljanje policijskih nalog, povabiti v uradne prostore policije preko njenega poveljstva ali neposrednega predstojnika.

(3) Če policisti opravljajo policijske naloge v objektu ali okolišu objekta, ki je posebnega pomena za obrambo, ali na območju tabora, povabijo pristojno vojaško osebo, naj bo pri tem navzoča.

32. člen

(posebnosti pri opravljanju policijskih nalog zoper polnoletne osebe pod skrbništvom)

Za polnoletne osebe, za katere policisti ugotovijo, da jim je bila popolnoma odvzeta poslovna sposobnost, se glede vabljenja in privedbe uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za otroke.

III. POLICIJSKA POOBLASTILA

33. člen

(policijska pooblastila)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti:

- zbirati obvestila,
- vabiti,
- opozarjati,
- ukazovati,
- ugotavljati identiteto oseb in izvajati identifikacijski postopek,
- iskati osebe,
- izvajati prikrito kontrolo,
- izvajati prepoznavo oseb po fotografijah,
- izdelovati fotorobote,
- izvajati poligrafski postopek,
- postavljati cestne zapore z blokadnimi točkami,
- uporabljati tuja prevozna sredstva, sredstva za zveze ali druga sredstva,
- opravljati varnostne preglede,
- opravljati preglede oseb,
- vstopati v tuja stanovanja in v druge prostore,
- zasegati predmete,
- opravljati protiteroristične preglede,
- začasno omejevati gibanje oseb,
- privesti osebe,
- prepovedati približevanje določeni osebi, kraju ali območju,
- prepovedati udeležbo na športnih prireditvah,
- prekiniti potovanje,
- pridržati osebe,
- uporabljati prisilna sredstva,
- varnostno preverjati osebe,
- izvajati akreditacijski postopek,
- izvajati policijska pooblastila na vodah,
- zbirati in obdelovati podatke in
- izvajati druga policijska pooblastila, določena v zakonih.

(2) Način izvajanja policijskih pooblastil iz prejšnjega odstavka, razen če ni s tem zakonom določeno drugače, podrobneje predpiše minister po pridobitvi predhodnega mnenja Varuha človekovih pravic.

1. SPLOŠNA POLICIJSKA POOBLASTILA

Zbiranje obvestil

34. člen

(zbiranje obvestil)

(1) Policisti zbirajo obvestila od oseb, ki bi lahko dale koristne podatke za uspešno opravljanje policijskih nalog, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Sodelovanje osebe pri zbiranju obvestil je prostovoljno. Oseba ima pravico do anonimnosti, razen če zakon, ki ureja kazenski postopek, in zakon, ki ureja postopek o prekrških, ne urejata drugače. Policisti pred zbiranjem obvestil poučijo osebo o pravici do prostovoljnosti in anonimnosti, razen če je do zbiranja obvestil prišlo na pobudo osebe ali v primeru preventivnih dejavnosti.

(3) Policisti smejo zbirati obvestila od osebe neposredno na kraju dogodka, v službenih prostorih policije, na delovnem mestu osebe, na drugem primernem kraju, s pristankom osebe pa tudi na njenem domu.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo, ko policisti fizično osebo, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali pravno osebo pisno zaprošajo za informacije in obvestila.

Vabljenje

35. člen

(vabljenje)

(1) Policisti smejo vabiti v uradne prostore osebo:

- ki bi lahko dala koristne podatke za opravljanje policijskih nalog,
- katere navzočnost je nujno potrebna za izvedbo drugega policijskega pooblastila, določenega s tem ali z drugim zakonom.

(2) Policisti smejo osebo vabiti pisno, neposredno ustno, po telefonu ali elektronski poti.

(3) Osebe, ki policiji niso znane, se lahko vabijo z javnim naznanilom.

(4) Vabilo mora vsebovati kraj, čas in razlog vabljenja.

(5) Osebo smejo policisti prisilno privesti le v primeru iz druge alineje prvega odstavka tega člena, če se vabilu ni odzvala niti izostanka ni opravičila, v pisnem vabilu pa je bila opozorjena na možnost prisilne privedbe.

(6) Zaradi vabljenja oseba ne sme imeti nepotrebnih težav pri opravljanju svojega rednega dela.

(7) Vabljeni osebi se na njeno zahtevo povrnejo potni stroški za potovanje z najcenejšim javnim prevoznim sredstvom od dejanskega prebivališča do kraja, kamor je vabljena, in nazaj. Če na poti ali delu poti javno prevozno sredstvo ne vozi, se vabljeni osebi povrnejo stroški za prevožene kilometre z lastnim prevoznim sredstvom.

(8) Način povrnitve potnih stroškov vabljeni osebi podrobneje predpiše minister.

36. člen

(vabljenje otrok in mladoletnikov)

(1) Otroka smejo policisti vabiti le preko staršev ali skrbnika.

(2) Ko policisti vabijo mladoletnika, morajo hkrati obvestiti tudi starše ali skrbnika.

(3) Če bi bilo vabljenje ali obveščanje staršev ali skrbnika v nasprotju s koristmi otroka ali mladoletnika, morajo policist o postopku obvestiti pristojni center za socialno delo.

37. člen

(posebni primeri vabljenja)

(1) Policisti smejo na način iz 35. člena tega zakona izjemoma vabiti tudi osebe, ki bi lahko dale koristne podatke za preverjanje strokovnosti izvedenih policijskih nalog oziroma pooblastil, notranje varnosti ali integritete delavcev policije.

(2) Vabljena oseba iz prejšnjega odstavka ne sme biti prisilno privedena.

Opozorilo

38. člen

(opozorilo)

(1) Policisti smejo opozoriti fizične in pravne osebe ter državne organe na okoliščine, ravnanja ali opustitev ravnanj, ki ogrožajo ali bi lahko ogrožale javni red, življenje, osebno varnost ali premoženje.

(2) Policisti opozarjajo ustno ali pisno, z uporabo tehničnih sredstev ali preko javnih medijev.

(3) Opozorila morajo biti jasna in kratka ter nedvoumno izražena.

(4) Opozorila za pravne osebe in državne organe policisti izrečejo odgovorni osebi.

Ukaz

39. člen

(ukaz)

(1) Z ukazom smejo policisti fizičnim in pravnim osebam ter državnim organom dati navodila in zahtevati od njih ravnanja ali opustitev ravnanj, da bi opravili policijske naloge, določene v tem zakonu in drugih predpisih v skladu z zakonom.

(2) Policisti ukazujejo neposredno ustno ali tudi z uporabo tehničnih sredstev ali na drug primeren način.

(3) Če je glede na okoliščine to mogoče, policisti ob ukazu navedejo razlog, zaradi katerega je potrebna določena storitev ali opustitev ravnanja, ter kakšni ukrepi bodo izvedeni ob neupoštevanju ukaza.

(4) Ukazi morajo biti jasni in kratki ter nedvoumno izraženi.

(5) Ukaz za pravne osebe in državne organe izrečejo odgovorni osebi.

Ugotavljanje identitete

40. člen

(ugotavljanje identitete)

(1) Policisti smejo ugotavljati identiteto osebe, ki:

- jo je treba privesti ali pridržati;
- vstopa v območje, kraj, prostor, objekt ali okoliš, na katerem je prepovedano ali omejeno gibanje, ali se tam nahaja;
- je na območju, v kraju ali objektu, v katerem se izvajajo ukrepi za iskanje ali izsledite storilca kaznivega dejanja ali prekrška ali predmetov in sledi, ki so pomembni za kazenski postopek ali postopek o prekršku;
- z obnašanjem, ravnanjem ali zadrževanjem na določenem kraju ali ob določenem času vzbuja sum, da bo storila, izvršuje ali je storila kaznivo dejanje ali prekršek;
- je po opisu podobna iskani osebi;
- z obnašanjem, ravnanjem ali zadrževanjem na določenem kraju ali v določenem času vzbuja sum, da je otrok ali mladoletnik na begu od doma ali iz vzgojnega zavoda, socialnovarstvenega zavoda, prevzgojnega doma ali zdravstvene ustanove ali se je izgubil;
- je očitno nebogljena in je ugotavljanje identitete nujno za zagotovitev pomoči;
- bi lahko dala koristne podatke za opravljanje policijskih nalog.

(2) Za zadrževanje na določenem kraju ali v določenem času se šteje zlasti navzočnost na javnih krajih, kjer je gibanje dovoljeno pod določenimi pogoji, v okolišu varovanih objektov, objektov posebnega pomena ali na drugih krajih, zlasti kjer je večja dnevna, občasna ali trenutna migracija ljudi oziroma na javnem prevoznem sredstvu, če gre za varnostno tvegana območja.

(3) Policisti smejo ugotavljati identiteto osebe in posredovati njene podatke tudi na upravičeno zahtevo uradnih oseb ter nosilcev javnih pooblastil, če je to nujno za izvajanje pooblastil teh uradnih oseb ali za zagotavljanje njihove varnosti.

(4) Policisti smejo ugotavljati identiteto osebe tudi na upravičeno zahtevo druge osebe, ki izkazuje premoženjsko in nepremoženjsko škodo, telesno poškodbo, sum storitve kaznivega dejanja ali prekrška in v podobnih primerih ter tako ugotovljene podatke posredovati upravičencu, ki izkaže pravni interes za uveljavljanje pravic pred sodnimi ali državnimi organi.

41. člen

(načini ugotavljanja identitete)

(1) Policisti ugotavljajo identiteto osebe tako, da jo na primeren način ustavijo oziroma pristopijo do nje in ji pojasnijo razlog izvedbe policijskega postopka ter od nje zahtevajo izročitev javne listine z njeno fotografijo, ki jo je izdal državni organ, da listino pogledajo ter primerjajo in preverijo podatke v ustreznih evidencah. Če okoliščine policistom onemogočajo takojšnje pojasnilo razloga izvedbe policijskega postopka, policisti osebam razlog pojasnijo takoj, ko je glede na okoliščine to mogoče.

(2) Če je oseba zakrita ali zamaskirana, smejo policisti zahtevati, da se odkrije, zato da lahko nedvomno ugotovijo njeno identiteto.

(3) Če policisti dvomijo o pristnosti javne listine ali je oseba nima ali identitete ni možno z gotovostjo ugotoviti, smejo ugotavljati identiteto z razgovorom, v katerem preverjajo podatke o identiteti s pomočjo podatkov iz evidenc policije, uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, za pridobitev katerih je policist pooblaščen z zakonom, drugih listin, s pomočjo drugih oseb ali na drugem kraju ali na način, ki ga predlaga oseba, če je varen in razumen.

(4) Če policisti ne morejo ugotoviti identitete osebe na način, določen v tem členu, smejo izvesti identifikacijski postopek. Če identifikacijskega postopka na kraju ni mogoče izvesti, smejo policisti zaradi izvedbe identifikacijskega postopka osebo privesti v policijske prostore.

(5) Policisti smejo vzeti prstne odtise osebi, ki je poskušala nedovoljeno prestopiti ali je nedovoljeno prestopila državno mejo, in osebi, ki ji je na podlagi zakona, ki ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo in njihovo prebivanje v Republiki Sloveniji, izdana odločba o vrnitvi, ter te osebe fotografirati.

(6) Zaradi ugotovitve identitete pogrešane osebe in identifikacije najdenega trupla smejo policisti poiskati in zavarovati material za identifikacijo (nosilce biološkega materiala in materiala za pridobitev odtisov prstov in dlani pogrešane osebe), ob soglasju osebe, ki je s pogrešano osebo v krvnem sorodstvu, pa tudi odvzeti bris njene ustne sluznice.

42. člen

(identifikacijski postopek)

(1) Identifikacijski postopek obsega preverjanje podatkov v evidencah policije, uradnih evidencah in drugih zbirkah podatkov, za pridobitev katerih je policist pooblaščen z zakonom, pravnimi akti Evropske unije, ki so neposredno uporabljivi, ali z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, zajem ali odvzem in primerjavo prstnih odtisov ter odtisov dlani, zabeleženje in primerjavo opisa osebe, fotografiranje osebe in primerjavo fotografije s fotografijami drugih oseb, odvzem brisa ustne sluznice, in kadar tega ni mogoče odvzeti, odvzem drugega biološkega materiala in primerjavo profilov DNK ter druga povezana operativna in pomožna kriminalističnotehnična opravila. Fotografijo in osebni opis osebe smejo policisti tudi objaviti.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za identifikacijo trupla, ugotovitev identitete in izsledite v iskane osebe, najdbo pogrešane osebe ter za ugotovitev identitete žrtve kaznivih ravnanj.

Iskanje oseb

43. člen

(iskanje oseb)

(1) Policija išče osebe, ki so pogrešane in je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč.

(2) Policija išče tudi druge osebe, če tako določajo drugi zakoni.

(3) Pri iskanju oseb smejo policisti uporabiti službenega psa, tehnična sredstva za fotografiranje ter video in avdio snemanje, termovizijske kamere in naprave za gledanje ponoči. Posnetki se brišejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v 30 dneh od njihovega nastanka.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena smejo policisti:

- od operaterja mobilne telefonije pridobiti podatke o komunikacijah pogrešane osebe s sredstvi mobilne komunikacije (podatki o času in telefonski številki klicane ali kličoče osebe ter podatki o naročniku številke),
- od upravljavca pridobiti videoposnetek nadzorne kamere, če je glede na okoliščine mogoče domnevati, da se je pogrešana oseba zadrževala na določenem območju,
- opraviti pregled osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev, ki jih je pogrešana oseba uporabljala za bivanje oziroma za življenje,
- opraviti vpogled v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije pogrešane osebe,
- od banke pridobiti podatke o plačilnem prometu (kraj in čas finančne transakcije) pogrešane osebe,
- razpisati iskanje osebe.

(5) Zahtevo iz prve alineje prejšnjega odstavka operaterju mobilne telefonije pošlje Operativno-komunikacijski center Generalne policijske uprave.

(6) Pregled osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev, ki jih je pogrešana oseba uporabljala za bivanje oziroma za življenje, smejo policisti opraviti, če bližnji, s katero pogrešana oseba živi v skupnem gospodinjstvu, to dovoli.

(7) Vpogled v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije pogrešane osebe, pridobitev podatkov od banke o plačilnem prometu pogrešane osebe in v primerih iz prejšnjega odstavka, ko bližnja oseba ne živi v skupnem gospodinjstvu s pogrešano osebo, smejo policisti opraviti na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika, če je to nujno za razjasnitev okoliščin pogrešitve in izsledite pogrešane osebe. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepih v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur.

(8) S podatki, ki jih policisti pridobijo na podlagi četrtega odstavka tega člena morajo ravnati še posebno skrbno in jih uporabiti na način in v obsegu, ki so nujno potrebni za ugotavljanje okoliščin pri iskanju pogrešane osebe. Ko je oseba najdena, se seznani z zbranimi podatki. Zbranih podatkov se v druge namene ne sme uporabiti.

(9) Način iskanja oseb z internim aktom določi generalni direktor policije.

Prikrita kontrola

44. člen

(prikrita kontrola)

(1) Prikrita kontrola se izvaja pri mejni in policijski kontroli v notranjosti države na podlagi ukrepov za osebe, motorna vozila ne glede na pogon, priklopna vozila z največjo dovoljeno maso nad 750 kg, bivalne priklopnike, plovila, zabojnike, zrakoplove, strelno orožje, prazne uradne dokumente, ki so bili ukradeni, odtujeni ali izgubljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni, izdane identifikacijske dokumente, kot so potni listi, osebne izkaznice, dovoljenja za prebivanje, potovalni dokumenti in vozniška dovoljenja, ki so bili ukradeni, odtujeni, izgubljeni ali razveljavljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni, ter za negotovinska plačilna sredstva, ki so vneseni v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem, v skladu z določbami Uredbe 2018/1862/EU.

(2) Prikrita kontrola pomeni prikrito zbiranje čim več informacij iz tretjega odstavka tega člena med izvajanjem mejne kontrole in policijske kontrole v notranjosti države.

(3) Za namene prikrite kontrole se organu, ki je podal predlog za razpis, pošljejo informacije iz prvega odstavka 37. člena Uredbe 2018/1862/EU.

(4) Policisti morajo prikrito kontrolo uporabljati in opravljati tako, da čim manj posegajo v pravice osebe, na katero se razpis ukrepa nanaša, in pravice oseb, ki jo spremljajo.

45. člen

(razpis prikrite kontrole)

(1) Če obstajajo zadostni dejanski razlogi, da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma organizira kaznivo dejanje iz tretjega odstavka tega člena, če na podlagi celostne ocene te osebe, ugotovljene na podlagi informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, zlasti na podlagi informacij policije, kazenskih ovadb, kazenskih postopkov, ki še niso

pravnomočno končani, in pravnomočnih kazenskih obsodb, ki še niso izbrisane, se sme za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj, izvrševanja kazenske sodbe in preprečevanja ogrožanja javne varnosti razpisati ukrep prikrite kontrole zoper osebo, ki se vnese v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem.

(2) Kadar obstajajo zadostni dejanski razlogi, da so predmeti iz prvega odstavka prejšnjega člena ali negotovinska plačilna sredstva povezani s kaznivimi dejanji iz naslednjega odstavka, se lahko v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem vnese razpis prikrite kontrole za te predmete ali negotovinska plačilna sredstva, ki se lahko poveže z razpisom iz prvega odstavka tega člena.

(3) Ukrep prikrite kontrole se sme razpisati za naslednja kazniva dejanja: terorizem po 108. členu, potovanje v tujino z namenom terorizma po 108.a členu, financiranje terorizma po 109. členu, ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj po 110. členu, novačenje in usposabljanje za terorizem po 111. členu, trgovino z ljudmi po 113. členu, uboj po 115. členu, umor po 116. členu, ugrabitev in prisilno izginotje po 134. členu, posilstvo po 170. členu, spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let, po 173. členu, pridobivanje oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, zlorabo prostitucije po 175. členu, prikazovanje, izdelavo, posest in posredovanje pornografskega gradiva po 176. členu, neupravičeno proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi in postopki v športu ter predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanje uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu po 187. členu, veliko tatvino po 205. členu, rop po 206. členu, goljufijo po 211. členu, izsiljevanje po 213. členu, nedovoljeno posest in promet s stvarmi, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote, po 218. členu, poslovno goljufijo po 228. členu, goljufijo na škodo Evropske unije po 229. členu, zlorabo informacijskega sistema po 237. členu, ponarejanje denarja po 243. členu, ponarejanje in uporabo ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po 244. členu, pranje denarja po 245. členu, uporabo ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva po 247. členu, izdelavo, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponarejanje po 248. členu, tihotapstvo po 250. členu, hudodelsko združevanje po 294. členu, nedovoljeno proizvodnjo in promet orožja ali eksploziva po 307. členu, prepovedano prehajanje meje ali ozemlja države po 308. členu, povzročitev splošne nevarnosti po drugem odstavku 314. člena, ugrabitev zrakoplova ali plovila po 329. členu, napad na varnost zračnega prometa po 330. členu, protipravno ravnanje z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu, diverzijo po 356. členu, ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom po 371. členu, jemanje talcev po 373. členu in piratstvo po 374. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21, 105/22 – ZZNŠPP in 16/23; v nadaljnjem besedilu: KZ-1).

(4) Razpis prikrite kontrole iz prvega odstavka tega člena s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije. Predlog policije in odredba državnega tožilca morata vsebovati podatke, ki omogočajo določljivost osebe, predmetov iz prvega odstavka prejšnjega člena ali negotovinskih plačilnih sredstev, ki so vnesena v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem, v skladu z določbami Uredbe 2018/1862/EU, razlog in utemeljitev za razpis prikrite kontrole. Če pisne odredbe ni mogoče pravočasno dobiti in če bi bilo nevarno odlašati, lahko državni tožilec na ustni predlog policije začetek izvajanja ukrepa izjemoma dovoli z ustno odredbo. O ustnem predlogu državni tožilec napiše uradni zaznamek. Pisna odredba, ki mora vsebovati utemeljitev razloga predčasne izvedbe, mora biti izdana najpozneje v 12 urah po izdaji ustne odredbe.

(5) Izvajanje ukrepa sme trajati največ tri mesece, iz tehtnih razlogov pa se na podlagi pisnega predloga sme podaljšati vsakič za tri mesece. Skupno sme ukrep trajati 12 mesecev. Če nadaljnje pomembne okoliščine kažejo na to, da je treba ukrep še naprej izvajati, se sme ukrep na podlagi pisnega predloga izjemoma podaljšati vsakič še za tri mesece, na

skupno največ 18 mesecev. Razpis ukrepa za predmete iz prvega odstavka prejšnjega člena ali za negotovinska plačilna sredstva, ki je povezan z razpisom ukrepa za osebe iz prvega odstavka tega člena, se hrani toliko časa, kot se hrani razpis ukrepa za osebo.

(6) Razpis se sme odrediti tudi za naslednja kazniva dejanja: genocid po 100. členu, hudodelstvo zoper človečnost po 101. členu in vojna hudodelstva po 102. členu, izdajo tajnih podatkov po 260. členu, veleizdajo po 348. členu, napad na ozemeljsko celovitost po 349. členu, uboj predsednika republike po 352. členu, nasilje zoper najvišje predstavnike države po 353. členu, oborožen upor po 355. členu in vohunstvo po 358. členu KZ-1, vendar le na podlagi pisne odredbe generalnega državnega tožilca ali vrhovnega državnega tožilca, ki ga generalni državni tožilec za to posebej pisno pooblasti. Glede pogojev odreditve razpisov in roka njihovega trajanja po tem odstavku se uporabljajo določbe četrtega in petega odstavka tega člena. Predlagatelj razpisa se mora o razlogih za izdajo razpisa še pred izdajo posvetovati z drugimi državami, ki bi morale ta razpis izvesti.

(7) Razpis ukrepa sme policija hraniti le toliko časa, kolikor je potrebno za dosego namena, zaradi katerega je bil razpisan. Policija preneha izvajati ukrep takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil razpisan. Policija o prenehanju brez odlašanja pisno obvesti državnega tožilca. Razpis ukrepa se izbriše po izteku veljavnosti razpisa ukrepa oziroma ko odredbodajalec izda odločbo o izbrisu ukrepa.

Prepoznava oseb po fotografijah

46. člen

(prepoznava oseb po fotografijah)

(1) Policisti smejo zaradi odkrivanja storilca kaznivega dejanja ali prekrška ali ugotavljanja identitete neznane osebe opraviti prepoznavo oseb po fotografijah.

(2) Pred prepoznavo policist osebo opozori, da mora po zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, varovati tajnost osebnih podatkov, ki jih bo izvedela pri prepoznavi.

(3) Policist mora od osebe, ki bo opravila prepoznavo, najprej zahtevati, da opiše in navede fizične znake, po katerih se oseba, ki jo bo prepoznavala, razlikuje od drugih oseb, šele potem ji pokaže fotografijo, in sicer skupaj z drugimi primerljivimi fotografijami, na katerih so njej neznane osebe. Policist, ki vodi prepoznavo po fotografijah, mora zagotoviti, da oseba, ki opravlja prepoznavo, pred začetkom prepoznave ne vidi posamezne fotografije osebe oziroma same osebe, ki jo bo prepoznavala.

(4) O prepoznavi policist napiše uradni zaznamek, v katerega navede tudi, katere fotografije je oseba videla.

(5) Pri postopku smejo policisti uporabljati fotografije iz evidence fotografiranih oseb ali fotografije oseb, pridobljene na drug zakonit način. Fotografije oseb, ki bodo pokazane pri prepoznavi, morajo biti izbrane na podlagi predhodno pridobljenega osebnega opisa.

(6) Ko v postopku sodeluje več oseb, se prepoznava opravlja z vsako posebej.

Izdelava fotorobota

47. člen

(izdelava fotorobota)

(1) Policisti smejo izdelati fotorobota zaradi odkrivanja storilca kaznivega dejanja ali prekrška ali ugotavljanja identitete neznane osebe.

(2) Izdelan fotorobot se sme objaviti.

(3) Način izdelave in objave fotorobota z internim aktom določi generalni direktor policije.

Poligrafski postopek

48. člen

(poligrafski postopek)

(1) Pri preiskovanju kaznivih dejanj smejo policisti ob upoštevanju okoliščin kaznivega dejanja kot pripomoček izvesti poligrafski postopek. Ob začetku postopka morajo osebo seznaniti:

- z namenom in načinom izvedbe poligrafskega postopka ter delovanjem poligrafskega aparata,
- da se poligrafski postopek sme opraviti le z njenim soglasjem in
- da se rezultati poligrafskega postopka ne morejo uporabiti kot dokaz v kazenskem postopku.

(2) Poligrafski postopek se sme izvesti samo s pisnim soglasjem osebe. Pisno soglasje za poligrafski postopek mladoletnika izdajo starši ali skrbnik. Če so starši ali skrbnik osumljeni kaznivega dejanja zoper mladoletnika, pisno soglasje izda pristojni center za socialno delo. Poligrafski postopek se ne sme izvesti zoper otroka.

(3) Policist mora prekiniti poligrafski postopek, če oseba soglasje zanj umakne ali če policist ugotovi, da je oseba v psihofizičnem stanju, ki ni primerno za ta postopek.

(4) Minister predpiše način pridobitve soglasja in način seznanitve osebe po prvem odstavku tega člena. Tehnične kriterije in postopek izvedbe poligrafskega postopka z internim aktom določi generalni direktor policije.

Cestna zapora z blokadno točko

49. člen

(cestna zapora z blokadno točko)

(1) Policisti smejo vzpostaviti cestno zaporo z blokadno točko zaradi popolne ali selektivne kontrole nad vozili in osebami, če:

- obstaja verjetnost, da bo na določenem območju prišlo do velike nevarnosti in je opravljanje te policijske naloge potrebno za njeno preprečitev ali je do velike nevarnosti že prišlo,

- je treba prijeti storilce kaznivih dejanj ali prekrškov ali izslediti predmete kaznivega dejanja ali prekrška, ali

- je treba preprečiti hujše kršitve javnega reda, varnosti cestnega prometa ali varnosti državne meje.

(2) Cestno zaporo z blokadno točko odredi generalni direktor policije, direktor policijske uprave ali oseba, ki jo za to pooblasti generalni direktor policije ali direktor policijske uprave.

(3) Cestna zapora z blokadno točko sme trajati, dokler ne preneha verjetnost nastanka velike nevarnosti, ni odpravljena velika nevarnost, ni prijet storilec, ni izsleden predmet ali dokler niso preprečene hujše kršitve. Če se ugotovi, da cilja s cestno zaporo ne bo mogoče doseči, jo je treba takoj umakniti.

Uporaba tujega prevoznega sredstva, sredstva za zvezo ali drugega sredstva

50. člen

(uporaba tujega prevoznega sredstva, sredstva za zvezo ali drugega sredstva)

(1) Če morajo prijeti storilca kaznivega dejanja ali prepeljati v najbližji zdravstveni zavod osebo, ki potrebuje nujno zdravniško pomoč, ali opraviti drugo nujno policijsko nalogo, smejo policisti, če tega ne morejo storiti drugače, uporabiti najbližje dosegljivo prevozno sredstvo ali sredstvo za zvezo oziroma kakšno drugo sredstvo.

(2) Sredstva gasilcev, civilne zaščite in drugih reševalnih služb smejo policisti uporabiti le za prevoz osebe, ki potrebuje nujno zdravniško pomoč, v najbližji zdravstveni zavod. Z istim namenom smejo policisti v dogovoru z vojaškimi osebami uporabiti tudi sredstva Slovenske vojske.

(3) Policisti upravičencu po možnosti pojasnijo, da bo sredstvo uporabljeno zaradi opravljanja policijske naloge, kdaj in kje mu bo vrnjeno in da mu bo izdano potrdilo o uporabi.

(4) Lastnik sredstva iz prvega odstavka tega člena ima pravico do povračila stroškov in morebitne premoženjske škode, ki mu je bila povzročena z uporabo njegovega sredstva.

(5) Pri opravljanju policijskih nalog na javnih prevoznih sredstvih imajo policisti pravico do brezplačnega prevoza s temi sredstvi in pravice iz obveznega zavarovanja potnikov v javnem prometu.

Varnostni pregled

51. člen

(varnostni pregled)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti opraviti varnostni pregled osebe, če je glede na okoliščine mogoče pričakovati njen napad ali samopoškodbo.

(2) Varnostni pregled obsega pregled osebe, njenih stvari in prevoznega sredstva, pri čemer policisti ugotavljajo, ali je oseba oborožena in ali ima pri sebi oziroma s sabo druge nevarne predmete ali snovi.

(3) Pri varnostnem pregledu osebe policisti z rokami pretipajo njena oblačila, rokavice, pokrivalo in lase ter pregledajo obutev. Varnostni pregled osebe ne obsega telesnega pregleda niti osebne preiskave.

(4) Pri varnostnem pregledu stvari policisti pregledajo predmete, ki jih ima oseba pri sebi in bi lahko bilo v njih skrito orožje ali drugi nevarni predmeti ali snovi.

(5) Pri varnostnem pregledu prevoznega sredstva, ki je v neposredni bližini in dostopno osebi, ki jo varnostno pregledujejo, policisti pregledajo njegovo notranjost, prtljažnik in druge prostore za prtljago ali opremo vozila. Pri tem ne smejo pregledovati skritih delov vozila.

(6) Pred namestitvijo osebe v prostor za pridržanje policisti opravijo podrobnejši varnostni pregled osebe. Pri tem podrobneje pretipajo in pregledajo predvsem notranjost obuval, žepe, notranje dele in prikrita mesta oblačil ali pokrival, ki jih ni mogoče pregledati z otipom, vanje pa je mogoče skriti manjše nevarne predmete ali snovi. Če je potrebno, smejo zahtevati, da oseba posamezna vrhnja oblačila sleče, da jih podrobneje pregledajo. Pri tem policisti podrobno pregledajo tudi vsebino stvari, ki jih ima oseba pri sebi oziroma s sabo. V skladu s tem odstavkom policisti ravnajo tudi, ko zaradi začasne omejitve gibanja osebo nastanijo v center za tujce.

(7) Varnostni pregled osebe mora opraviti oseba istega spola, razen če varnostnega pregleda ni mogoče odložiti.

(8) Pri varnostnem pregledu smejo policisti uporabljati tehnična sredstva ali službenega psa.

(9) Če policisti pri varnostnem pregledu otipajo oziroma odkrijejo orožje, nevaren predmet ali snov, to ne glede na mesto najdbe odvzamejo, osebi pa vrnejo po koncu policijskega postopka, razen če ne najdejo predmeta, ki mora biti zasežen po zakonu, ki ureja kazenski postopek, zakonu, ki ureja postopek o prekrških, ali po drugem zakonu. V takih primerih policisti po varnostnem pregledu nadaljujejo postopek po teh predpisih.

Pregled osebe

52. člen

(pregled osebe)

(1) Policisti smejo zaradi zasega predmetov opraviti pregled osebe, če na podlagi njihove neposredne zaznave obstaja velika verjetnost, da ima oseba pri sebi predmete, ki jih je skladno z zakonom treba zaseči.

(2) Pred začetkom pregleda policisti ukažejo osebi, naj sama izroči predmete, razen če bi to lahko ogrozilo varnost ljudi ali premoženja.

(3) Pregled osebe mora opraviti oseba istega spola, razen če s pregledom ni mogoče odlašati.

(4) Pregled osebe ne obsega telesnega pregleda ali osebne preiskave. Pri pregledu policisti z rokami pretipajo oblačila osebe in pregledajo vsebino stvari, ki jih ima oseba pri sebi oziroma s sabo. Policisti pri pregledu stvari ne smejo s silo odpirati zaprtih predmetov.

(5) Če se oseba iz prvega odstavka tega člena nahaja v ali ob vozilu in so policisti neposredno zaznali, da so bili predmeti skriti ali odvrženi v vozilo ali se nahajajo v vozilu, smejo pregledati tudi notranjost vozila, razen njegovih skritih delov.

(6) Če policisti med pregledom najdejo predmet, ki mora biti zasežen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, zakona, ki ureja postopek o prekršku, ali na podlagi drugega zakona, policisti nadaljujejo postopek po teh predpisih.

Vstop v tuje stanovanje in druge prostore

53. člen

(vstop v tuje stanovanje in druge prostore)

(1) Policisti smejo brez naloga sodišča vstopiti v tuje stanovanje in druge prostore:

- če imetnik stanovanja to dovoli,
- če kdo kliče na pomoč,
- če je to potrebno za preprečitev samomora,
- če se preverjajo okoliščine, ki kažejo na smrt določene osebe v tem prostoru ali
- v drugih primerih, če je to nujno za zavarovanje ljudi ali premoženja.

(2) Pred vstopom v tuje stanovanje in druge prostore policisti osebo v notranjosti seznanijo z razlogi vstopa, razen če tega ni mogoče storiti, ker je treba ukrepati takoj in nepričakovano.

(3) Policisti smejo, ko ni mogoče drugače, za vstop v tuje stanovanje in druge prostore uporabiti telesno silo ali tehnična sredstva.

(4) Policisti se smejo zadrževati v tujem stanovanju in drugih prostorih samo toliko časa, dokler obstajajo razlogi za vstop.

(5) Policisti o vstopu v tuje stanovanje in druge prostore imetniku izdajo potrdilo. V potrdilu navedejo razloge za vstop in morebitne poškodbe, ki so nastale pri vstopu. V primeru iz prve alineje prvega odstavka tega člena policisti izdajo potrdilo le, če imetnik to želi.

(6) Če v prostoru po opravljeni policijski nalogi ni imetnika ali drugega upravičenca, policisti poskrbijo za varovanje prostora, v katerega so vstopili. Z namenom, da bi zavarovali prostor, ga smejo tudi zapečatiti.

Zaseg predmetov

54. člen

(zaseg predmetov)

(1) Policisti smejo pri opravljanju policijskih nalog zaseči predmete, primerne za napad ali samopoškodbo, ter tudi predmete, s katerimi se lahko huje ogrozi javni red ali splošna varnost ljudi ali premoženja.

(2) Policisti predmet zasežejo tako, da ne povzročijo nepotrebne škode. Za zasežene predmete izdajo osebi potrdilo o zasegu. Do izdaje potrdila mora biti predmet pod vidnim nadzorom osebe, ki ji je bil predmet zasežen, ali v zapečatenem ovoju.

(3) Predmete iz tega člena morajo policisti izročiti pristojnemu organu, pri katerem poteka nadaljnji postopek. Če zoper osebo, ki so ji bili predmeti zaseženi, ni bil uveden postopek pred pristojnim organom, morajo predmete osebi vrniti, razen če gre za nevarne predmete ali predmete, ki jih je po zakonu treba odvzeti, ali če je oseba nedvoumno izrazila voljo, da predmeta ne želi več imeti v lasti.

(4) Nevaren predmet ali predmet, ki ga je po zakonu treba odvzeti in ki ne bo vrnjen osebi, morajo policisti komisijsko uničiti ali odstopiti subjektu, ki je pristojen za njegovo uničenje, ter o tem napisati zapisnik. O uničenju policisti obvestijo osebo, ki ji je bil predmet zasežen. Če je oseba nedvoumno izrazila voljo, da predmeta ne želi imeti več v lasti, policist ravna v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z najdenimi stvarmi.

(5) Šteje se, da je oseba nedvoumno izrazila voljo, da predmeta ne želi več imeti v lasti, če je bila v pisnem obvestilu o vrnitvi predmetov, na katero se ni odzvala, posebej opozorjena na to, da se bo, če predmetov ne bo prevzela oziroma zahtevala, da se ji predmeti dostavijo na dom, štelo, da se je odpovedala lastninski pravici do predmeta. Pisno obvestilo o vrnitvi predmetov se osebi osebno vroči.

(6) Postopek hrambe in uničenja zaseženih predmetov podrobneje predpiše minister.

Protiteroristični pregled

55. člen

(protiteroristični pregled prostorov, objektov, naprav in območij)

(1) Za zagotavljanje varnosti varovanih oseb, varovanih objektov in njihovih okolišev ali tajnih podatkov ali če je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da bo določen prostor, objekt, naprava, prevozno sredstvo, območje ali promet ogrožen s posebno nevarnimi sredstvi, snovmi ali napravami ali je do tega že prišlo, smejo policisti opraviti protiteroristični pregled prostorov, objektov, naprav, prevoznih sredstev in območij.

(2) Policijsko pooblastilo iz prejšnjega odstavka smejo policisti v tujem stanovanju in drugih prostorih izvesti le, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz 53. člena tega zakona.

(3) Pri protiterorističnem pregledu smejo policisti prostor, objekt, območje ali prevozno sredstvo izprazniti, prepovedati dostop do njih ter jih neposredno, s službenim psom ali s tehničnimi sredstvi pregledati. V teh primerih smejo policisti opraviti tudi varnostni pregled.

(4) Pregled opravljajo policisti z iskanjem, identificiranjem, proučevanjem, onesposabljanjem in odstranjevanjem naprav, sredstev ter snovi. Protiteroristični pregled lahko obsega tudi protibombni, kemijsko-bakteriološko-radiološki in protiprisluškovalni pregled.

(5) Če lastnik, imetnik ali druga pristojna oseba noče ali ne more sodelovati, policisti izvedejo protiteroristični pregled tudi brez njenega sodelovanja ali brez njene navzočnosti.

(6) V primerih in na območjih iz prvega odstavka tega člena smejo policisti za nujno potreben čas tudi motiti radiofrekvenčni spekter ter uporabljati tehnična sredstva za odkrivanje pasivnih in aktivnih prisluškovalnih naprav in odkrivanje lažnih baznih postaj mobilne telefonije.

Začasna omejitev gibanja

56. člen

(začasna omejitev gibanja)

(1) Osebi, ki je v policijskem postopku, je gibanje začasno omejeno, če se dejansko ne more svobodno gibati zaradi izvedbe določenega policijskega pooblastila ali drugega uradnega dejanja. Ta omejitev sme trajati le nujno potreben čas za izvedbo policijskega pooblastila ali drugega uradnega dejanja.

(2) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za privedbo na podlagi:

- naloga pristojnega organa,
- zakona, ki ureja kazenski postopek, razen če gre za odvzem prostosti, in
- zakona, ki ureja postopek o prekrških.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za zadržanje na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek.

(4) Policisti smejo izprazniti območje, prostor ali objekt in okoliš, prepovedati dostop, ga pregledati, začasno omejiti gibanje na območju, v prostoru, objektu, okolišu ali v njihovi bližini in določiti smer gibanja do izvedbe policijske naloge, če:

- obstaja verjetnost, da bo na določenem območju, prostoru ali v določenem objektu in okolišu prišlo do velike nevarnosti,
- je na določenem območju, prostoru ali v določenem objektu in okolišu prišlo do velike nevarnosti,
- je to potrebno za zagotavljanje varnosti določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov,
- je to nujno, da se prime iskana oseba,
- je treba opraviti ogled kraja dejanja.

(5) Ukrepi policistov iz prejšnjega odstavka veljajo tudi za brezpilotne zrakoplove, daljinsko ali avtonomno vodena vozila ali plovila ali druga primerljiva tehnična sredstva.

(6) Območje, kjer velja začasna omejitev gibanja, policisti lahko označijo s trakovi ali zaščitijo z ograjami ali drugimi sredstvi.

(7) Policijsko pooblastilo iz četrtega odstavka tega člena smejo policisti v tujem stanovanju in drugih prostorih izvesti le, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz 53. člena tega zakona.

(8) Kot posebni primeri začasne omejitve gibanja po tem zakonu se štejejo:

- privedba na podlagi tega zakona,
- prepoved približevanja določenemu kraju ali osebi,
- prepoved udeležbe na športnih prireditvah in
- prekinitev potovanja.

(9) Ob začasni omejitvi gibanja policisti osebo seznanijo z razlogi začasne omejitve gibanja, v zakonsko določenih primerih pa tudi z drugimi pravicami.

(10) Zoper osebo, ki ne upošteva začasne omejitve gibanja, smejo policisti uporabiti druga policijska pooblastila.

(11) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena sme čas začasne omejitve gibanja trajati največ šest ur.

(12) Na njeno zahtevo mora policist osebi, ki ji je bilo začasno omejeno gibanje za več kot eno uro, izdati potrdilo z navedbo časa začetka in konca začasne omejitve gibanja ter navesti, kateri policijski postopek je bil izveden.

Privedba

57. člen

(privedba)

(1) S privedbo policisti začasno omejijo gibanje osebi ter jo privedejo v policijske prostore, v uradne prostore drugega organa ali na določen kraj.

(2) Privedbo smejo opraviti na podlagi naloga za privedbo. Brez naloga za privedbo smejo privedbo opraviti, če tako določa drug zakon, po določbah tega zakona pa zaradi:

- vabljenja iz petega odstavka 35. člena tega zakona,
- ugotavljanja identitete iz četrtega odstavka 41. člena tega zakona,
- zagotovitve navzočnosti tujca, ki ne izpolnjuje pogojev za vstop, tranzit ali izstop iz države oziroma območja pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma ali
- drugih primerov, ko je to potrebno za izvedbo drugega policijskega pooblastila.

(3) Osebi, zoper katero je izdan nalog za privedbo, policisti nalog izročijo in ji ukažejo, naj gre z njimi in jo opozorijo na posledice, če se bo privedbi upirala ali skušala

pobegniti. Če ji zaradi tehničnih ali drugih razlogov naloga ni mogoče takoj izročiti, jo policisti seznanijo z njegovo vsebino. Nalog ji izročijo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa na kraju, kamor je privedena. Če se oseba upira, jo policisti prisilno privedejo.

(4) Če oseba, ki jo je treba privesti, zahteva obveščanje bližnjih, delodajalca ali zagovornika, ji policist to omogoči, takoj ko varnostne razmere to dopuščajo. Če tuj državljan zahteva obveščanje diplomatsko-konzularnega predstavništva države, katere državljan je, predstavništvo obvesti policija. Obveščanje navedenih oseb ne zadrži privedbe ali drugih policijskih ukrepov.

(5) Pred privedbo policisti opravijo varnostni pregled.

(6) Privedba sme trajati le nujno potreben čas. Ko policisti določajo čas začetka izvajanja privedbe, morajo upoštevati vse okoliščine, ki bi lahko vplivale na uspešno izvedbo. Od začetka izvajanja privedbe do izročitve osebe pristojnemu organu ali uradni osebi ne sme preteči več kot šest ur, razen ob nepričakovanih izrednih dogodkih, kot so na primer nepričakovane vremenske razmere, prometne nesreče, tehnične okvare.

(7) O okoliščinah, ki onemogočajo izvedbo privedbe ali zahtevajo njeno odložitev, policisti takoj obvestijo organ, ki je nalog za privedbo izdal.

(8) Za preprečitev prepoznavnosti, če je to nujno zaradi ogroženosti življenja, zaščite integritete ali zavarovanja dokazov, smejo policisti osebi med privedbo za nujno potreben čas na glavo nadeti posebno zaščitno pokrivalo. O uporabi zaščitnega pokrivala odloči policijski vodja. Posebno zaščitno pokrivalo smejo policisti nadeti osebi tudi na njeno željo.

58. člen

(privedba zaradi zagotavljanja pomoči)

(1) Policisti smejo privesti tudi osebo, ki je očitno nebogljena, ko je to nujno potrebno za zagotavljanje njenega zdravja ali varnosti. Privedejo jo v najbližjo zdravstveno ustanovo ali pristojni center za socialno delo, v izjemnih primerih pa tudi v policijske prostore.

(2) Policisti smejo v primerih iz prejšnjega odstavka privesti tudi otroka ali mladoletnika.

(3) Pred privedbo smejo policisti opraviti varnostni pregled.

59. člen

(posebnosti pri privedbi otroka ali mladoletnika)

(1) Če je privedena oseba otrok ali mladoletnik, morajo policisti v najkrajšem možnem času ustno obvestiti njene starše ali skrbnika. Če ugotovijo, da bi bilo obveščanje staršev ali skrbnika v nasprotju s koristmi otroka ali mladoletnika, policisti ne obvestijo staršev ali skrbnika, o privedbi pa obvestijo pristojni center za socialno delo.

(2) Če je otrok ali mladoletnik najden v okoliščinah, ki so neposredno nevarne za njegovo življenje ali zdravje, ali če ogroža javni red in javnega reda ni mogoče drugače vzpostaviti, ga smejo policisti privesti do prihoda staršev ali skrbnika, če bi bilo to v nasprotju s

koristjo otroka ali mladoletnika, pa do prihoda delavca pristojnega centra za socialno delo. Kot taka nevarnost se štejejo tudi nevarno ali škodljivo okolje in druge podobne okoliščine, ki lahko škodujejo njegovemu razvoju.

(3) Otroka ali mladoletnika smejo policisti za nujno potreben čas privesti v policijske prostore tudi, ko ga je treba predati staršem, skrbniku ali delavcu pristojnega centra za socialno delo.

(4) Policisti morajo staršem ali skrbniku na njihovo željo omogočiti neoviran stik in pogovor z otrokom ali mladoletnikom, razen če je to v nasprotju s koristjo otroka ali mladoletnika. Policisti morajo omogočiti tudi neoviran stik in pogovor delavcem pristojnega centra za socialno delo. Pogovora policisti ne smejo poslušati, smejo pa ga vizualno nadzirati.

Prepoved približevanja določeni osebi, kraju ali območju

60. člen

(prepoved približevanja)

(1) Če je podan utemeljen sum, da je oseba storila kaznivo dejanje ali prekršek z znaki nasilja ali je bila zalotena pri takem kaznivem dejanju ali prekršku, in obstajajo razlogi za sum, da bo ogrozila življenje, osebno varnost ali svobodo osebe ali da bo huje ogrozila zdravje osebe, s katero je ali je bila v bližnjem razmerju v smislu določb kazenskega zakonika in zakona, ki ureja preprečevanje nasilja v družini (v nadaljnjem besedilu: kršitelj), kar policisti ugotovijo zlasti na podlagi dotedanjega grdega ravnanja kršitelja, iz okoliščin, ki jih neposredno zaznajo ob prihodu na kraj dogodka, zbranih obvestil od žrtev ali prič, podatkov centra za socialno delo, humanitarnih in nevladnih organizacij, smejo policisti odrediti prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi (v nadaljnjem besedilu: oškodovanec), ki je kršitelj namerno ne sme prekršiti. Kot kraj se določi kraj, kjer oškodovanec stanuje, dela, se izobražuje, je v varstvu ali se vsakodnevno giblje. Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi zajema tudi prepoved nadlegovanja po komunikacijskih sredstvih, na kar kršitelja policisti posebej opozorijo.

(2) Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi odredi policist tako, da kršitelju, na katerega se ukrep nanaša, v policijskem postopku z njim takoj izreče ustno odredbo, naknadno pa mu v roku, ki ne sme biti daljši od šestih ur, vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu. Pisna odredba mora vsebovati podatke o kršitelju, zoper katerega je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), odrejeni ukrep (ukrep zajema tudi določitev razdalje od kraja oziroma osebe, na kateri se kršitelj ne sme gibati, vendar sme biti ta razdalja največ dvesto metrov), opis ogrožanja (način, obseg, trajanje), utemeljitev razlogov za odrejeni ukrep (prejšnji ukrepi policije, trajajoče ali prejšnje grdo ravnanje in podobno) in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti poslana v sodno presojo. Policist pozove kršitelja, naj mu pove naslov, na katerem mu bo mogoče vročiti pisno odredbo ali odločbo preiskovalnega sodnika. Če policist kršitelja ne najde na navedenem naslovu ali kršitelj naslova noče povedati, mu odredbo ali odločbo preiskovalnega sodnika vroči tako, da obvestilo o izdani odredbi ali izdani odločbi pritrdi na oglasno desko pristojne policijske postaje, na kar kršitelja ob izreku ustne prepovedi posebej opozori. V obvestilu iz prejšnjega stavka se navedejo podatki o razlogih za tako vročanje, organ, ki je dokument izdal, številka, datum in vrsta dokumenta, osebno ime naslovnika, stalno ali začasno prebivališče naslovnika, datum in ura pritrditve obvestila na oglasno desko in kraj,

kjer je dokument. Če se odločba preiskovalnega sodnika vroči s pritrditvijo obvestila na oglasno desko pristojne policijske postaje, šteje za vročeno po preteku 18 ur od pritrditve obvestila na oglasno desko.

(3) Kršitelj, ki mu je izrečena prepoved približevanja, mora kraj oziroma območje prepovedi takoj zapustiti, policistu pa izročiti ključe oziroma drugo sredstvo za zaklepanje prebivališča, v katerem živi skupaj z oškodovancem. Ob neupoštevanju odredbe policist kršitelja odstrani s kraja. O izrečenem ukrepu policija takoj obvesti krajevno pristojni center za socialno delo, ki oškodovanca seznani z organizacijami, ki so mu na voljo za materialno in nematerialno pomoč in mu na njegovo željo omogoči stik s takšno organizacijo. Če je kraj, ki se mu kršitelj ne sme približati, tudi vzgojno-izobraževalni zavod, ki ga obiskuje otrok ali mladoletnik, ki je oškodovanec, policija seznani odgovorno osebo vzgojno-izobraževalnega zavoda o trajanju prepovedi približevanja oziroma o ostalih podatkih iz odredbe iz drugega odstavka tega člena, ki so pomembni za zaščito otroka ali mladoletnika.

(4) Policija z odredbo iz drugega odstavka tega člena izreče prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi za 48 ur in jo takoj pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča, ki lahko ukrep potrdi, spremeni ali razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur. Če prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi preiskovalni sodnik potrdi, lahko ukrep izreče za čas do 15 dni, pri čemer mora upoštevati začetek veljave ukrepa, ko ga je izrekla policija. Zoper odločbo preiskovalnega sodnika je v treh dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Pritožbo lahko vložijo kršitelj, oškodovanec in policija. Preiskovalni sodnik vroči obvestilo o izdani odločbi, ki vsebuje podatke iz drugega odstavka tega člena, kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se odločba pritrdi na oglasno desko okrožnega sodišča. Preiskovalni sodnik lahko vroči odločbo prek policije v skladu z drugim odstavkom 60. člena tega zakona. Pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.

(5) Postopek izvedbe prepovedi približevanja podrobneje predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, in ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve.

(6) Nadzor nad spoštovanjem prepovedi približevanja določenemu kraju oziroma osebi izvaja policija, ki kršitelja, zalotenega na območju prepovedi približevanja, takoj odstrani s tega območja. Policija o ugotovljenih kršitvah izrečene prepovedi približevanja takoj ustno obvesti preiskovalnega sodnika, naknadno pa tudi pisno.

(7) Policija oziroma preiskovalni sodnik na izkazljiv način obvestita oškodovanca o tem, da lahko v primeru preselitve ali zadrževanja v drugi državi članici, še preden zapusti ozemlje Republike Slovenije, vloži zaprosilo za izdajo evropske odredbe o zaščiti ter o pogojih po zakonu, ki ureja sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije.

(8) Kršitelj, ki kljub izrečeni globi zaradi kršitve prepovedi približevanja ponovno krši odrejeno prepoved, se pridrži po določbah tega zakona.

61. člen

(podaljšanje prepovedi približevanja)

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bo kršitelj nadaljeval ogrožanje tudi po preteku 15 dni, za katere je bila izrečena prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi, lahko oškodovanec najmanj tri dni pred iztekom ukrepa predlaga preiskovalnemu sodniku podaljšanje ukrepa iz prejšnjega člena za do 60 dni. Oškodovanec lahko predlog iz

utemeljenih razlogov vloži tudi pozneje, pred iztekom ukrepa. S predlogom mora biti brez odlašanja seznanjen kršitelj, ki se lahko v 24 urah od prejema predloga izjavi o navedbah v predlogu.

(2) Okoliščine, ki izkazujejo, da bo kršitelj nadaljeval z ogrožanjem, so predvsem naslednje:

- neupoštevanje prepovedi približevanja, še zlasti, če so to pri nadzoru ugotovili policisti;
- izrečena globa zaradi neupoštevanja prepovedi približevanja;
- odrejeno pridržanje zaradi neupoštevanja prepovedi približevanja;
- ugotovljeno nadlegovanje po komunikacijskih sredstvih;
- grožnje kršitelja oškodovancu, poslane tretjim osebam.

(3) Če kršitelja ni mogoče pravočasno seznaniti s predlogom iz prvega odstavka, lahko kršitelj v treh dneh od vročitve odločbe vloži ugovor zoper odločbo preiskovalnega sodnika, s katero podaljša prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi. Preiskovalni sodnik o ugovoru odloči v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur. Kršitelj lahko zoper odločitev preiskovalnega sodnika, s katero ta ugovoru ne ugodi, v treh dneh od vročitve odločbe vloži pritožbo na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Oškodovanec lahko zoper odločitev preiskovalnega sodnika, s katero ta ugovoru ugodi in sklep o podaljšanju približevanja razveljavi, v treh dneh od vročitve odločbe vloži pritožbo na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe.

(4) Če so izpolnjeni zakonski pogoji in če je oškodovanec predlog vložil pravočasno, preiskovalni sodnik do izteka ukrepa izda odločbo, s katero podaljša prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi. Zoper odločbo preiskovalnega sodnika je v treh dneh od vročitve odločbe dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Pritožbo lahko vložita kršitelj in oškodovanec.

(5) Ugovor in pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadržita izvršitve. Preiskovalni sodnik vroči predlog za podaljšanje ukrepa oziroma odločbo kršitelju na naslov, ki ga je sporočil policiji, če pa mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se obvestilo o prejetem predlogu oziroma izdani odločbi, ki vsebuje podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena, pritrdi na oglasno desko okrožnega sodišča. Preiskovalni sodnik lahko vroči predlog in odločbo prek policije v skladu z drugim odstavkom 60. člena tega zakona. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.

Prepoved udeležbe na športnih prireditvah

62. člen

(prepoved udeležbe na športnih prireditvah)

(1) Če je podan utemeljen sum, da je oseba na športni prireditvi ali v zvezi s športno prireditvijo, ki jo določa zakon, ki ureja šport (v nadaljnjem besedilu: športne prireditve), storila dejanje, ki ima znake prekrška zoper javni red in mir z znaki nasilja, prekrška iz zakona, ki ureja eksplozive in pirotehnične izdelke, ali prekrška iz zakona, ki ureja javna zbiranja, ali dejanje, ki ima znake kaznivega dejanja z znaki nasilja, ali je bila zalotena pri takem prekršku ali kaznivem

dejanju in je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da bi nadaljevala takšna ravnanja na športni prireditvi, ji sme policist izreči ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah za obdobje petih let. Pričakovane okoliščine nadaljevanja takšnih ravnanj se utemeljujejo zlasti na podlagi konkretnega ravnanja osebe v povezavi z njenim dotedanjim ravnanjem z znaki nasilja. Prepoved udeležbe na športnih prireditvah zajema tudi prepoved približevanja športnemu objektu v času izvajanja športne prireditve, če oseba to stori z namenom udeležbe na športni prireditvi. Odrejeni ukrep zajema tudi določitev vrste športne prireditve, športnega objekta in določitev območja, povezanega s športno prireditvijo, na katerem se kršitelj v času izvajanja športne prireditve ne sme gibati, pri čemer območje ne sme presegati razdalje, ki je nujno potrebna za zagotavljanje varnosti na športni prireditvi, vendar ne sme presegati 500 metrov od športnega objekta.

(2) Policist po obravnavi dejanja, ki ima znake prekrška ali kaznivega dejanja iz prejšnjega odstavka, in ob okoliščinah, ki utemeljujejo izrek ukrepa, osebi v policijskem postopku z njo takoj z ustno odredbo izreče ukrep prepoved udeležbe na športnih prireditvah. Osebo sme tudi fotografirati. V roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur, ji vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu skupaj s pravnim poukom, v katerem je navedeno, da se lahko v 48 urah izjavi o navedbah v odredbi ter svojo izjavo pošlje neposredno na stvarno pristojno sodišče, vključno s podatkom o posameznem stvarno pristojnem sodišču. Pisna odredba mora vsebovati podatke o osebi, zoper katero je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), opredelitev okoliščin, ki utemeljujejo izrek ukrepa, in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti poslana v sodno presojo. Policist vroči odredbo osebi neposredno. Če takšna vročitev ni možna, se odredba osebno vroči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Oseba, ki ji je izrečena prepoved udeležbe na športnih prireditvah, mora športno prireditev in kraj oziroma območje prepovedi pred športnim objektom takoj zapustiti. Če oseba odredbe ne upošteva, jo policist odstrani s kraja.

(4) Policija odredbo iz drugega odstavka tega člena v 48 urah od izdaje pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča. Preiskovalni sodnik lahko odredbo potrdi ali v primerih, ko iz okoliščin primera izhaja, da niso podani pogoji za izdajo odredbe, razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 15 dni. Zoper odločitev preiskovalnega sodnika je v osmih dneh od vročitve odločitve dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v 15 dneh od prejema pritožbe. Pritožba zoper odločitev preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve.

(5) Preiskovalni sodnik vroči odločbo kršitelju na naslov, ki ga je sporočil policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, pa se obvestilo o izdani odločbi, ki vsebuje podatke iz drugega odstavka 60. člena tega zakona, pritrdi na oglasno desko okrožnega sodišča. Preiskovalni sodnik lahko vroči odločbo prek policije, ki v primeru, če odločbe ni mogoče vročiti na naslovu, ki ga je kršitelj sporočil policiji, obvestilo o izdani odločbi preiskovalnega sodnika pritrdi na oglasno desko pristojne policijske postaje. Odločba preiskovalnega sodnika se v primeru pritrditve obvestila o izdani odločbi na oglasno desko šteje za vročeno po preteku osmih dni od pritrditve obvestila na oglasno desko. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.

(6) Policist osebi, ki ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega odstavka tega člena, odredi, da mora prireditveni prostor in kraj oziroma območje prepovedi pred športnim objektom takoj zapustiti. Če oseba kljub temu nadaljuje s kršitvijo, jo skladno z določbami tega zakona pridrži, dokler se športna prireditev ne konča in se udeleženci ne razidejo.

(7) Osebi, ki je najmanj dvakrat kršila ukrep iz prvega odstavka tega člena, lahko preiskovalni sodnik na predlog policije odredi javljanje na policijski postaji ob začetku določenih športnih prireditev. Preiskovalni sodnik v odredbi določi športne prireditve, ob začetku katerih

se mora ta oseba javiti na policijski postaji. Ukrep javljanja na policijski postaji sme trajati, dokler traja ukrep iz prvega odstavka tega člena. Za postopek v zvezi z odredbo o javljanju na policijski postaji se smiselno uporabljajo določbe iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

(8) Oseba, ki se zaradi objektivnih okoliščin (na primer zaradi zdravstvenega stanja, izrednih vremenskih razmer, potovanja v tujino) ne more javiti na policijski postaji, mora o obstoju takih okoliščin takoj obvestiti policijo ter predložiti ustrezna dokazila.

(9) Če na športni prireditvi rediteljsko službo opravlja subjekt zasebnega varovanja, varnostniki po predhodni pridobitvi osebnih podatkov od policije o osebah, katerim je prepovedan vstop na športno prireditev, pri vstopu na športno prireditev preverjajo tudi spoštovanje izrečenega ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah. V takih primerih osebi preprečijo vstop na prireditveni prostor.

Prekinitev potovanja

63. člen

(prekinitev potovanja na športno prireditev)

(1) Če skupina treh ali več oseb potuje na športno prireditev in že pred odhodom na izhodiščnem kraju potovanja ali med potovanjem krši javni red in kljub opozorilu in ukazu policistov ne preneha s takim ravnanjem, smejo policisti za preprečitev nadaljnjih tovrstnih kršitev odrediti prekinitev potovanja oziroma prepovedati dostop do kraja športne prireditve.

(2) Če je glede na okoliščine mogoče sklepati, da gre za organizirano skupino navijačev, smejo policisti ukrep iz prejšnjega odstavka odrediti tudi, če imajo osebe pri sebi ali v prevoznem sredstvu, s katerim potujejo na športno prireditev, predmete, za katere je verjetno, da bodo uporabljeni za napad ali se bosta z njimi huje ogrozila javni red, splošna varnost ljudi ali premoženja. Policisti takšne predmete zasežejo.

(3) Če ni mogoče ugotoviti lastnika predmetov iz prejšnjega odstavka, policisti predmete zasežejo, vozniku vozila ali osebju za spremljavo vlaka, v katerem se predmeti nahajajo, pa izdajo potrdilo o zasegu. Zaseg se opravi v skladu s tem zakonom.

(4) Če skupina treh ali več oseb potuje na športno prireditev s prevoznim sredstvom, smejo policisti prekinitev potovanja iz razlogov iz drugega odstavka tega člena odrediti tako, da prepovedo nadaljevanje vožnje s tem prevoznim sredstvom proti kraju športne prireditve.

(5) Prekinitev potovanja oziroma dostop do kraja športne prireditve policisti odredijo ustno in traja, dokler se športna prireditev ne konča in se udeleženci ne razidejo. Izrečeno odredbo in razloge za izrek policisti ustrezno dokumentirajo v skladu s prvim odstavkom 130. člena tega zakona.

(6) Osebo, ki ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega ali drugega odstavka tega člena, policist v skladu z določbami tega zakona pridrži, dokler se športna prireditev ne konča in se udeleženci ne razidejo.

Pridržanje

64. člen

(pridržanje)

(1) Policisti smejo pridržati osebo, ki:

- moti ali ogroža javni red, če javnega reda ne morejo drugače vzpostaviti ali če ogrožanja ne morejo drugače odvrniti,
- krši odrejeno prepoved približevanja po tem zakonu,
- krši odrejeno prepoved udeležbe na športnih prireditvah,
- jo je treba izročiti tujim varnostnim organom ali je bila sprejeta od tujih varnostnih organov in jo je treba izročiti pristojnemu organu.

(2) Pridržanje sme trajati le nujno potreben čas, vendar največ 12 ur, pridržanje iz četrte alineje prejšnjega odstavka pa največ 48 ur.

65. člen

(posebnosti pridržanja mladoletnika)

(1) Če je pridržana oseba mladoletnik, morajo policisti v najkrajšem možnem času ustno obvestiti njene starše ali skrbnika. Če policisti ugotovijo, da bi bilo obveščanje v nasprotju s koristmi mladoletnika, o pridržanju obvestijo le pristojni center za socialno delo.

(2) Policisti morajo staršem ali skrbniku na njihovo željo omogočiti neoviran stik in pogovor z njim, razen če je to v nasprotju s koristmi mladoletnika. Policisti omogočijo tudi neoviran stik in pogovor delavcem pristojnega centra za socialno delo. Pogovora policisti ne smejo poslušati, smejo pa ga vizualno nadzirati.

(3) V prostoru za pridržanje morajo biti mladoletne osebe ločene od polnoletnih.

66. člen

(izvedba pridržanja)

(1) Pridržanje se začne od trenutka, ko ga odredi policist. Čas trajanja policijskega postopka do odreditve pridržanja se všteje v čas trajanja pridržanja.

(2) Ob odreditvi pridržanja policisti opravijo varnostni pregled.

(3) Preden policisti namestijo osebo v prostor, kjer se izvaja pridržanje, ji ukažejo, naj izroči vse predmete, nato pa opravijo podrobnejši varnostni pregled iz šestega odstavka 51. člena tega zakona.

(4) Policisti osebi odvzamejo vse predmete, primerne za napad ali samopoškodbo, druge predmete pa ji takoj vrnejo. Podatke o odvzetih predmetih policisti zapišejo v potrdilo. Odvzete predmete osebi vrnejo ob koncu pridržanja, razen če gre za predmete, ki jih je po zakonu treba odvzeti.

(5) Pridržani osebi mora biti sklep o pridržanju izdan in vročen v šestih urah od odreditve pridržanja. Pridržana oseba ima, dokler traja pridržanje, pravico do pritožbe zoper sklep o pridržanju. Policist, ki izvaja pridržanje, poskrbi, da je pritožba zoper sklep o pridržanju takoj poslana pristojnemu okrožnemu sodišču.

(6) O pritožbi pristojno okrožno sodišče odloči v 48 urah. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa o pridržanju.

67. člen

(pravice pridržane osebe)

(1) Ob odreditvi pridržanja po določbah tega zakona mora biti oseba takoj, v svojem maternem jeziku ali jeziku, ki ga razume, obveščena, da je pridržana, in o razlogih za pridržanje ter poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki ga svobodno izbere, in pravico, da so na njeno zahtevo o pridržanju obveščeni njeni bližnji.

(2) Če je oseba iz prejšnjega odstavka tujec, mora biti v svojem maternem jeziku ali jeziku, ki ga razume, poučena tudi o tem, da je na njeno zahtevo o pridržanju lahko obveščeno diplomatsko-konzularno predstavništvo države, katere državljan je.

(3) Policisti morajo odložiti nadaljnja dejanja s pridržano osebo, ki so usmerjena v dokazovanje kršitve, do prihoda zagovornika, vendar najdlje za dve uri od tedaj, ko je bila osebi dana možnost, da obvesti zagovornika, razen če bi to onemogočilo ali otežilo izvedbo policijske naloge.

(4) Na zahtevo pridržane osebe mora policist o pridržanju takoj obvestiti njenega delodajalca, pristojni center za socialno delo, da prevzame skrb za otroke ali druge osebe, za katere sicer skrbi pridržana oseba, ali drug pristojni organ ali drugo osebo, če je treba poskrbeti za živali ali zavarovanje premoženja.

(5) Obveščanje bližnjih, diplomatsko-konzularnega predstavništva ali delodajalca zunaj Republike Slovenije poteka preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(6) Pridržane osebe pri uveljavljanju pravic iz tega člena ne zavezuje njena morebitna predhodna odločitev, da se jim odpoveduje, in jih lahko kadarkoli uveljavlja.

68. člen

(medicinska pomoč)

(1) Če pridržana oseba potrebuje nujno medicinsko pomoč, jo mora policist zagotoviti skladno s predpisi, ki urejajo nujno medicinsko pomoč, ne glede na to, ali jo oseba zahteva ali ne.

(2) Pridržana oseba ima pravico, da jo na njene stroške pregleda zdravnik, ki ga sama izbere.

(3) Zdravniški pregled se opravi brez navzočnosti policistov, razen če zdravnik zahteva drugače.

69. člen

(kraj pridržanja)

(1) Policist pridrži osebo v policijskem prostoru za pridržanje, če to ni mogoče, pa v za to določenem prostoru drugega organa, ki se uporablja za pridržanje, pripor ali izvrševanje kazni zapora. V takem primeru morajo uradne osebe zagotoviti, da pridržane osebe niso v istih prostorih kot priprte osebe ali osebe na prestajanju kazni zapora.

(2) Izjemoma sme policist osebo pridržati tudi v posebej prirejenem prostoru vozila ali v drugem primernem prostoru, vendar ne dlje, kot je nujno potrebno za izvedbo policijske naloge.

(3) Izjemoma je oseba lahko pridržana tudi v zdravstveni ustanovi.

(4) V enem prostoru za pridržanje so lahko hkrati pridržane le osebe istega spola. Izjemoma je lahko mladoletna oseba pridržana skupaj z osebo nasprotnega spola, če je ta oseba eden od staršev ali skrbnik in je to v interesu mladoletne osebe.

(5) Normative za izgradnjo in opremljenost policijskih prostorov za pridržanje podrobneje predpiše minister.

70. člen

(komuniciranje pridržane osebe)

(1) Pridržana oseba ima pravico komunicirati s pristojnimi državnimi oziroma mednarodnimi institucijami ali organizacijami s področja varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot so zlasti varuh človekovih pravic, pristojna državna oziroma mednarodna sodišča, drugi državni oziroma mednarodni nadzorni organi ter nevladne ali humanitarne organizacije.

(2) Pobudo, prošnjo ali pritožbo subjektom iz prejšnjega odstavka ima pridržana oseba pravico oddati v zaprti kuverti, policisti pa nimajo pravice do vpogleda v pisanje.

71. člen

(pravica do prehrane, dostopa do pitne vode in sanitarij, gibanja ter počitka)

(1) Pridržani osebi je treba zagotoviti prehrano in stalen dostop do pitne vode in sanitarij. Osebi, ki je pridržana več kot 12 ur, morajo biti zagotovljeni trije obroki hrane na dan, drugim pa pripada praviloma suhi obrok hrane. Prehrana se praviloma ne zagotavlja osebam, ki so očitno pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi. Pravica do prehrane vključuje tudi zagotovitev posebne prehrane zaradi bolezni ali osebnega prepričanja.

(2) Osebi, ki je v prostoru za pridržanje več kot 12 ur, je treba omogočiti gibanje na prostem, razen če varnostni razlogi tega ne dopuščajo.

(3) Pridržana oseba ima pravico do nepretrganega osemurnega počitka v 24 urah.

(4) Če je oseba v prostor za pridržanje pripeljana v mokrih oziroma neustreznih oblačilih (pomanjkljivo oblečena glede na letni čas, vremenske razmere ipd.), ji policist za čas

pridržanja zagotovi primerno oblačilo ali obutev, ki jo pridobi od njenih bližnjih in sorodnikov, ki jih predlaga pridržana oseba, od pristojnega centra za socialno delo ali humanitarnih organizacij.

2. UPORABA PRISILNIH SREDSTEV

72. člen

(cilji)

Policisti smejo uporabiti prisilna sredstva za preprečitev ali odvrnitev nevarnosti, če z opozorilom, ukazom ali izvedbo drugih pooblastil ne morejo uspešno opraviti policijske naloge.

73. člen

(vrste prisilnih sredstev)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti uporabiti naslednja prisilna sredstva:

- sredstva za vklepanje in vezanje,
- telesno silo,
- plinski razpršilec,
- palico,
- službenega psa,
- električni paralizator,
- sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev,
- konjenico,
- posebna motorna vozila,
- vodni curek,
- plinska sredstva in druga z zakonom določena sredstva za pasivizacijo,
- strelno orožje.

(2) Za uporabo prisilnih sredstev gre le takrat, ko policisti pri opravljanju policijskih nalog uporabijo katero od sredstev iz prejšnjega odstavka za neposredno delovanje na osebe.

74. člen

(uporaba prisilnih sredstev)

(1) Za opravljanje policijskih nalog smejo policisti na predpisan način uporabljati samo s tem zakonom določena prisilna sredstva. Prisilna sredstva, ki jih smejo uporabljati policisti, morajo biti tipizirana.

(2) Policisti morajo biti usposobljeni za uporabo prisilnih sredstev, pri uporabi tehničnih prisilnih sredstev pa morajo upoštevati tudi navodila proizvajalca.

(3) Za vklepanje in vezanje oseb, prisilno ustavljanje prevoznih sredstev ali če je neposredno ogroženo življenje policista ali drugih oseb, smejo policisti izjemoma uporabiti tudi druga priročna sredstva in načine. To smejo storiti, ko nimajo druge možnosti, če so ta priročna sredstva in načini z vidika pričakovanih posledic uporabe primerljivi in ustrezni.

(4) Če je neposredno ogroženo življenje policistov ali drugih oseb in so izpolnjeni pogoji za uporabo strelnega orožja, ogroženosti življenja pa s tipiziranim orožjem ni mogoče odvrniti, smejo policisti izjemoma uporabiti tudi druge vrste orožja, ki je v uporabi v Slovenski vojski.

(5) V primerih iz prejšnjega odstavka smejo policisti uporabiti tudi vozila in opremo, ki ni tipizirana in sistemizirana za uporabo v policiji. Oborožitev in opremo iz prejšnjega in tega odstavka smejo uporabiti le policisti specialne enote policije, ki morajo biti za uporabo posebej usposobljeni. Dovoljena je uporaba:

- lahke pehotne in podporne oborožitve in
- balistično zaščitenih vozil (kolesnikov), ki omogočajo varen dostop ali vdor v objekt.

(6) O uporabi oborožitve, vozil in opreme iz četrtega in petega odstavka tega člena na predlog generalnega direktorja policije odloči minister v soglasju z ministrom, pristojnim za obrambo. Minister o odločitvi takoj, ko je to mogoče, seznani Vlado Republike Slovenije.

(7) Tipizacijo prisilnih sredstev iz prvega odstavka tega člena z internim aktom določi minister.

75. člen

(ukazovanje pred uporabo prisilnih sredstev)

(1) Pred uporabo prisilnih sredstev policisti ukažejo osebi, kaj mora storiti ali opustiti, in jo opozorijo, da bodo ob neupoštevanju ukaza uporabili prisilno sredstvo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek smejo policisti ukaz oziroma opozorilo opustiti, če bi to onemogočilo izvedbo policijske naloge ali če okoliščine ukaza oziroma opozorila ne dopuščajo.

76. člen

(posebni pogoji za uporabo prisilnih sredstev)

Policisti prisilnih sredstev ne smejo uporabiti proti otrokom, vidno bolnim, starim, onemoglim osebam, vidno težkim invalidom in vidno nosečim ženskam, razen če jim je začasno omejeno gibanje ali jih je treba privesti ali pridržati in policisti ne morejo drugače obvladati njihovega upiranja ali napada ali če ogrožajo svoje življenje, življenje ljudi, premoženje ali če je zaradi drugih okoliščin njihovo življenje ali zdravje neposredno ogroženo.

77. člen

(uporaba prisilnih sredstev na podlagi odredbe policijskega vodje)

Policisti, ki opravljajo policijske naloge pod neposrednim vodstvom policijskega vodje, smejo uporabiti prisilna sredstva samo na podlagi njegove odredbe, razen ob napadu na njih ali na druge osebe ali če okoliščine zahtevajo takojšnje ukrepanje. Policisti o uporabi prisilnega sredstva takoj poročajo policijskemu vodji.

78. člen

(zagotavljanje prve pomoči)

(1) Če je zaradi uporabe prisilnih sredstev oseba poškodovana, ji morajo policisti, takoj ko okoliščine dopuščajo, zagotoviti prvo pomoč ali zdravniško pomoč. Če poškodovani ostane na zdravljenju v zdravstveni ustanovi, policisti o tem obvestijo njegove bližnje, razen če poškodovani temu nasprotuje.

(2) Podatke o bližnjih policisti pridobijo od poškodovane osebe, če to ni mogoče, pa iz evidenc in drugih zbirk podatkov ali od drugih oseb.

a) Uporaba prisilnih sredstev proti posamezniku

Uporaba sredstev za vklepanje in vezanje

79. člen

(uporaba sredstev za vklepanje in vezanje)

Sredstva za vklepanje in vezanje smejo policisti uporabiti, če je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da se bo oseba upirala ali samopoškodovala, napadla ali pobegnila, ali če je to nujno za varno izvedbo privedbe ali pridržanja.

Uporaba telesne sile

80. člen

(uporaba telesne sile)

Telesno silo smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače:

- obvladati upiranja osebe,
- odvrniti napada ali
- preprečiti samopoškodbe osebe.

81. člen

(opredelitev telesne sile)

(1) Za uporabo telesne sile se šteje neposredna uporaba sile policistov s strokovnimi prijemi, udarci in meti.

(2) Za uporabo telesne sile se štejejo tudi strokovni pritiski, individualna ali skupinska uporaba telesne sile za potiskanje, odrivanje, prenašanje ali razdvajanje oseb.

(3) Za uporabo telesne sile se šteje tudi, če policisti pri individualni ali skupinski uporabi telesne sile uporabijo ščit za potiskanje, odrivanje ali razdvajanje oseb ali palico za izvedbo strokovnih prijemov, pritiskov, potiskanje, odrivanje, prenašanje ali razdvajanje oseb.

(4) Za obvladovanje pasivnega upiranja policisti uporabijo strokovne udarce in mete le, če je bila uporaba strokovnih prijemov ali telesne sile iz drugega odstavka tega člena neuspešna ali če ta zaradi okoliščin in zagotavljanja varnosti življenja, osebne varnosti ali varnosti premoženja ne bi bila mogoča.

Uporaba plinskega razpršilca

82. člen

(uporaba plinskega razpršilca)

(1) Plinski razpršilec smejo policisti uporabiti, če so izpolnjeni pogoji za uporabo telesne sile.

(2) Za obvladovanje pasivnega upiranja policisti plinskega razpršilca ne smejo uporabiti, razen če je bila uporaba milejših prisilnih sredstev neuspešna ali če ta zaradi okoliščin in zagotavljanja varnosti življenja, osebne varnosti ali varnosti premoženja ne bi bila mogoča.

Uporaba palice

83. člen

(uporaba palice)

(1) Policisti smejo palico uporabiti, če je bila uporaba telesne sile ali plinskega razpršilca neuspešna ali če glede na okoliščine ni mogoče pričakovati, da bi bila njuna uporaba uspešna.

(2) Za obvladovanje pasivnega upiranja palice ne smejo uporabiti, razen če je bila uporaba milejših prisilnih sredstev neuspešna ali če ta zaradi okoliščin in zagotavljanja varnosti življenja, osebne varnosti ali varnosti premoženja ne bi bila mogoča.

84. člen

(opredelitev palic in način uporabe)

(1) Za uporabo palice se šteje neposredna uporaba gumijevke, palice z ročajem – tonfe, zložljive in druge tipizirane palice za udarjanje.

(2) Policisti s palico ne smejo usmerjeno udarjati po vitalnih delih telesa kot so glava, vrat ali genitalije, razen če je to nujno, ker oseba neposredno ogroža življenje policistov ali druge osebe.

Uporaba službenega psa

85. člen

(uporaba službenega psa)

(1) Službenega psa z nagobčnikom in na povodcu smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače obvladati aktivnega upiranja ali odvrniti napada.

(2) Službenega psa z nagobčnikom in brez povodca smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače preprečiti bega osebe ali odvrniti napada.

(3) Službenega psa brez nagobčnika in na povodcu smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače:

- obvladati aktivnega upiranja z orožjem, nevarnim orodjem, drugimi nevarnimi predmeti ali snovmi ali odvrniti napada osebe s takimi predmeti ali snovmi,
- obvladati aktivnega upiranja večjega števila oseb ali odvrniti njihovega napada,
- odvrniti napada osebe, ki je fizično močnejša ali uporablja posebne spretnosti.

(4) Službenega psa brez nagobčnika in brez povodca smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače:

- obvladati aktivnega upiranja z orožjem, nevarnim orodjem, drugimi nevarnimi predmeti ali snovmi ali odvrniti napada s takimi predmeti ali snovmi, če obstaja neposredna nevarnost za nastanek hude telesne poškodbe ali hujše posledice za policista ali koga drugega,
- preprečiti bega osebe, ki je oborožena, ali ima pri sebi nevarno orodje, druge nevarne predmete ali snovi.

86. člen

(način uporabe službenega psa)

(1) Za uporabo službenega psa se šteje postopek policista, pri katerem službeni pes s telesom ali z ugrizom neposredno deluje na osebo.

(2) Policist mora službenega psa, če je le mogoče, ves čas nadzorovati, da osebe, proti kateri ga uporablja, po nepotrebnem ne poškoduje.

Uporaba električnega paralizatorja

86.a člen

(električni paralizator)

(1) Električni paralizator smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače:

- obvladati aktivnega upiranja ali napada z orožjem ali drugimi nevarnimi predmeti, s katerimi oseba ogroža življenje policista ali koga drugega, ali

- preprečiti samopoškodovanja, če obstaja neposredna nevarnost za nastanek hude telesne poškodbe ali hujše posledice za osebo.

(2) Policisti smejo električni paralizator uporabiti proti otrokom, vidno bolnim, starim, onemoglim osebam, vidno težkim invalidom in vidno nosečim ženskam le, če so izpolnjeni pogoji za uporabo strelnega orožja.

(3) Za uporabo električnega paralizatorja se šteje uporaba naprave, ki s pomočjo visoke električne napetosti začasno onesposobi osebo. Policija zagotovi tudi evidentiranje in spremljanje zakonitosti in strokovnosti primerov, ko policist vklopi električni paralizator in ga pripravi za uporabo.

(4) Električni paralizator sme policist uporabiti z izstrelitvijo elektrod v osebo in le izjemoma, če je bila izstrelitev neuspešna, policist pa ne more drugače odvrniti napada nase, sme električni paralizator uporabiti tudi z neposrednim pritiskom na osebo.

(5) Električni paralizatorji, ki jih pri opravljanju nalog smejo uporabljati policisti, morajo biti opremljeni s kamero za video snemanje, s katero se dokumentira policijski postopek ter elektronskim sistemom za beleženje podatkov o času uporabe in času delovanja posameznega cikla.

(6) Po uporabi električnega paralizatorja morajo policisti takoj, ko okoliščine to dopuščajo, zagotoviti, da osebo pregleda zdravnik.

Uporaba sredstev za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev

87. člen

(uporaba sredstev za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev)

Sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev smejo policisti uporabiti za preprečitev:

- bega s prevoznim sredstvom osebi, zaloteni pri okoliščinah, ki kažejo na storitev kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti,

- bega s prevoznim sredstvom osebi, ki ji je bila odvzeta prostost ali za katero je bil izdan nalog za odvzem prostosti,

- nezakonitega prehoda s prevoznim sredstvom čez državno mejo osebi, ki ne upošteva zakonitega policistovega znaka ali ukaza za ustavitev,

- nadaljnje vožnje s prevoznim sredstvom osebi, ki je bila pred tem najmanj dvakrat pravilno ustavljana in ni upoštevala zakonitega policistovega znaka ali ukaza,

- nedovoljenega dostopa s prevoznim sredstvom do objekta, prostora ali območja, kjer se zadržuje, biva ali potuje varovana oseba, ali

- nadaljnje vožnje s prevoznim sredstvom osebi, ki ne upošteva zakonitega ukaza policista in poskuša nadaljevati ali nadaljuje vožnjo, pa ne izpolnjuje pogojev za vožnjo.

88. člen

(sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih in drugih sredstev)

(1) Sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev so bodičasti trakovi, bodičasta sredstva za preprečevanje nadaljnje vožnje in druga sredstva, s katerimi policisti voznika prisilijo k ustavitvi prevoznega sredstva ali mu onemogočijo pobeg s prevoznim sredstvom.

(2) Druga sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev so zlasti vozila, plovila, mreže, elektronske naprave, zaščitne ograje, lesene, betonske ali kovinske ovire ter drugi materiali.

(3) Vozila, ki prevažajo nevarno blago ali žive živali, ne smejo biti uporabljena za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev.

(4) Tehnična sredstva iz drugega odstavka tega člena smejo policisti uporabiti tudi za prisilno ustavitev ali prizemljitev daljinsko in avtonomno vodenih vozil, plovil, zrakoplovov in drugih tehničnih sredstev, s katerimi se kršijo odredbe iz četrtega odstavka 56. člena tega zakona ali obstaja verjetnost, da bi bila zaradi njihove uporabe ogrožena varnost ljudi ali premoženje večje vrednosti.

89. člen

(zagotovitev varnosti drugih udeležencev v cestnem prometu)

Pred uporabo sredstev za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev morajo policisti izvesti ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti drugih udeležencev v cestnem prometu.

b) Uporaba prisilnih sredstev proti množici

Uporaba vodnega curka, konjenice, posebnih motornih vozil in plinskih ter drugih sredstev za pasivizacijo

90. člen

(uporaba vodnega curka, konjenice, posebnih motornih vozil in plinskih ter drugih sredstev za pasivizacijo)

Za vzpostavitev javnega reda, ko je ta huje in množično kršen, smejo policisti, poleg sredstev za vklepanje in vezanje, telesne sile, plinskega razpršilca, palice ali službenega psa, uporabiti tudi:

- konjenico,
- posebna motorna vozila,
- vodni curek ali
- druga plinska ter druga z zakonom določena sredstva za pasivizacijo.

91. člen

(uporaba po odredbi in po lastni presoji)

(1) Uporaba vodnega curka, konjenice, posebnih motornih vozil in plinskih ter drugih sredstev za pasivizacijo zaradi razloga iz prejšnjega člena je dovoljena le po odredbi generalnega direktorja policije, direktorja policijske uprave ali policista, ki ga za to pooblasti generalni direktor policije ali direktor policijske uprave.

(2) Pred uporabo prisilnih sredstev iz prejšnjega odstavka morajo policisti množici ukazati, naj neha kršiti javni red in naj se mirno razide, ter jo opozoriti na uporabo prisilnih sredstev, če ukaza ne bo upoštevala.

(3) Plinska sredstva in druga sredstva za pasivizacijo smejo policisti brez odredbe pristojne osebe in brez opozorila iz prejšnjega odstavka uporabiti za prijetje osebe pri terorističnih dejanjih, ugrabitvah ali v drugih primerih, ko se oseba aktivno upira ali napada z orožjem ali nevarnimi predmeti.

(4) Brez odredbe pristojne osebe in brez poprejšnjega ukaza in opozorila na uporabo smejo policisti plinska sredstva in druga sredstva za pasivizacijo uporabiti tudi, če utemeljeno pričakujejo oboroženi odpor, zaradi katerega bi lahko bilo neposredno ogroženo življenje policista ali druge osebe.

(5) Zaradi varne izvedbe postopkov smejo policisti v primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena uporabiti tehnična sredstva za fotografiranje ter video in avdio snemanje, termovizijske kamere in naprave za gledanje ponoči. Policisti specialne enote smejo, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka tega člena, uporabiti tudi radarske sisteme za detekcijo navzočnosti oziroma premikov skozi stene. Posnetki se brišejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v desetih dneh od njihovega nastanka.

92. člen

(konjenica)

(1) Za uporabo konjenice se štejejo postopki policistov s konji, pri katerih konji s telesom neposredno delujejo na ljudi, tako da jih potiskajo, odrivajo, razdvajajo ali razganjajo.

(2) Za uporabo konjenice se šteje že postopek enega policista s konjem.

(3) Policist mora, če je le mogoče, konja ves čas voditi tako, da oseb, proti katerim ga uporablja, po nepotrebnem ne poškoduje.

93. člen

(posebna motorna vozila)

Za uporabo posebnih motornih vozil se šteje uporaba motornih vozil, opremljenih s posebno opremo za neposredno delovanje na ljudi, in sicer za potiskanje, odrivanje, razdvajanje ali razganjanje, na način, da se z najmanjšimi škodljivimi posledicami vzpostavi javni red.

94. člen

(uporaba vodnega curka)

(1) Za uporabo vodnega curka se šteje usmerjen vodni curek pod pritiskom za potiskanje, odrivanje, razdvajanje ali razganjanje ljudi, na način, da se z najmanjšimi škodljivimi posledicami vzpostavi javni red.

(2) Vodni curek se sme uporabljati iz posebnega vozila, vodne črpalke ali iz vodovodnega omrežja.

95. člen

(plinska sredstva in druga sredstva za pasivizacijo)

(1) Plinska sredstva so: plinska pištola ali puška za izstreljevanje plinskih nabojev ali snovi, plinska ročna bomba in druga sredstva za razprševanje plinskih snovi.

(2) Druga sredstva za pasivizacijo so: bomba ali izstrelek z zvočnim, svetlobnim ali dimnim učinkom ali s kombinacijo navedenih učinkov in gumijasti izstrelek.

(3) Za gumijasti izstrelek se šteje izstrelek iz gume, pene, plastike, peska ali drugega materiala s podobnim učinkom.

Uporaba strelnega orožja

96. člen

(uporaba strelnega orožja)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti uporabiti strelno orožje samo, če ne morejo drugače:

- odvrniti od sebe ali koga drugega sočasnega protipravnega napada, s katerim je ogroženo življenje, ali
- preprečiti, da bi oseba, ki ima v okoliščinah, ki kažejo na storitev kaznivega dejanja, za uporabo pripravljeno strelno orožje, eksplozivna sredstva ali druge nevarne predmete ali snovi, z njimi ogrozila življenje ene ali več oseb.

(2) Za napad na policista ali drugo osebo iz prve alineje prejšnjega odstavka se šteje tudi, če oseba seže po orožju, drugem nevarnem predmetu ali snovi, jih potegne ali poskusi potegniti ali drži v položaju, v katerem lahko v trenutku pride do napada.

(3) Preden policist uporabi strelno orožje, mora, če okoliščine glede na varnost policista ali drugih oseb to dopuščajo, osebo, zoper katero naj bi uporabil strelno orožje, opozoriti s klicem: »Stoj, policija, streljal bom!« ter z opozorilnim strelom v varno smer.

97. člen

(posebni pogoji za uporabo strelnega orožja)

(1) Če oseba, zoper katero policisti smejo uporabiti strelno orožje, beži ali se umika proti skupini oseb ali se v njej nahaja, smejo policisti streljati le, če oseba neposredno ogroža življenje oseb.

(2) Če se oseba, zoper katero smejo policisti uporabiti strelno orožje, nahaja v bližini državne meje ali se ji približuje, morajo policisti streljati tako, da izstrelek ne preleti državne meje.

3. POLICIJSKA POOBLASTILA ZA VAROVANJE DOLOČENIH OSEB IN OBJEKTOV

98. člen

(osebe in objekti varovanja)

(1) Policisti varujejo določene osebe, prostore, objekte in okoliše objektov, ki so posebnega državnega pomena in so določeni v uredbi iz 103. člena tega zakona.

(2) Poleg oseb in objektov iz prejšnjega odstavka, policisti na podlagi odredbe generalnega direktorja policije varujejo tudi druge osebe, ki so opredeljene v uredbi iz 103. člena tega zakona.

(3) Vlada lahko v uredbi iz 103. člena tega zakona določi, da policija varuje tudi družinske člane ter stanovanjske objekte varovanih oseb iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Če z zakonom ni določeno drugače, policisti zagotavljajo tudi varovanje določenih delovnih mest in tajnosti podatkov državnih organov.

(5) Državni organi in osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo policiji posredovati podatke in informacije, ki bi lahko vplivale na varnost ali na opravljanje policijskih nalog za zagotavljanje varnosti teh oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov.

Varnostno preverjanje

99. člen

(varnostno preverjanje oseb)

(1) Policisti smejo zaradi varovanja določenih oseb, objektov in okolišev objektov iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena ter v drugih primerih, določenih v tem ali drugem zakonu, varnostno preverjati osebe.

(2) Varnostno preverjanje osebe se izvaja z njeno pisno privolitvijo. Za osebo, ki ne privoli v varnostno preverjanje, se šteje, da ne izpolnjuje varnostnih pogojev za dostop do varovane osebe, objekta ali okoliša objekta iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, zasedbo delovnega mesta ali opravljanje dela.

(3) Privolitev preverjane osebe ni potrebna, če se varnostno preverjanje oseb opravi zaradi varovanja določenih varovanih oseb, ki so visoko ogrožene.

(4) Policisti ne smejo varnostno preverjati oseb, ki lahko v skladu z opravljanjem svoje funkcije dostopajo do tajnih podatkov brez dovoljenja po zakonu, ki ureja tajne podatke, ter generalnega direktorja policije in njegovega namestnika.

(5) Za posamezna delovna mesta funkcionarjev iz prejšnjega odstavka sme policija izvajati določene zaščitne ukrepe, zlasti za odkrivanje škodljive programske ali tehnične opreme. Delovna mesta, za katera policija izvaja zaščitne ukrepe, se določijo v uredbi iz 103. člena tega zakona.

(6) Privolitev preverjane osebe tudi ni potrebna, če se varnostno preverjanje opravlja zaradi suma varnostnega zadržka iz 102. člena tega zakona:

- za osebe, ki zasedajo določena delovna mesta, in

- za osebe, ki imajo neposreden dostop do varovane osebe ali varovanega objekta.

(7) Varnostno preverjanje osebe iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog predstojnika državnega organa, v primerih iz tretjega in šestega odstavka tega člena pa na podlagi odredbe generalnega direktorja policije.

(8) Varnostno preverjanje se opravlja:

- pred začetkom dela pri določeni varovani osebi, v varovanem objektu ali okolišu objekta iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena,

- pred začetkom varovanja v primerih iz tretjega odstavka tega člena,

- pred zasedbo določenega delovnega mesta,

- zaradi zaposlitve pri določeni varovani osebi ali v varovanem objektu iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, najmanj na vsakih pet let.

(9) Pri varnostnem preverjanju smejo policisti sodelovati in izmenjevati podatke tudi s tujimi varnostnimi organi.

(10) Določena delovna mesta iz šestega in osmega odstavka tega člena so delovna mesta v državnih organih ali organih samoupravnih lokalnih skupnostih, kjer obstaja posebna potreba po varovanju tajnih ali osebnih podatkov, varovanju zaupnega razmerja ali politike upravljanja med predstojnikom in najbližjimi sodelavci ter so potrebni posebni ukrepi glede dostopa do varovane osebe, varovanega objekta, okoliša objekta ali določenih varovanih prostorov ali določenega delovnega mesta. Delovna mesta, za katera se izvaja varnostno preverjanje, so zlasti svetovalci predstojnika, poslovni sekretarji, tajnice, administrativno osebje, ki vodi ali ima dostop do dokumentacije predstojnika ter vozniki. Natančnejši opis določenih delovnih mest se določi za vsak državni organ v uredbi iz 103. člena tega zakona.

100. člen

(vsebina varnostnega preverjanja oseb)

(1) Podatki, ki se smejo pridobivati v postopku varnostnega preverjanja, so:

1. osebno ime, vključno s prejšnjimi;
2. davčna številka;
3. podatki iz evidenc policije, navedenih v 1., 2., 3., 5., 6., 11., 12., 14., 19. in 27. točki drugega odstavka 123. člena tega zakona. Podatki iz evidence iz 7. točke drugega odstavka 123. člena se smejo pridobiti le v primeru, če je to nujno, ker drugače ni možno potrditi oziroma zavreči varnostnega zadržka;
4. datum in kraj rojstva;
5. državljanstvo oziroma državljanstva, vključno s prejšnjimi;
6. naslov prebivališča (stalnega, začasnega in naslov dosegljivosti);
7. bivanja v tujini, vključno z uradnimi napotitvami na delo v tujini (kraj, obdobje in razlog bivanja);
8. zakonski stan ali z njim izenačena skupnost in število otrok;
9. poklic in delo, ki ga opravlja ali je opravljal;
10. znanje o ravnanju z orožjem;
11. sedanji in prejšnji delodajalci ter njihovi naslovi;
12. pravnomočne sodbe zaradi kaznivih dejanj, katerih storilec se preganja po uradni dolžnosti, sodbe in odločbe o prekrških;
13. kazenski postopki za kazniva dejanja, za katera se storilci preganjajo po uradni dolžnosti, in postopki o prekrških;
14. odvisnost od alkohola, drog oziroma druge zasvojenosti;
15. bolezen ali duševne motnje, ki bi lahko ogrozile varnost določenih oseb ali objektov;
16. stiki s tujimi varnostnimi organi ali obveščevalnimi ali protiobveščevalnimi službami;
17. članstvo ali sodelovanje v organizacijah ali skupinah, ki protipravno ogrožajo vitalne interese Republike Slovenije ali držav članic političnih, obrambnih in varnostnih zvez, katerih članica je Republika Slovenija;
18. disciplinske sankcije;
19. prejšnja varnostna preverjanja po tem zakonu;
20. sodelovanje v tujih oboroženih silah ali drugih oboroženih formacijah;
21. lastnosti in okoliščine iz življenja preverjane osebe, zlasti premoženjske razmere, zaradi katerih bi lahko bila izpostavljena izsiljevanju ali drugim oblikam pritiska.

(2) Med varnostnim preverjanjem smejo policisti zbirati le tiste podatke iz prejšnjega odstavka, ki so pomembni za odločitev o varnostnem zadržku.

(3) Če se z varnostnim preverjanjem ugotovi sum odvisnosti od alkohola, drog ali drugih zasvojenosti iz 14. točke prvega odstavka tega člena ali sum bolezni ali duševnih stanj iz 15. točke prvega odstavka tega člena, policija sum preveri tako, da preverjano osebo napoti na zdravniški pregled v zdravstveno organizacijo oziroma k zasebnemu zdravniku, ki sta za opravljanje tovrstnih pregledov pooblaščena po zakonu, ki ureja tajne podatke.

(4) Sum iz prejšnjega odstavka se preverja na podlagi sklepa o napotitvi. Če se preverjana oseba pregleda iz neupravičenih razlogov ne udeleži v roku, ki ji ga določi zdravstvena organizacija ali zasebni zdravnik, se šteje, da ne izpolnjuje varnostnih pogojev za dostop ali opravljanje dela.

(5) Samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnosti, pravne osebe in državni organi, od katerih policija med varnostnim preverjanjem zbira podatke iz prvega odstavka tega člena, morajo policiji podatke brezplačno posredovati najkasneje v 15 dneh od prejetja zahteve.

(6) Subjekti iz prejšnjega odstavka morajo obdelovati podatke skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in z drugimi predpisi, ki urejajo zaupnost ali tajnost podatkov, preverjani osebi pa niso dolžni sporočiti ali potrditi, da so bili podatki posredovani policiji. Preverjena oseba je s tem lahko seznanjena pet let po varnostnem preverjanju oziroma dve leti po prenehanju zaposlitve.

(7) Slovenska obveščevalno-varnostna agencija in obveščevalno-varnostna služba ministrstva, pristojnega za obrambo, policiji nista dolžni posredovati podatkov, ki se nanašajo na 16. in 17. točko prvega odstavka tega člena, če bi to ogrozilo vire ugotavljanja oziroma preverjanja posredovanih podatkov.

Akreditacijski postopek

101. člen

(akreditacijski postopek)

(1) Za zagotavljanje varnosti določenim varovanim osebam v prostorih posebnega pomena ali objektih, kjer bodo potekali določeni dogodki državnega pomena, sme policija izvesti omejeno varnostno preverjanje – akreditacijski postopek.

(2) Oseba, ki se bo zadrževala v prostoru ali udeležila dogodka iz prejšnjega odstavka, izpolni poseben vprašalnik, ki ga izdela policija skupaj z organizatorjem dogodka.

(3) V akreditacijskem postopku se smejo pridobivati podatki:

- iz 1., 2., 3., 4., 5., 6. in 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena,
- namenu oziroma razlogu prihoda ter o organizatorju (osebno ime ali naziv pravne osebe), ki bo potrdil namen prihoda,
- delodajalcu (osebno ime ali naziv pravne osebe in naslov), vključno z njegovo pisno potrditvijo na vprašalniku, da preverjeno osebo pošilja za izvedbo posameznih del, povezanih z dogodki državnega pomena,

- načinu prihoda, vključno z navedbo registrske številke in znamke za prevozno sredstvo.

(4) Če na zahtevo organizatorja ali priporočilo policije identifikacijska priponka vsebuje tudi fotografijo osebe iz vprašalnika, mora preverjana oseba vprašalniku priložiti fotografijo, kot jo predpisuje zakon, ki ureja osebno izkaznico, in kaže pravo podobo osebe.

(5) Osebi, ki ji je po varnostnem preverjanju dovoljen vstop v prostor posebnega pomena, organizator izda identifikacijsko priponko, ki jo izdela skladno s priporočili policije.

(6) Če so med varnostnim preverjanjem ugotovljeni varnostni zadržki za zadrževanje preverjane osebe v prostorih iz prvega odstavka tega člena, policija zavrne vstop take osebe v te prostore in o tem obvesti organizatorja, ki lahko odloči drugače.

(7) Policija zaradi interesov varnosti države, varovanih oseb ali interesov mednarodnih odnosov preverjene osebe in organizatorjev dogodkov ne obvesti o konkretnih razlogih za prepoved vstopa v prostore iz prvega odstavka tega člena.

102. člen

(varnostni zadržek)

(1) Poleg omejitev iz drugega odstavka 99. člena in četrtega odstavka 100. člena tega zakona, obstaja varnostni zadržek, če ugotovljene okoliščine iz varnostnega preverjanja kažejo na:

- dvom o ustreznosti osebe za delo pri določeni varovani osebi ali objektu ali na določenem delovnem mestu, ki vključuje možnosti ogrožanja varovane osebe ali drugih oseb ali objekta ter kršitve varovanja tajnih, osebnih in drugih varovanih podatkov ali zaupnih razmerij in

- navezane stike ali poskuse navezovanja stikov z nezakonitimi organizacijami ali združbami oziroma tujimi varnostnimi organi ali obveščevalnimi ali protiobveščevalnimi službami, ki delujejo zoper pravni red Republike Slovenije.

(2) Policija predlagatelja varnostnega preverjanja obvesti o ugotovitvah varnostnega preverjanja. Za osebo, za katero se z varnostnim preverjanjem ugotovi varnostni zadržek, predlagatelju predlaga, da se ji prepove dostop oziroma delo pri določeni varovani osebi ali objektu ali delovnem mestu.

(3) Policija ni dolžna posredovati podatkov, ki se nanašajo na stike s tujimi varnostnimi ali obveščevalnimi službami oziroma na članstvo ali sodelovanje v organizacijah ali skupinah, ki ogrožajo vitalne interese Republike Slovenije ali držav članic političnih, obrambnih in varnostnih zvez, katerih članica je Republika Slovenija, če bi to ogrozilo vire ugotavljanja oziroma preverjanja posredovanih podatkov.

103. člen

(uredba)

(1) Vlada podrobneje določi varovane osebe, prostore, objekte in okoliše objektov, ki jih varuje policija, ter predpiše obseg, oblike in način njihovega varovanja.

(2) Vlada podrobneje določi delovna mesta, za katera je treba opraviti varnostno preverjanje oseb in predpiše obseg in način izvajanja zaščitnih ukrepov za ta delovna mesta.

4. POLICIJSKA POOBLASTILA NA VODAH

104. člen

(izvajanje policijskih pooblastil na vodah)

(1) Policisti z nadzorom nad morsko površino, morskim vodnim stebrom in morskim dnom zlasti zagotavljajo suverenost oziroma jurisdikcijo Republike Slovenije, nadzorujejo državno mejo in opravljajo druge policijske naloge.

(2) Policisti za uspešno opravljanje policijskih nalog iz prejšnjega odstavka sodelujejo zlasti s predstavniki organa, pristojnega za pomorstvo, Slovenske vojske in carine, s predstavniki varnostnih organov sosednjih držav, gospodarskih družb in zavodov ter pristojnih inšpekcijskih služb, z osebami, katerih dejavnost je prevoz blaga in potnikov ali ribolov, s pripadniki interesnih združenj za vodno ali podvodno aktivnost in organizacij, ki skrbijo za priveze, shranjevanje in prezimovanje plovil.

(3) Pri opravljanju policijskih nalog iz prvega odstavka tega člena policisti neposredno nadzorujejo plovila v notranjem in mednarodnem prometu, poveljnike plovil, upravljavce čolnov, člane posadke in druge osebe na plovilih in osebe, ki se ukvarjajo z dejavnostmi na morju. Naloge opravljajo z opazovanjem in patruljiranjem, po potrebi pa tudi z drugimi oblikami dela. Iz neposrednega nadzora plovil v notranjem in mednarodnem prometu so izvzeta tuja in domača vojaška plovila, razen v primerih, ko gre za izvajanje nalog nadzora državne meje in nalog iz pomorskega zakonika.

(4) Zaradi opravljanja policijskih nalog iz tega člena smejo policisti:

- preveriti zastavo plovila,
- ustaviti plovilo,
- pregledati listine plovila, članov posadke in drugih oseb na plovilu,
- pregledati in dokumentirati območje pod vodno gladino, vključno z dnom,
- pregledati ali preiskati plovilo,
- ukazati prekinitev potopa potapljaču,
- zasledovati, zajeti in odpeljati plovilo, člane posadke in druge osebe na plovilu na določeno mesto ali k pristojnemu organu in
- uporabiti druga policijska pooblastila.

(5) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za opravljanje policijskih nalog na celinskih vodah.

105. člen

(preveritev zastave plovila)

(1) Če policist pri opravljanju policijskih nalog na morju opazi plovilo brez zastave ali s sumljivo zastavo, osebi na plovilu na primeren način ukaže, naj pokaže zastavo, po potrebi

pa sporoči tudi ime plovila, pristanišče, v katerem je prijavljeno, pristanišče, iz katerega prihaja, in smer plovbe.

(2) Če oseba na plovilu ne pokaže zastave ali ne sporoči zahtevanih podatkov, policist poveljniku plovila da znak, naj ustavi.

106. člen

(ustavitev plovila)

(1) Ustavitev plovila pomeni tolikšno zmanjšanje hitrosti plovila, da je še zagotovljena varna plovba, na policistov ukaz pa tudi izključitev pogonskega sistema.

(2) Policist znak za ustavitev plovila da z vidnim ali zvočnim signalom (znaki mednarodnega signalnega kodeksa, naprava za dajanje zvočnih znakov, modra vrteča se luč, megafon ali piščalka) z razdalje, ki omogoča, da ga s plovila lahko vidijo oziroma slišijo.

(3) Ustni ukazi morajo biti jasni in kratki: »Ustavite plovilo, policijska kontrola!« v slovenskem in angleškem jeziku, obvezno jih mora policist trikrat ponoviti.

(4) Preden policist ukaže, naj se plovilo ustavi, mora ugotoviti njegov zemljepisni položaj.

(5) Zemljepisnega položaja plovila ni treba ugotavljati v priobalnem pasu, ko položaj določi opisno.

107. člen

(pregled listin plovila, članov posadke in potnikov)

(1) Ko se plovilo na znake ali ukaze ustavi, policist pregleda listine in knjige plovila ter listine članov posadke in potnikov.

(2) V neugodnih vremenskih razmerah ali zaradi varnosti posadke ter plovil sme policist poveljniku ustavljenega plovila ukazati, naj odpluje v najbližje zavetrje ali pristanišče, kjer dokonča policijski postopek.

(3) Policist sme poveljniku ustavljenega plovila ukazati, naj listine in knjige plovila ter listine oseb prinese na policijsko plovilo ter jih izroči na vpogled.

108. člen

(pregled in dokumentiranje območja pod vodno gladino, vključno z dnom)

(1) Če je zaradi razjasnitve določenih dejstev in okoliščin potrebno neposredno opazovanje, smejo policisti pregledati in dokumentirati območje pod vodno gladino, vključno z dnom.

(2) Območje iz prejšnjega odstavka pregledajo in dokumentirajo policisti potapljači neposredno ali tudi s pomočjo tehničnih sredstev.

109. člen

(pregled ali preiskava plovila)

(1) Policisti smejo pregledati plovilo, ko je treba neposredno preveriti dejstva in okoliščine, povezane z razlogi za zaustavitev plovila.

(2) Preiskavo plovila smejo policisti opraviti ob pogojih, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek, oziroma zakon, ki ureja postopek o prekrških.

110. člen

(prekinitev potopa potapljaču)

(1) Če obstajajo razlogi za ugotovitev identitete, smejo policisti potapljaču ukazati prekinitev potopa.

(2) Prekinitev potopa sme policist potapljaču ukazati neposredno ustno ali z mednarodnimi standardnimi znaki za sporazumevanje pod vodo.

111. člen

(zasledovanje in zajetje plovila)

Policisti smejo zasledovati in zajeti plovilo, ki se na znake policije ne ustavi. V zakonsko določenih primerih, ko so izpolnjeni pogoji za privedbo ali pridržanje, smejo plovilo, člane posadke in druge osebe na plovilu odpeljati na določeno mesto ali k pristojnemu organu.

5. ZBIRANJE IN OBDELAVA PODATKOV

112. člen

(zbiranje podatkov)

(1) Policisti zaradi opravljanja policijskih nalog zbirajo in obdelujejo osebne in druge podatke, vključno s podatki o biometričnih značilnostih oseb in podatki iz zaupnih razmerij oziroma poklicnih skrivnosti. Podatke o biometričnih značilnostih oseb smejo policisti obdelovati pri identifikacijskem postopku ter pri odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj. Pri odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj smejo policisti, če je to glede na okoliščine storitve konkretnega kaznivega dejanja nujno in potrebno, primerjati prstne odtise in odtise dlani, fotografije s fotografijami drugih oseb ter primerjati profile DNK. Navedene podatke smejo obdelovati avtomatizirano.

(2) Policisti zbirajo osebne in druge podatke neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, in od drugih, ki o tem kaj vedo, ali iz zbirk osebnih podatkov, uradnih evidenc, javnih knjig ali drugih zbirk podatkov. Policija mora varovati tajnost vira prijave oziroma sporočila.

(3) Policija sme snemati in rekonstruirati tiste elektronske komunikacije v svojem informacijsko-telekomunikacijskem sistemu, ki so namenjene opravljanju policijskih nalog in potekajo znotraj policije ali z drugimi državnimi organi ali nosilci javnih pooblastil. V skladu z zakonom se lahko posnetki ali njihove rekonstrukcije obdelujejo za preverjanje zakonitosti in

strokovnosti policijskih postopkov in ukrepov pri opravljanju policijskih nalog. Udeleženci komunikacije morajo biti vnaprej obveščeni o tem, da se komunikacija snema in kakšen je namen snemanja.

(4) Ko teče predkazenski postopek zaradi kaznivih dejanj iz 170. do 176. člena KZ-1 in so ta storjena proti mladoletni osebi, policija zaradi iskanja osumljencev storitve teh kaznivih dejanj, odkrivanja kaznivih dejanj in njihovih sledov, pregona ali sojenja storilcem kaznivih dejanj, izločitve oseb iz postopka, pomoči žrtvam kaznivih dejanj, tako da je za te namene omogočena izmenjava osebnih podatkov s pristojnimi organi drugih držav, v vsakem posameznem primeru od osumljenca zbere in v evidenco preiskav DNK shrani podatke o njegovi identiteti in profilu DNK.

(5) Ko teče predkazenski postopek zaradi kaznivih dejanj, navedenih v zakonu, ki ureja sodelovanje v kazenskih zadevah z državami članicami EU, ki določa dopustnost izvršitve naloga za prijetje in predajo ne glede na dvojno kaznivost, policija v vsakem posameznem primeru osumljencu odvzame prstne odtise, in sicer z namenom iskanja osumljencev storitve teh kaznivih dejanj, odkrivanja kaznivih dejanj in njihovih sledov, pregona ali sojenja storilcem kaznivih dejanj, izločitve oseb iz postopka oziroma pomoči žrtvam kaznivih dejanj. Odvzete prstne odtise shrani v evidenco daktiloskopiranih oseb, tako da je za navedene namene omogočena izmenjava osebnih podatkov s pristojnimi organi drugih držav.

112.a člen

(zbiranje in obdelava podatkov iz evidence potnikov, prijavljenih na let (API))

Opomba: Spremenjeni 112.a člen se v delu, ki se nanaša na PNR, začne uporabljati 26. 2. 2027.

(1) Policija zbira in obdeluje podatke iz 30. točke prvega odstavka 125. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: podatki potnikov, prijavljenih na let) za namen učinkovitega boja proti nezakonitemu priseljevanju in izboljšanju mejne kontrole ter za izsledite iskanih oseb in predmetov oziroma oseb in predmetov, zoper katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi.

(2) Za učinkovit boj proti nezakonitemu priseljevanju in izboljšanje mejne kontrole policija zbira podatke potnikov, prijavljenih na let, za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki potnike pripeljejo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije.

(3) Za izsledite iskanih oseb in predmetov oziroma oseb in predmetov, za katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi, policija zbira podatke potnikov, prijavljenih na let, za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Kadar je izdelana ocena tveganja iz drugega odstavka 112.b člena tega zakona, se za namene iz prejšnjega odstavka tega člena podatki potnikov, prijavljenih na let, zbirajo tudi za z oceno tveganja določene redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz držav članic EU na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.

(5) Enota policije, pristojna za zbiranje podatkov o potnikih, njihovo hrambo, obdelavo ter posredovanje teh podatkov ali rezultatov njihove obdelave (v nadaljnjem besedilu: nacionalna enota za informacije o potnikih), podatke o potnikih, prijavljenih na let, v skladu z namenoma iz prvega odstavka tega člena, obdeluje:

- s preverjanjem in ocenjevanjem potnikov pred njihovim prihodom na ozemlje Republike Slovenije oziroma pred njihovim odhodom s tega ozemlja, da se identificira tiste potnike, ki bi jih morala policija in drugi pristojni organi podrobneje varnostno obravnavati,

- s posredovanjem teh podatkov, da policija ali drugi pristojni organi izvedejo potrebne aktivnosti v posamičnih primerih.

(6) Preverjanje in ocenjevanje potnikov, prijavljenih na let, iz prve alineje prejšnjega odstavka poteka tako, da se ti podatki po prejemu avtomatizirano preverijo v:

- evidencah iz drugega odstavka 123. člena tega zakona, in sicer v evidenci iskanih oseb, v evidenci pogrešanih oseb, v evidenci iskanih in najdenih predmetov, v evidenci prikritih kontrol ter v evidenci odrejenih ukrepov sodišč,

- evidencah iz prvega odstavka 110. člena zakona, ki ureja pogoje in načine vstopa tujcev v Republiko Slovenijo, bivanja tujcev v Republiki Sloveniji in njihove zapustitve Republike Slovenije, in sicer v evidenci izrečenih stranskih sankcij izgona tujca iz države, v evidenci o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, v evidenci o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, ter v evidenci izdanih odločb o vrnitvi,

- v evidenci iskanih in pogrešanih oseb ter drugih ukrepov mednarodne organizacije Interpol,

- v evidenci ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentov mednarodne organizacije Interpol in

- v schengenskem informacijskem sistemu.

(7) Vsa ujemanja pri avtomatizirani obdelavi podatkov iz prejšnjega odstavka se posamično pregledajo še z neavtomatiziranimi sredstvi, da se preverita njihova aktualnost in pravilnost.

(8) Nacionalna enota za informacije o potnikih lahko glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov, prijavljenih na let, oziroma rezultate njihove obdelave tudi drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji ali v drugih državah, če je takšno posredovanje podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje in če je takšna obdelava podatkov v skladu z namenom iz prvega odstavka tega člena.

(9) Posredovanje podatkov v skladu s prejšnjim odstavkom lahko nacionalna enota za informacije o potnikih izvede na lastno pobudo takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi.

112.b člen

(zbiranje in obdelava podatkov iz evidence potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

Opomba: Spremenjeni 112.b člen se v delu, ki se nanaša na PNR, začne uporabljati 26. 2. 2027.

(1) Policija zbira podatke iz 31. točke prvega odstavka 125. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: podatki potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic) za vse redne in

posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Na podlagi ocene tveganja za namene obdelave podatkov letov znotraj EU iz osmega odstavka tega člena policija zbira podatke iz prejšnjega odstavka tudi za z oceno tveganja določene redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz držav članic EU na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.

(3) Policija podatke iz prejšnjih odstavkov zbira in obdeluje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj iz 112.č člena tega zakona, ki so neposredno ali posredno povezana z letalskim prometom.

(4) Osebni podatki potnikov iz 31. točke prvega odstavka 125. člena tega zakona se med seboj primerjajo za potrditev prave identitete potnikov, na katere se ti podatki nanašajo.

(5) Nacionalna enota za informacije o potnikih v skladu z namenom iz drugega odstavka tega člena podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic obdeluje:

- s preverjanjem in ocenjevanjem potnikov pred njihovim prihodom na ozemlje Republike Slovenije ali pred njihovim odhodom s tega ozemlja, da se identificira tiste potnike, ki bi jih morali policija in drugi pristojni organi podrobneje varnostno obravnavati z vidika dejstva, da bi lahko sodelovali pri terorističnem ali drugem hudem kaznivem dejanju,

- z analitično obdelavo teh podatkov, da se oblikujejo nova nediskriminatorna ocenjevalna merila ali da se posodablja veljavna ocenjevalna merila z namenom identifikacije tistih potnikov, ki bi lahko sodelovali pri terorističnem ali drugem hudem kaznivem dejanju,

- s posredovanjem teh podatkov, da policija ali drugi pristojni organi izvedejo potrebne aktivnosti v posamičnih primerih.

(6) Preverjanje in ocenjevanje potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic iz prve alineje prejšnjega odstavka poteka tako, da se ti podatki po prejemu avtomatizirano preverijo z vnaprej določenimi ocenjevalnimi merili v:

- evidencah policije iz drugega odstavka 123. člena tega zakona, in sicer v evidenci kaznivih dejanj, v evidenci operativnih informacij, v evidenci oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek, v evidenci prikritih kontrol, v evidenci odrejenih ukrepov sodišč,

- v evidenci iskanih in pogrešanih oseb ter drugih ukrepov mednarodne organizacije Interpol,

- v evidenci ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentov mednarodne organizacije Interpol,

- v schengenskem informacijskem sistemu in

- v informacijskem sistemu agencije Europol.

(7) Vsa ujemanja pri avtomatizirani obdelavi podatkov iz prejšnjega odstavka se posamično pregledajo še z neavtomatiziranimi sredstvi, da se preverita njihova aktualnost in pravilnost.

(8) Ocene tveganja iz drugega odstavka tega člena in ocenjevalna merila iz druge alineje petega odstavka tega člena se pripravljajo na podlagi analitične obdelave podatkov

oziroma informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, in pomenijo stopnjo nevarnosti terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj ali specifične potovalne vzorce storilcev teh kaznivih dejanj oziroma njihovih žrtev in zato omogočajo usmerjeno delo policije in drugih pristojnih organov na takšne osebe. Ocene tveganja in ocenjevalna merila oblikuje in sproti posodablja nacionalna enota za informacije o potnikih v sodelovanju z drugimi enotami policije, drugimi organi s seznama iz desetega odstavka 112.c člena tega zakona, enotami za informacije o potnikih v drugih državah EU ter agencijo Europol.

112.c člen

(posredovanje podatkov o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

Opomba: Spremenjeni 112.c člen se v delu, ki se nanaša na PNR, začne uporabljati 26. 2. 2027.

(1) Nacionalna enota za informacije o potnikih glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji, navedenim na seznamu iz desetega odstavka tega člena, če nacionalna enota za informacije o potnikih oceni, da je takšno posredovanje podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih ali hudih kaznivih dejanj.

(2) Podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave nacionalna enota za informacije o potnikih pod pogoji, določenimi v prejšnjem odstavku, posreduje tudi enotam za informacije o potnikih drugih držav članic EU.

(3) Posredovanje podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave upravičencem iz prvega, drugega in desetega odstavka tega člena lahko nacionalna enota za informacije o potnikih izvede na lastno pobudo takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi.

(4) Če obstaja zadostni dejanski razlog, da bi lahko bila izsledena iskana oseba ali da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma organizira teroristično ali drugo hudo kaznivo dejanje iz 112.č člena tega zakona in če na podlagi celostne ocene za posameznega potnika v letalskem prometu, ugotovljene na podlagi informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, zlasti na podlagi operativnih informacij policije, kazenskih ovadb, kazenskih postopkov, ki še niso pravnomočno končani, in pravnomočnih kazenskih obsodb, ki še niso izbrisane, lahko za odkritje iskane osebe ali za odkritje in pregon takšnega kaznivega dejanja ali storilca preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca odredi nacionalni enoti za informacije o potnikih posredovanje preteklih ali prihodnjih podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultatov njihove obdelave upravičencem iz prvega, drugega, petega in desetega odstavka tega člena ter agenciji Europol.

(5) Nacionalna enota za informacije o potnikih lahko ob pogojih iz prejšnjega odstavka posreduje podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave organom tretjih držav, pristojnim za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih kaznivih dejanj, le če:

- tretja država soglaša, da bo drugi tretji državi posredovala prejete podatke le, kadar bo to nujno potrebno za namen preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj, in le s predhodno pridobljenim soglasjem policije, razen v izjemnih okoliščinah brez predhodnega soglasja policije, če so takšni prenosi bistvenega pomena za odziv na konkretno in dejansko grožnjo, povezano s terorističnim ali drugim

hudim kaznivim dejanjem, in predhodnega soglasja policije ni bilo mogoče pravočasno pridobiti;

- je to v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, v delu, ki se nanaša na prenos osebnih podatkov.

(6) Predlog in odredba morata biti pisna in morata vsebovati podatke, ki omogočajo določljivost osebe, utemeljitev razlogov in namena uporabe podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, obseg podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, ki so potrebni, ustrezno obdobje, za katero se podatki zahtevajo, druge pomembne okoliščine v povezavi z njihovo neposredno uporabo ter predlog oziroma odredbo za razkritje izvornih podatkov in dostop do njih, če so bili podatki v skladu s 129.a členom tega zakona že psevdonimizirani. Razkritje popolnih izvornih podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic in dostop do njih sme trajati le 24 ur od njihovega razkritja, potem pa se vsi razkriti podatki znova psevdonimizirajo.

(7) V nujnih primerih, če je pri obravnavi posameznega terorističnega ali drugega hudega kaznivega dejanja treba izvesti nujne in neodložljive ukrepe za njegovo neposredno preprečitev ali za izsledite in prijetje storilcev in odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti, lahko preiskovalni sodnik v skladu s četrtim in petim odstavkom tega člena odredi posredovanje podatkov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultatov njihove obdelave na ustni predlog državnega tožilca. O ustnem predlogu državnega tožilca preiskovalni sodnik napravi uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najpozneje v 24 urah po izdaji ustne odredbe.

(8) V nujnih primerih iz prejšnjega odstavka lahko pristojni organi s seznama iz desetega odstavka tega člena neposredno zaprosijo za podatke oziroma za rezultate njihove obdelave enoto za informacije o potnikih v kateri koli drugi državi članici EU in zaprosilo v vednost pošljejo tudi nacionalni enoti za informacije o potnikih. Prav tako lahko nacionalna enota za informacije o potnikih na podlagi neposredno prejetega zaprosila pristojnih organov drugih držav članic EU, navedenih na seznamu pristojnih organov, ki je objavljen v Uradnem listu Evropske unije, in ob izdani odredbi preiskovalnega sodnika neposredno posreduje podatke oziroma rezultate njihove obdelave tem pristojnim organom.

(9) Po vsakem posredovanju podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultatov njihove obdelave organom tretjih držav se o tem obvesti pooblaščena oseba za varstvo osebnih podatkov, imenovana v skladu s 112.d členom tega zakona.

(10) Seznam organov, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj na ozemlju Republike Slovenije ter lahko zaprosijo za podatke o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave oziroma jih prejmejo, Evropski komisiji pošlje minister.

112.č člen

(teroristična in druga huda kazniva dejanja)

Teroristična in druga huda kazniva dejanja v 112.b in 112.c členu tega zakona so: genocid po 100. členu, hudodelstva zoper človečnost po 101. členu, vojna hudodelstva po 102. členu, agresija po 103. členu, združevanje in ščuvanje h genocidu, k hudodelstvom zoper človečnost ali agresiji po 105. členu, terorizem po 108. členu, potovanje v tujino z namenom terorizma po 108.a členu, financiranje terorizma po 109. členu, ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj po 110. členu, novačenje in usposabljanje za terorizem po 111. členu, spravljanje v suženjsko razmerje po 112. členu, trgovina z ljudmi po 113. členu, prepovedana

tvorba živih bitij po 114. členu, uboj po 115. členu, umor po 116. členu, uboj na mah po 117. členu, detomor po 119. členu, huda telesna poškodba po 123. členu, posebno huda telesna poškodba po 124. členu, protipraven odvzem prostosti po drugem in četrtem odstavku 133. člena, ugrabitev in prisilno izginotje po 134. členu, mučenje po 135.a členu, zloraba osebnih podatkov po četrtem odstavku 143. člena, posilstvo po 170. členu, spolno nasilje po 171. členu, spolna zloraba slabotne osebe po 172. členu, spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let, po 173. členu, kršitev spolne nedotakljivosti z zlorabo položaja po 174. členu, zloraba prostitucije po 175. členu, prikazovanje, izdelava, posest in posredovanje pornografskega gradiva po 176. členu, nedovoljena presaditev delov človeškega telesa in sprememba človeškega genoma po 181. členu, trgovina z deli človeškega telesa, spolnimi celicami, krvjo in komponentami krvi po 181.a členu, proizvodnja in promet ponarejenih sredstev za zdravljenje, zdravil, ki nimajo dovoljenja za promet, ali medicinskih pripomočkov, ki ne izpolnjujejo več zahtev glede skladnosti po 183.a členu, proizvodnja in promet zdravju škodljivih živil in drugih izdelkov po 184. členu, neupravičena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi in postopki v športu ter predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanje uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu po 187. členu, odvzem mladoletne osebe po drugem odstavku 190. člena, velika tatvina po 205. členu, rop po 206. členu, roparska tatvina po 207. členu, zatajitev po tretjem in četrtem odstavku 208. člena, goljufija po prvem, tretjem in četrtem odstavku 211. člena, izsiljevanje po 213. členu, prikrivanje po tretjem odstavku 217. člena, nedovoljena posest in promet s stvarmi, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote po 218. členu, napad na informacijski sistem po drugem, tretjem in četrtem odstavku 221. člena, oškodovanje upnikov z goljufijo ali nevestnim poslovanjem po 226. členu, dajanje prednosti upnikom po 227. členu, poslovna goljufija po prvem in drugem odstavku 228. člena, goljufija na škodo Evropske unije po 229. členu, preslepitev pri pridobitvi in uporabi posojila ali ugodnosti po prvem odstavku 230. člena, preslepitev pri poslovanju z vrednostnimi papirji po drugem odstavku 231. člena, zloraba informacijskega sistema po 237. členu, zloraba položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti po prvem in drugem odstavku 240. člena, nedovoljeno sprejemanje daril po 241. členu, nedovoljeno dajanje daril po 242. členu, ponarejanje denarja po prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku 243. člena, ponarejanje in uporaba ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po prvem, drugem in tretjem odstavku 244. člena, pranje denarja po prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku 245. člena, uporaba ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva po 247. členu, davčna zatajitev po prvem, drugem in četrtem odstavku 249. člena, tihotapstvo po 250. členu, ponarejanje listin po 251. členu, posebni primeri ponarejanja listin po 252. členu, jemanje podkupnine po 261. členu, dajanje podkupnine po 262. členu, sprejemanje koristi za nezakonito posredovanje po 263. členu, dajanje daril za nezakonito posredovanje po 264. členu, hudodelsko združevanje po 294. členu, sodelovanje v skupini, ki stori kaznivo dejanje po drugem in tretjem odstavku 298. člena, izdelovanje in pridobivanje orožja in pripomočkov, namenjenih za kaznivo dejanje po prvem odstavku 306. člena, nedovoljena proizvodnja in promet orožja ali eksploziva po prvem, drugem in petem odstavku 307. člena, prepovedano prehajanje meje ali ozemlja države po 308. členu, poškodovanje ali uničenje javnih naprav po prvem odstavku 318. člena, ugrabitev zrakoplova ali plovila po 329. členu, napad na varnost zračnega prometa po 330. členu, obremenjevanje in uničevanje okolja po 332. členu, onesnaženje morja in voda s plovili po 333. členu, protipravno ravnanje z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu, onesnaženje pitne vode po prvem, tretjem, četrtem in šestem odstavku 336. člena, onesnaženje živil ali krme po prvem, tretjem, četrtem in šestem odstavku 337. člena, nezakonito ravnanje z zavarovanimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami po 344. členu, veleizdaja po 348. členu, napad na ozemeljsko celovitost po 349. členu, napad na neodvisnost države po 350. členu, kršitev ozemeljske nedotakljivosti po 351. členu, uboj predsednika republike po 352. členu, nasilje zoper najvišje predstavnike države po 353. členu, nasilje zoper predstavnike tujih držav ali mednarodnih organizacij po 354. členu, oborožen upor po 355. členu, diverzija po 356. členu, sabotaža po 357. členu, vohunstvo po 358. členu, ščuvanje k nasilni spremembi ustavne ureditve po 359. členu, ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom po 371. členu, jemanje

talcev po 373. členu, piratstvo po 374. členu KZ-1 in druga kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče.

112.d člen

(pooblaščena oseba za varstvo osebnih podatkov)

Pooblaščeno osebo za varstvo podatkov pri nacionalni enoti za informacije o potnikih, ki je v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, pristojna za spremljanje obdelave podatkov v tej enoti ter za izvajanje ustreznih zaščitnih ukrepov, imenuje generalni direktor policije.

112.e člen

(obdelava podatkov državljanov tretjih držav (ETIAS))

Opomba: Določba novega 112.e člena se začne uporabljati z dnem začetka delovanja centralnega sistema ETIAS, ki ga Evropska komisija objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Z vzpostavitvijo Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) se za državljane tretjih držav, ki so oproščeni zahteve po vizumu pri prehodu zunanjih meja, v skladu z Uredbo 2018/1240/EU omogoča preučitev, ali bi njihova prisotnost na ozemlju držav članic pomenila tveganje za varnost, nezakonito priseljevanje ali visoko tveganje za epidemijo.

112.f člen

(nacionalna enota ETIAS)

Opomba: Določbe novega 112.f člena se začnejo uporabljati z dnem začetka delovanja centralnega sistema ETIAS, ki ga Evropska komisija objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(1) Naloge iz 8. člena Uredbe 2018/1240/EU izvaja enota policije, pristojna za obravnavo prošenj državljanov tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: Nacionalna enota ETIAS).

(2) Nacionalna enota ETIAS pri izvajanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi nacionalnimi enotami držav članic EU, agencijo Europol in Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo (v nadaljnjem besedilu: agencija Frontex).

(3) Nacionalna enota ETIAS je hkrati tudi centralna točka dostopa, ki ima dostop do centralnega sistema ETIAS v skladu z drugim odstavkom 50. člena Uredbe 2018/1240/EU.

(4) Nacionalna enota ETIAS, kadar so izpolnjeni pogoji iz 52. člena Uredbe 2018/1240/EU, podatke o prosilcih, oziroma rezultate njihove obdelave, zabeležene v centralnem sistemu ETIAS, posreduje pristojnim organom za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih ali drugih hudih kaznivih dejanj iz drugega odstavka 112.g člena tega zakona.

(5) Uradno obvestilo o centralni točki dostopa in imenovanih organih, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj na ozemlju Republike Slovenije in lahko centralno točko dostopa zaprosijo za vpogled v podatke, zabeležene v centralnem sistemu ETIAS, eu-LISA in Komisiji pošlje minister za notranje zadeve.

112.g člen

(nadzorni seznam ETIAS)

Opomba: Določbe novega 112.g člena se začnejo uporabljati z dnem začetka delovanja centralnega sistema ETIAS, ki ga Evropska komisija objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(1) Če obstajajo zadostni dejanski razlogi, da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma organizira teroristično kaznivo dejanje ali drugo hudo kaznivo dejanje, nacionalna enota ETIAS na podlagi 34. člena Uredbe 2018/1240/EU, ob upoštevanju 35. člena Uredbe 2018/1240/EU, osebo uvrsti na nadzorni seznam ETIAS, ki je v centralnem sistemu ETIAS.

(2) Za teroristična kazniva dejanja ali druga huda kazniva dejanja se štejejo kazniva dejanja iz 112.č člena tega zakona, kaznivo dejanje požiga po 222. členu in javnega spodbujanja sovraštva, nasilja ali nestrpnosti po 297. členu KZ-1.

(3) Nacionalna enota ETIAS v roku enega leta po preteku koledarskega leta, ko je bil opravljen vnos podatkov, vsaj enkrat letno izvrši pregled, če je vpis podatkov še potreben.

113. člen

(uporaba tehničnih sredstev pri zbiranju podatkov)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti, ko je to potrebno zaradi zbiranja osebnih in drugih podatkov, namenjenih dokazovanju prekrškov in kaznivih dejanj ter identificiranju kršiteljev oziroma storilcev v skladu z zakonom, uporabljati tehnična sredstva za fotografiranje ter video in avdio snemanje ter tehnična sredstva za označevanje ali identifikacijo oseb, vozil in predmetov, ki so v uporabi v policiji. Posnetki, ki ne bodo uporabljeni za dokazovanje prekrškov in kaznivih dejanj ter identificiranje kršitev oziroma storilcev, se brišejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v 30 dneh od njihovega nastanka.

(2) Tehnična sredstva za označevanje oseb morajo biti zdravju neškodljiva in le začasno nerazgradljiva.

(3) Pri nadzoru cestnega prometa na javnih cestah in na drugih javnih površinah smejo policisti uporabljati tehnična sredstva za odkrivanje in dokazovanje prekoračene najvišje dovoljene hitrosti na kontrolnih točkah, prekoračene povprečne hitrosti na cestnih odsekih ter tehnična sredstva za ugotavljanje drugih prekrškov. Posnetki o vozilih, s katerimi niso bili storjeni prekrški, se brišejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v 30 dneh od njihovega nastanka.

(4) **(razveljavljen)**

Datum začetka razveljavitve: 19.07.2019
Sklic: Odločba US

114. člen

(uporaba tehničnih sredstev pri izvajanju policijskih pooblastil in spremljanju javnih zbiranj)

(1) Za spremljanje zakonitosti izvajanja policijskih pooblastil smejo policisti uporabljati tehnična sredstva za fotografiranje ter video in avdio snemanje, ki so v uporabi v policiji.

(2) Pri spremljanju javnih zbiranj sme policija za učinkovito zagotavljanje varnosti ljudi in premoženja uporabljati tehnična sredstva iz prejšnjega odstavka, če je glede na okoliščine mogoče pričakovati množične kršitve javnega reda ali kazniva dejanja.

(3) Policist mora ob začetku uporabe tehničnih sredstev seznaniti navzoče osebe, da se policijski postopek oziroma javno zbiranje snema. Če okoliščine tega ne dopuščajo, jih mora seznaniti takoj, ko je to mogoče.

(4) Če bi obveščanje o uporabi tehničnih sredstev iz tega in prejšnjega člena onemogočilo ali očitno otežilo izvedbo določene policijske naloge, policistom ni treba obveščati oseb, na katere se uporaba tehničnih sredstev nanaša.

(5) Tehnična sredstva iz tega in prejšnjega člena morajo biti tipizirana. Tipizacijo z internim aktom določi minister.

114.a člen

(način uporabe tehničnih sredstev pri zbiranju podatkov zaradi opravljanja policijskih nalog)

(1) Tehnična sredstva, ki jih na podlagi tega ali drugega zakona zaradi zbiranja podatkov pri opravljanju policijskih nalog uporabljajo policisti, se smejo uporabljati neposredno ali iz vozila, plovila, zrakoplova (tudi brezpilotnega), zgradb ali drugih objektov.

(2) Policisti smejo zaradi zbiranja podatkov brezpilotne zrakoplove uporabljati:

- pri iskanju oseb (43. člen tega zakona),
- zaradi varne izvedbe postopkov (peti odstavek 91. člena tega zakona),
- za dokazovanje kaznivih dejanj in prekrškov in identificiranje kršiteljev oziroma storilcev (prvi odstavek 113. člena tega zakona),
- za spremljanje zakonitosti izvajanja policijskih pooblastil in spremljanje javnih zbiranj (114. člen tega zakona),
- zaradi preprečevanja in odkrivanja nezakonitih prehodov čez državno mejo v skladu z 8. in 9. členom Zakona o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 35/10 – uradno prečiščeno besedilo in 15/13 – ZNPPol),
- pri izvedbi prikritih preiskovalnih ukrepov iz 149.a in 155.a člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14 in 8/16 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: Zakon o kazenskem postopku), če tako določa zakon, ki ureja kazenski postopek,

- pri opravljanju ogleda iz 245. člen Zakona o kazenskem postopku, 120. člen Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US in 92/14 – odl. US) in 111. člena Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 82/13 – uradno prečiščeno besedilo) in

- pri varovanju oseb in objektov, določenih v predpisu iz 103. člena tega zakona.

(3) Policisti pri uporabi brezpilotnih zrakoplovov upoštevajo splošne pogoje, ki so predpisani za njihovo letenje. Izjemoma, če je to nujno za izvedbo policijske naloge, so dopustna odstopanja od teh pogojev, če se z uporabo brezpilotnega zrakoplova ne ogroža varnost življenja, zdravje ali premoženje ljudi zaradi udarca ali izgube nadzora nad sistemom brezpilotnega zrakoplova ali če se ne ogroža ali moti varnost v zračnem prometu.

115. člen

(obveznost posredovanja podatkov)

(1) Če policisti zaradi opravljanja policijskih nalog zbirajo osebne in druge podatke o osebah iz obstoječih zbirk podatkov, jim morajo državni organi in pravne osebe, ki na podlagi zakona in v okviru svoje dejavnosti ali v zvezi z njo vodijo zbirke podatkov, zaradi izvajanja pristojnosti in nalog iz tega zakona ter zaradi varstva in učinkovitega uresničevanja interesov pravne države, na podlagi pisne ali podobne izkazljive zahteve brezplačno posredovati zahtevane osebne in druge podatke.

(2) Minister lahko odloči, da smejo v primeru iz prejšnjega odstavka subjekti seznaniti osebe, na katere se podatki nanašajo, s posredovanjem podatkov šele po določenem roku, ki pa ne sme biti daljši od petih let.

(3) Določba prejšnjega odstavka velja tudi za seznanitev osebe, na katero se posredovani podatki nanašajo, s seznamom subjektov, ki so jim bili v določenem obdobju posredovani njeni osebni in drugi podatki.

116. člen

(posredovanje podatkov)

(1) Podatke, zbrane pri obravnavanju dogodka ali opravljanju policijskih nalog, mora policija na obrazloženo pisno zahtevo, v kateri morajo biti izkazane okoliščine iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona, posredovati osebi, ki izkaže pravni interes.

(2) Upravičena oseba mora v pisni zahtevi natančno opredeliti vrsto podatka in namen, za katerega ga potrebuje.

(3) Slovensko zavarovalno združenje in zavarovalnice morajo policiji za vpogled ali posredovanje podatkov iz evidenc policije o kršiteljih in prekrških, o kaznivih dejanjih, o dogodkih in elektronskih zapisnikih policije o prometnih nesrečah, ne glede na določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, plačati nadomestilo, v znesku, ki ga določi minister. Slovensko zavarovalno združenje in zavarovalnice zahteve za vpogled ali posredovanje navedenih podatkov ne smejo prenesti na oškodovanca.

117. člen

(posredovanje podatkov in informacij tujim organom in mednarodnim organizacijam)

(1) Posredovanje podatkov in informacij organu mednarodne organizacije na podlagi mednarodne pogodbe, s katero je Republika Slovenija nanje prenesla izvajanje dela suverenih pravic, ter posredovanje podatkov in informacij državam članicam EU, se izvaja na podlagi določb ustrezne mednarodne pogodbe, pravnega akta ali odločitve mednarodne organizacije, ali po določbah zakonov, s katerimi se ti pravni akti ali odločitve izvajajo.

(2) Policija sme, če je to potrebno zaradi izvajanja policijskih pooblastil, organom tujih držav ali mednarodnih organizacij, na katere Republika Slovenija ni prenesla izvajanje dela suverenih pravic, na njihovo zaprosilo ali na lastno pobudo, ob pogoju dejanske vzajemnosti posredovati zbrane podatke in informacije. Policija sme določene osebne podatke označiti kot občutljive ter omejiti namen njihove obdelave.

(3) Pred posredovanjem osebnih podatkov organom iz prejšnjega odstavka policija pridobi zagotovila, da ima država, v katero se podatki iznašajo, urejeno varstvo osebnih podatkov in da bo organ tuje države ali mednarodne organizacije uporabil osebne podatke samo za namene, določene s tem zakonom. Državni nadzorni organ, pristojen za varstvo osebnih podatkov, za čezmejno izmenjavo podatkov izda odločbo o ustreznosti varstva osebnih podatkov v tretji državi ali mednarodni organizaciji.

(4) Policija mora zagotoviti, da se v evidenci, iz katere je bil podatek posredovan, zaznamuje, kateri osebni podatki so bili posredovani, kdaj, komu, za kakšne namene in na kakšni podlagi.

(5) Policija mora pri posredovanju podatkov in informacij, če je to glede na njihovo vsebino potrebno, posebej navesti, kako so točni, popolni, posodobljeni in zanesljivi, ter zaprositi za enako delovanje organov drugih držav ali mednarodnih organizacij pri čezmejni izmenjavi podatkov in informacij. Pri obdelavi prejetih podatkov in informacij in druge dokumentacije mora policija ali drug uporabnik upoštevati omejitve, ki jih je določil organ, ki jih je posredoval.

(6) Pri čezmejni izmenjavi se podatki in informacije posredujejo le organom za odkrivanje ali pregon ali drugim podobnim organom drugih držav ali mednarodnih organizacij, ki jih potrebujejo za delovanje oziroma odločanje, če njihova obdelava ni v neskladju z nameni iz 1. in 4. člena tega zakona. Organi iz prejšnjega stavka morajo upoštevati omejitve pri obdelavi podatkov, ki jih na podlagi pravnega reda Republike Slovenije določi policija, zlasti zaradi varstva interesov postopkov, tajnosti postopkov, zasebnosti oseb ali varstva domneve nedolžnosti ali pravice do poštenega sojenja.

(7) Policija podatke in informacije ter zaprosila za podatke in informacije iz prejšnjih odstavkov prejema in posreduje prek enotne kontaktne točke, določene z zakonom, ki ureja organiziranost in delo policije (v nadaljnjem besedilu: enotna kontaktna točka).

(8) Za namen posredovanja podatkov in informacij v skladu s tem členom, 117.a, 117.b, 117.c in 117.č členom tega zakona:

1. »informacija« pomeni vsako vsebino, ki se nanaša na eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, dejstev ali okoliščin, ki so pomembni za organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za namene izvajanja njihovih nalog, vključno s kriminalističnim pridobivanjem in vrednotenjem informacij;

2. »razpoložljiva informacija« pomeni neposredno in posredno dostopno informacijo;

3. »neposredno dostopna informacija« pomeni informacijo v zbirki podatkov, do katere lahko enotna kontaktna točka neposredno dostopa, in informacijo iz javno dostopnih virov, vključno s spletom in javnimi podatki;

4. »posredno dostopna informacija« pomeni informacijo, ki jo enotna kontaktna točka lahko pridobi v skladu s 115. členom tega zakona oziroma 148. členom Zakona o kazenskem postopku;

5. »druga država članica EU« pomeni tudi državo schengenskega območja.

117.a člen

(način poslovanja enotne kontaktne točke)

(1) Enotna kontaktna točka sprejema zaprosila enotnih kontaktnih točk ali imenovanih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (v nadaljnjem besedilu: imenovani organi) drugih držav članic EU, navedenih na seznamu imenovanih organov, ki je objavljen na spletni strani Evropske komisije, v slovenskem ali angleškem jeziku ter se sporazumeva z njimi v jezikih, ki jih druga država sprejema.

(2) Enotna kontaktna točka pri komunikaciji praviloma uporablja mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij agencije Europol. Mrežna aplikacija za varno izmenjavo informacij agencije Europol se ne uporablja, kadar njena uporaba zaradi tehničnega ali operativnega incidenta ni mogoča, kadar je zaradi nujnosti potrebna uporaba drugega kanala ali kadar gre za izmenjavo podatkov in informacij s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami ali je potrebna uporaba Interpolovega komunikacijskega kanala.

(3) Enotni kontaktni točki so omogočeni avtomatizirano navzkrižno preverjanje prejetih zaprosil za podatke in informacije s posredovanimi ter drugimi podatki in informacijami, povezljivost z mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij agencije Europol ter avtomatizirana priprava statističnih podatkov v zvezi z izmenjavo podatkov in informacij.

(4) Enotna kontaktna točka zaprosila za posredovanje podatkov in informacij ali podatke in informacije posreduje drugim državam članicam EU prek njihovih enotnih kontaktnih točk.

(5) Kadar enotna kontaktna točka zaprosila za posredovanje podatkov in informacij ali podatke in informacije posreduje imenovanim organom drugih držav članic EU, jih v vednost posreduje tudi njihovim enotnim kontaktnim točkam.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek enotna kontaktna točka zaprosila za posredovanje podatkov in informacij ali podatkov in informacij ne posreduje enotni kontaktni točki druge države članice EU, če bi to:

- otežilo ali onemogočilo izvedbo zakonite policijske naloge,

- ogrozilo obravnavo zadev v zvezi s terorizmom, ki niso povezane z izrednimi razmerami ali kriznim upravljanjem, ali

- ogrozilo varnost posameznika.

(7) V primeru obravnave kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 117.č člena tega zakona enotna kontaktna točka za vsak primer posebej glede na sedmi odstavek 7. člena Uredbe (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji

Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L št. 135 z dne 24. 5. 2016, str. 53; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2016/794/EU) oceni, ali je treba kopijo zaprosila za podatke in informacije ali podatke in informacije posredovati tudi agenciji Europol.

117.b člen

(zaprosilo za posredovanje podatkov in informacij)

(1) Enotna kontaktna točka zaprosilo za posredovanje podatkov in informacij predloži, kadar v posamičnem primeru obstajajo utemeljeni razlogi, da so podatki in informacije potrebni ter sorazmerni za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj in da so v drugi državi članici EU na voljo.

(2) Zaprosilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati vsaj:

1. opis zaprošenih podatkov in informacij glede na obseg razpoložljivih podatkov in informacij;

2. namen, za katerega se podatki in informacije zaprošajo in ki vključuje opis dejstev in okoliščin ter navedbo obravnavanega kaznivega dejanja;

3. utemeljene razloge, da so v posamičnem primeru zaprošeni podatki in informacije na voljo v zaprošeni drugi državi članici EU;

4. navedbo povezave med namenom iz 2. točke tega odstavka in subjektom, na katerega se podatki in informacije nanašajo;

5. razloge za nujno obravnavo zaprosila in

6. morebitne omejitve uporabe podatkov in informacij, navedenih v zaprosilu, za namene, za katere niso bili zaprošeni.

(3) Zaprosilo iz prvega odstavka tega člena se označi kot nujno, kadar glede na razpoložljiva dejstva in okoliščine obravnavane zadeve obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da so zaprošeni podatki in informacije:

- bistvenega pomena za preprečitev neposredne in resne grožnje javnemu redu,
- potrebni za preprečitev neposredne ogroženosti življenja ali telesne nedotakljivosti posameznika,
- potrebni za sprejetje odločitve glede ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, ali
- da ne bodo omogočali učinkovitega preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj, če ne bodo prejeti v roku iz prve alineje prvega odstavka 117.c člena tega zakona.

117.c člen

(posredovanje zaprošenih podatkov in informacij)

(1) Enotna kontaktna točka zaprošene podatke in informacije posreduje čim prej, najpozneje pa:

- v osmih urah od prejema nujnega zaprosila v zvezi z neposredno dostopnimi podatki in informacijami;

- v treh dneh od prejema nujnega zaprosila v zvezi s posredno dostopnimi podatki in informacijami;

- v sedmih dneh od prejema drugih zaprosil.

(2) Kadar je za posredovanje zaprošenih podatkov in informacij v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, potrebna sodna odobritev, enotna kontaktna točka nemudoma obvesti drugo državo članico EU o pričakovani zamudi roka iz prejšnjega odstavka, razlogih za zamudo, roku, v katerem bodo zaprošeni podatki in informacije posredovani, in o poteku postopka sodne odobritve. Enotna kontaktna točka podatke in informacije posreduje čim prej po prejeti sodni odobritvi.

(3) Enotna kontaktna točka lahko zaprosi za dopolnitev zaprosila ali za dodatna pojasnila. Rok iz prvega odstavka tega člena začne teči od dne, ko je enotna kontaktna točka prejela dopolnitev zaprosila ali dodatna pojasnila.

(4) Enotna kontaktna točka v celoti ali delno zavrne posredovanje zaprošenih podatkov in informacij, če:

1. zaprošenih podatkov in informacij nima,

2. zaprosilo ne vsebuje minimalnih vsebin, določenih v 117.b členu tega zakona,

3. je bila sodna odobritev zavrnjena,

4. so zaprošeni podatki in informacije osebni podatki, ki ne spadajo v kategorije osebnih podatkov iz priloge B Uredbe 2016/794/EU,

5. so zaprošeni podatki in informacije netočni, nepopolni, nezanesljivi ali neposodobljeni in jih ni mogoče posredovati v skladu s petim odstavkom 117. člena tega zakona,

6. v posamičnem primeru obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi posredovanje zaprošenih podatkov in informacij bilo v nasprotju s strateškimi interesi nacionalne varnosti ali bi jim škodovalo, ogrozilo uspeh preiskave kaznivega dejanja v teku ali varnost posameznika ali neupravičeno škodovalo zaščitenim pomembnim interesom pravne osebe,

7. se zaprosilo nanaša na kaznivo dejanje, za katero je najvišja zagrožena zaporna kazen eno leto ali manj, ali na zadevo, ki ni kaznivo dejanje, ali

8. če so bili zaprošeni podatki in informacije predhodno pridobljeni od druge države članice EU ali od tretje države in ta država ni dala soglasja za posredovanje teh podatkov in informacij.

117.č člen

(posredovanje podatkov in informacij na lastno pobudo)

(1) Enotna kontaktna točka lahko drugim državam članicam EU podatke in informacije, ki so na voljo, posreduje tudi na lastno pobudo, kadar v posamičnem primeru obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi lahko bili podatki in informacije pomembni za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj.

(2) Enotna kontaktna točka vedno posreduje podatke in informacije, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi lahko bili podatki in informacije pomembni za namene

preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja hudih kaznivih dejanj, razen če obstaja razlog za zavrnitev posredovanja podatkov in informacij iz 3. ali 6. točke četrtega odstavka 117.c člena tega zakona.

(3) Za huda kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se štejejo kazniva dejanja iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, kaznivo dejanje požiga po 222. členu in kaznivo dejanje sabotaže po 357. členu KZ-1 in z njimi povezana kazniva dejanja.

(4) Za povezana kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se štejejo:

- kazniva dejanja, storjena z namenom pridobitve sredstev za izvrševanje hudih kaznivih dejanj iz prejšnjega odstavka,
- kazniva dejanja, storjena z namenom omogočanja ali izvrševanja hudih kaznivih dejanj iz prejšnjega odstavka,
- kazniva dejanja, storjena z namenom zagotavljanja nekaznovanja storilcev hudih kaznivih dejanj iz prejšnjega odstavka.

118. člen

(varovanje podatkov)

(1) Poleg podatkov, katerih varovanje urejajo drugi predpisi, mora uslužbenec policije varovati tudi varovane podatke policije. Dolžnost varovanja teh podatkov traja tudi po prenehanju delovnega razmerja.

(2) Generalni direktor policije na obrazloženo zahtevo sodišča lahko delno ali v celoti razreši dolžnosti varovanja varovanih podatkov policije uslužbenca policije. Če oceni, da razrešitev ni mogoča, ker bi razkritje varovanih podatkov resno ogrozilo življenje ali osebno varnost uslužbenca policije ali osebe, ki je sodelovala s policijo, ali njunega bližnjega ali državno varnost ali učinkovitost taktike in metod dela policije, ali iz drugih zakonskih razlogov ali ustavno ali zakonsko varovanih interesov ali pravic, mora najkasneje v 15 dneh po prejemu zahteve o tem posredovati obrazloženo pisno mnenje predsedniku višjega sodišča, v katerega območje sodi sodišče, ki je vložilo zahtevo.

(3) Generalni direktor policije mora predsedniku višjega sodišča omogočiti seznanitev z vsemi varovanimi podatki policije, za katere meni, da zanje ni dopuščena razrešitev dolžnosti varovanja. V takem primeru se predsedniku višjega sodišča omogoči seznanitev z varovanimi podatki policije v prostorih, na način in v času, ki ga ta sam določi.

(4) Če policija že vnaprej zagotavlja anonimnost prijavitelja ali če prijavitelj to zahteva, se njegovi osebni podatki ne razkrijejo, ne glede na določbo drugega odstavka tega člena. Podatki se smejo razkriti le na podlagi odredbe sodišča.

119. člen

(način varovanja podatkov v policiji)

Minister podrobneje predpiše organizacijske in logistično-tehnične postopke ter ukrepe za zavarovanje varovanih podatkov policije, pristojne osebe, ki bodo v konkretnih primerih ocenile, ali bi razkritje določenega varovanega podatka policije povzročilo škodo organu, ter podrobneje predpiše način vodenja zbirk osebnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: evidence), katerih upravljavec je policija.

120. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov)

Če ta zakon ne določa drugače, se za zbiranje in obdelavo podatkov v policijskih evidencah uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

121. člen

(posebna pravila o ustreznosti osebnih podatkov)

(1) Pristojni uslužbenec policije skrbi, da so osebni podatki v spisih, dokumentaciji in v evidencah policije skladni z ugotovitvami, informacijami in podatki, zbranimi pri opravljanju policijskih nalog, in tako čim bolj točni, popolni, posodobljeni in zanesljivi, ter jih popravi, dopolni, uniči ali blokira, ko izve, da je to potrebno.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja, če se v predkazenskem, kazenskem ali drugem sodnem postopku ali postopku o prekršku ali upravnem postopku obdelujejo osebni podatki iz prejšnjega odstavka in policija po zakonu nima več pristojnosti za njihovo obdelavo, zlasti če so po zakonu za odločanje ali sklepanje o njihovem stanju, pomenu ali vsebini pristojni sodišče, državno tožilstvo ali upravni organ, ko presojajo dejansko stanje ali ocenjujejo dokaze. Po prejetju pravnomočne sodne, tožilske ali upravne odločbe glede podatkov iz prejšnjega odstavka pristojni uslužbenec policije v roku največ šestih mesecev v spisih, dokumentaciji ali evidencah policije na ustreznem mestu označi spremembe osebnih podatkov, če je to glede na odločitev iz odločbe potrebno. Obveznost iz prejšnjega stavka ne velja za zgodovinske zapise o položaju osebe, na katero se nanašajo osebni podatki, zlasti v predkazenskem postopku ali v sodnih ali upravnih postopkih.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov ne posegajo v pravice osebe, na katero se nanašajo osebni podatki, da v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, doseže popravke oziroma ustrezne dopolnilne navedbe osebnih podatkov v spisih, dokumentih in evidencah policije v primerih, ki jih ta zakon ne ureja.

122. člen

(avtomatizirana obdelava osebnih in drugih podatkov)

(1) Policija ne sme uporabljati avtomatizirane obdelave osebnih ali drugih podatkov (obdelava osebnih ali drugih podatkov s sredstvi informacijske tehnologije), s katero bi bila lahko o fizični osebi, pravni osebi ali o drugem subjektu sprejeta odločitev, vložena predlog ali kazenska ovadba ali izdelano poročilo, ki bi brez dodatnega delovanja in odločitve pristojnega uslužbenca policije lahko posegali v pravice ali obveznosti fizične osebe, pravne osebe ali drugega subjekta.

(2) Z avtomatizirano obdelavo osebnih ali drugih podatkov, zlasti z združevanjem oziroma primerjanjem osebnih podatkov iz ene ali več zbirk osebnih podatkov, evidenc, javnih knjig, registrov ali drugih zbirk osebnih podatkov, policija ne sme izdelati osebnostnih profilov oseb, na katere se nanašajo osebni podatki, tako da bi se brez dodatnega delovanja in odločitve pristojnega uslužbenca policije lahko sklepalo, da so storili ali da niso storili določenega kaznivega ravnanja ali da so izpovedi določenih oseb zanesljive ali nezanesljive. Prepovedana je avtomatizirana obdelava občutljivih osebnih podatkov za izdelavo osebnostnega profila osebe.

123. člen

(evidence policije)

(1) Policija upravlja in vzdržuje evidence, v katerih zaradi opravljanja policijskih nalog uslužbenci policije zbirajo in obdelujejo osebne in druge podatke.

(2) V zvezi z izvajanjem policijskih pooblastil policija vodi in vzdržuje naslednje evidence:

1. evidenco kaznivih dejanj,
2. evidenco prekrškov,
3. evidenco iskanih oseb,
4. evidenco identifikacij,
5. evidenco groženj uslužbencem policije,
6. evidenco operativnih informacij,
7. evidenco oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek,
8. evidenco preiskav DNK,
9. evidenco dogodkov,
10. evidenco oseb, ki jim je odvzeta prostost,
11. evidenco varnostno preverjenih oseb,
12. evidenco pritožb,
13. evidenco uporabe prisilnih sredstev,
14. evidenco daktiloskopiranih oseb,
15. evidenco fotografiranih oseb,
16. evidenco iskanih in najdenih predmetov,
17. evidenco vstopov v objekte policije,
18. evidenco izdanih odredb za prepoved približevanja,
19. evidenco prikritih kontrol,
20. evidenco posnetkov policijskih postopkov in določenih javnih zbiranj,
21. evidenco oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah,
22. evidenco odrejenih ukrepov sodišč,
23. evidenco zadržanih oseb po zakonu, ki ureja nadzor državne meje,

24. evidenco fotorobotov,

25. evidenco pogrešanih oseb,

26. evidenco neidentificiranih trupel,

27. evidenco operativnih zaznamkov,

28. evidenco oseb za izločitev,

29. evidenco gradiv spolnega izkoriščanja mladoletnih oseb,

30. evidenco potnikov, prijavljenih na let (API),

31. evidenco potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR),

32. **(razveljavljena)**.

Datum začetka razveljavitve: 19.07.2019
Sklic: Odločba US

(3) Evidence, katerih upravljavec je policija, so specifično dokumentarno gradivo.

(4) Evidenca iz 29. točke drugega odstavka tega člena vsebuje zbrana, evidentirana in opisana gradiva spolnega izkoriščanja mladoletnih oseb, in je namenjena izvajanju postopkov za ugotovitev krajevnih, časovnih, vsebinskih in drugih okoliščin nastanka teh gradiv. Evidenca je namenjena tudi za izvajanje identifikacije oseb iz teh gradiv s ciljem izslediti in zaščititi oškodovane osebe, odkrivati osumljence kaznivih dejanj, ter zbirati obvestila in dokaze o dejanjih spolnega izkoriščanja oseb, mlajših od osemnajst let.

124. člen

(skupni osebni podatki v evidencah)

(1) V evidencah iz prejšnjega člena smejo biti naslednji skupni osebni podatki oseb:

- osebno ime,
- rojstni podatki (dan, mesec, leto, kraj),
- EMŠO, za tujega državljana pa številka, vrsta in država izdajateljica osebnega dokumenta,
- spol,
- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
- identifikacijska oznaka osebe, ki je v policijskih evidencah,
- državljanstvo.

(2) V evidencah iz prejšnjega člena smejo biti naslednji skupni podatki samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pravne osebe in državnega organa:

- firma,

- pravnoorganizacijska oblika,
- sedež,
- matična številka in
- davčna številka.

125. člen

(vsebina evidenc)

Opomba: Spremenjeni 125. člen se v delu, ki se nanaša na PNR, začne uporabljati 26. 2. 2027.

V posameznih evidencah se poleg podatkov iz prejšnjega člena smejo obdelovati dodatni osebni podatki ter drugi podatki ali informacije, kot določa ta zakon:

1. evidenca kaznivih dejanj: vzdevek ali lažno ime storilca, osebni opis, upravna enota kraja rojstva, njegove družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, skupni podatki oškodovancev, prijaviteljev in drugih oseb, ki so dale obvestila ali zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi, skupni podatki fizične osebe, pravne osebe in državnega organa kot prejemnika premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega oziroma drugih, na katere je bila premoženjska korist prenesena (fizične osebe, pravne osebe, državni organi), podatki o kaznivem dejanju (vrsta, kraj, čas, način, motiv, opis predmetov kaznivega dejanja, škoda, fotografije, avdio in videoposnetki, dokumenti, ki nastanejo pri preiskovanju kaznivega dejanja ali zaradi njega, ter druge okoliščine), podatki o vrsti in višini premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, ter podatki o vrsti in vrednosti premoženja, ki ustreza premoženjski koristi in ga je mogoče odvzeti;

2. evidenca prekrškov: poklic in zaposlitev odgovorne osebe pravne osebe in delovno mesto, ki ga zaseda, osebni podatki oškodovancev, odnos med storilcem in oškodovancem ter podatki o prekršku (vrsta, kraj, čas, način storitve, motiv, opis predmetov prekrška, čas zasega predmetov, osebno ime osebe, ki ji je bil predmet zasežen, identifikacijska oznaka osebe, ki je predmete zasegla, udeleženci, fotografije, avdio in videoposnetki ter posledica), datum pravnomočne odločbe o prekršku ter odrejeni začasni ukrepi;

3. evidenca iskanih oseb: poklic in zaposlitev ter fotografija iskane osebe, organ, ki je predlagal razpis ukrepa, vrsta in veljavnost ukrepa, navedba kaznivega dejanja, ki je podlaga za razpis, podatki o nadaljnjem postopku in razlog razpisa;

4. evidenca identifikacij: razlog, kraj, čas in prevozno sredstvo ter druge okoliščine ugotavljanja identitete;

5. evidenca groženj uslužbencem policije: podatki o ogroženih osebah, osebah, ki ogrožajo, in pravnih osebah, ki se lahko pojavijo v grožnji, opis grožnje in izvedeni ukrepi;

6. evidenca operativnih informacij: podatki o ugotovitvah in delovanju policije v zvezi s preprečevanjem in preiskovanjem kaznivih ravnanj in opravljanjem drugih policijskih nalog, vključno s fotografijami, avdio in videoposnetki;

7. evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek: vzdevek ali lažno ime osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, številka pisne odredbe državnega tožilca ali preiskovalnega sodnika, vrsta komunikacijskega sredstva, ki je bilo nadzorovano, ter način, obseg in trajanje ukrepov;

8. evidenca preiskav DNK: kraj, čas in razlog odvzema vzorca DNK, identifikacijska oznaka osebe, ki je vzorec odvzela, in profil odvzetega vzorca DNK;

9. evidenca dogodkov: podatki o dogodku (vrsta, kraj, čas, udeleženci, škoda in druge okoliščine, fotografije, avdio- in videoposnetki);

10. evidenca oseb, ki jim je odvzeta prostost: podatki o odvzemu prostosti (kraj, čas, razlog, videoposnetek in podatki o uveljavljanju pravic ter izvajanju odvzema prostosti);

11. evidenca varnostno preverjenih oseb: šolska izobrazba, poklic, zaposlitev, predkaznovanost preverjene osebe, razlogi, zaradi katerih je bila oseba preverjena, in ugotovitve preverjanja;

12. evidenca pritožb: osebno ime policista, zoper katerega je bila vložena pritožba, osebni podatki o pritožniku, podatki o policijski enoti, podatki o ukrepu, ravnanju ali postopku policista, ki je predmet pritožbe;

13. evidenca uporabe prisilnih sredstev: podatki o policistu, ki je uporabil prisilno sredstvo, podatki o osebi, zoper katero je bilo uporabljeno prisilno sredstvo, podatki o dogodku, v katerem je bilo uporabljeno prisilno sredstvo, ocena uporabe prisilnega sredstva, revizija ocene uporabe prisilnega sredstva;

14. evidenca daktiloskopiranih oseb: kraj, čas in razlog odvzema prstnih odtisov, na podlagi česa je bila potrjena identiteta osebe, ki so ji bili odvzeti prstni odtisi, identifikacijska oznaka osebe, ki je odvzela odtise, odtisi prstov in dlani;

15. evidenca fotografiranih oseb: fotografija, osebni opis, kraj, čas in razlog fotografiranja, identifikacijska oznaka osebe, ki je fotografirala;

16. evidenca iskanih in najdenih predmetov: osebni podatki o oškodovancu, fotografija oziroma opis predmeta;

17. evidenca vstopov v objekte policije: podatki o vstopu v objekt, čas in datum vstopa ter izstopa, videoposnetek in drugi zapisi sistemov tehničnega varovanja objektov in okolišev;

18. evidenca izdanih odredb za prepoved približevanja: podatki o osebi, ki ji je izdana odredba, datum in ura izdaje odredbe s povzetkom vsebine odredbe, sodišče, ki mu je bila odredba odstopljena v presojo, podatki iz odločbe sodišča z rokom trajanja ukrepa, osebni podatki oškodovanca in njegovega morebitnega zakonitega zastopnika, odnos med storilcem in oškodovancem, podatki o kršitvah odrejenega ukrepa in izvedenih ukrepih, podatki centrov za socialno delo in organizacij, ki sodelujejo pri razreševanju družinskega nasilja;

19. evidenca prikritih kontrol: vzdevek ali lažno ime, fotografija, prstni odtisi, odtisi dlani in osebni opis iskane osebe, predmeti, ki jih ima v uporabi, podatki, ki omogočajo identifikacijo predmetov in negotovinskih plačilnih sredstev, številka, vrsta in veljavnost ukrepa;

20. evidenca posnetkov policijskih postopkov in določenih javnih zbiranj: kraj in čas nastanka posnetka ter posnetek;

21. evidenca oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah: datum in ura izreka s povzetkom vsebine odredbe, sodišče, ki mu je bila odredba odstopljena v presojo, podatki iz odločbe sodišča, podatki o kršitvah odrejenega ukrepa in izvedenih ukrepih ter fotografija;

22. evidenca odrejenih ukrepov sodišč: vrsta ukrepa, sodišče, ki je ukrep odredilo, čas trajanja ukrepa, policijska naloga, ki jo je treba opraviti ob nespoštovanju ukrepa;

23. evidenca zadržanih oseb: podatki o zadržanju (kraj, čas, razlog in videoposnetek zadržanja);

24. evidenca fotorobotov: podatki o kaznivem dejanju, sestavljena računalniška slika, osebni opis storilca kaznivega dejanja ali prekrška, zahtevek za izdelavo fotorobota, uradni zaznamek o izdelavi fotorobota, osebno ime oškodovanca, žrtve ali očividca kaznivega dejanja;

25. evidenca pogrešanih oseb: vzdevek ali lažno ime, fotografija in osebni opis pogrešane osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, čas in kraj ter okoliščine pogrešanja, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;

26. evidenca neidentificiranih trupel: osebni opis, kraj in čas najdbe, fotografija, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;

27. evidenca operativnih zaznamkov: vzdevek ali lažno ime, osebni opis, podatki o dogodku (vrsta, kraj, čas, škoda in druge okoliščine), fotografije, avdio in video posnetki in ostali podatki, ki so glede na vrsto operativnega podatka dostopni policiji, drugi podatki o ugotovitvah in delovanju policije, vezani na preprečevanje in raziskovanje kaznivih ravnanj ter opravljanje drugih policijskih nalog, določenih v zakonih in drugih predpisih v skladu z zakonom. Podatki se vodijo na nestrukturiran način;

28. evidenca oseb za izločitev: profil odvzetega vzorca DNK uslužbenca policije ali druge osebe, ki sodeluje pri ogledu kraja kaznivega dejanja ali opravlja dela v laboratoriju, ter kraj in čas odvzema vzorca;

29. evidenca gradiv spolnega izkoriščanja mladoletnih oseb: fotografije, avdio in videoposnetki in druga podobna gradiva, ki prikazujejo ali so v vzročni zvezi s spolno izkoriščanimi mladoletnimi osebami, tehnični podatki o gradivih, vsebinski zapis gradiva, podatki o kaznivem dejanju, podatki o identifikaciji mladoletne osebe (datum ugotovitve identitete, navedba osebnih podatkov iz prvega odstavka 124. člena tega zakona) ter podatki o izbrisu gradiva;

30. evidenca potnikov, prijavljenih na let (API): podatki o letu, načrtovani in dejanski datum, ura ter kraj vzleta in pristanka zrakoplova, število vseh potnikov na zrakoplovu, potovalni status osebe na zrakoplovu, vrsta in številka potovalnega dokumenta, začetni kraj vkrcanja in končni kraj izkrcanja potnika ter mejni prehod vstopa potnika na ozemlje držav članic Evropske unije, podatki o sedežu in prtljagi potnika ter identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika;

31. evidenca potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR): datum rezervacije letalske vozovnice, podatki iz letalske vozovnice, vključno s številko letalske vozovnice, datumom izdaje, podatkom o enosmernih letalskih vozovnicah in navedbo cene letalske vozovnice s pripadajočimi pristojbinami, identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika, poštni naslov, telefonska številka in elektronski naslov potnika, potovalni status potnika, vključno s potrditvami, prijavo na let, informacijami o neizkoriščenih in neodpovedanih rezervacijah letalskih vozovnic ter informacijami o letalskih vozovnicah brez rezervacije, podatki o načinu plačila letalske vozovnice, vključno

z naslovom za izdajo računa, podatki o sedežu in prtljagi potnika, podatek v zvezi s statusom potnika v okviru programa zvestobe določene letalske družbe ali skupine letalskih družb ter identifikacijska številka tega potnika kot pogostega potnika, informacije o mladoletnikih brez spremstva, mlajših od 18 let, kot so osebno ime in spol, starost, znanje jezikov, osebno ime in kontaktni podatki skrbnika pri odhodu ter sorodstveno razmerje z mladoletnikom, osebno ime in kontaktni podatki skrbnika pri prihodu in sorodstveno razmerje z mladoletnikom, podatki o zastopniku ob odhodu in prihodu, predvideni datum potovanja, popoln načrt potovanja, podatki v zvezi z letom, vključno z informacijami o letih pod skupno oznako, število in osebna imena drugih potnikov, povezanih z isto rezervacijo letalske vozovnice, informacije o ločitvi skupne rezervacije letalskih vozovnic zaradi spremembe ali odpovedi poti enega ali več potnikov, podatki o potovalni agenciji oziroma potovalnem agentu, vse naknadne spremembe podatkov in vsi zbrani podatki potnika, prijavljenega na let (API): ime in priimek potnika, rojstni podatki (dan, mesec, leto), spol, državljanstvo, podatki o letu, načrtovani in dejanski datum, ura in kraj vzleta in pristanka zrakoplova, število vseh potnikov na zrakoplovu, potovalni status osebe na zrakoplovu, vrsta, številka, država izdaje in datum izteka veljavnosti potovalnega dokumenta, začetni kraj vkrcanja in končni kraj izkrcanja potnika, mejni prehod vstopa potnika na ozemlje držav članic Evropske unije, podatki o sedežu in prtljagi potnika ter identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika;

32. **(razveljavljena)**.

Datum začetka razveljavitve: 19.07.2019
Sklic: Odločba US

126. člen

(posebna pravila za vpisovanje podatkov v evidence)

(1) Če so bili podatki o DNK in daktiloskopiranju pridobljeni zaradi izločitve oseb, se ne vnašajo v evidence. Določba ne velja za podatke, ki se vnašajo v evidenco iz 28. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona.

(2) Ob pridobitvi podatkov o osebah iz sistema rezervacij letalskih kart se osebni podatki posebne vrste ne shranijo v evidenco skupaj z ostalimi podatki, temveč se takoj trajno izbrišejo.

127. člen

(pravica osebe do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki)

(1) Oseba ima pravico do seznanitve s svojimi podatki v evidencah iz:

- 3., 4., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 28., 29., 30., 31. in 32. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona takoj po vzpostavitvi evidence;

- 1., 2., 7. in 19. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po pravnomočnosti sodbe ali po zastaranju pregona;

- 11. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po končanem postopku za sklenitev delovnega razmerja v policiji oziroma postopka za razporeditev v varovanje določenih oseb in objektov, okolišev in delovnih mest državnih organov oziroma dovolitev dostopa ali dela pri varovani osebi, organu, objektu, okolišu ali na delovnem mestu;

- 5. in 6. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po blokiranju podatkov, razen če bi se s tem ogrozila varnost ogrožene osebe ali posameznika, ki policiji prostovoljno posreduje operativne informacije, dokler trajajo ukrepi za varovanje v skladu s predpisom, ki ureja varovanje ogroženih uslužbencev policije.

(2) Seznanitev se izvede v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Oseba, o kateri so bili zbrani osebni podatki brez njene vednosti in niso bili izbrisani, mora biti o tem obveščena, takoj ko je mogoče, razen za podatke v evidenci iz 27. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, kjer se podatki po preteku roka hrambe izbrišejo, v času obdelave podatka pa se hranijo v nestrukturiranem zapisu.

(4) Policija sme omejiti osebi vpogled v podatke o policistu, če je to potrebno za zagotovitev varnosti policista.

(5) Zahtevo za izpis podatkov iz evidence iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona policija zavrne, razen ko je takšno zahtevo podalo sodišče, državno tožilstvo ali drug organ v zvezi z odkrivanjem, pregonom ali sojenjem za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost oseb, mlajših od osemnajst let.

128. člen

(roki hrambe podatkov)

Opomba: Spremenjeni 128. člen se v delu, ki se nanaša na PNR, začne uporabljati 26. 2. 2027.

(1) Podatki iz evidenc, ki jih določa drugi odstavek 123. člena tega zakona, se hranijo:

- v evidencah iz 1., 7. in 24. točke, do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence, če pa tega ni, do zastaranja kazenskega pregona;

- v evidencah iz 8., 14. in 15. točke, do prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka, do odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah ali do najdbe pogrešane osebe ali do ugotovitve identitete neznane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence, če pa tega ni, do zastaranja kazenskega pregona;

- v evidenci iz 2. točke, do prejema obvestila o ustavitvi postopka s strani prekrškovnega organa ali pristojnega sodišča ali do prejema obvestila o zavrnitvi obdolžilnega predloga s strani pristojnega sodišča ali tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe, če pa te ni, štiri leta po času storitve prekrška;

- v evidenci iz 3. točke, dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje ali drug zakonit ukrep, vendar najdlje do zastaranja pregona;

- v evidenci iz 4. točke, eno leto po izvedbi postopka za ugotavljanje identitete;

- v evidenci iz 5. točke, pet let po datumu dogodka;

- v evidenci iz 6. točke, do izteka razlogov, vendar najdlje tri leta;

- v evidenci iz 9. točke, pet let po datumu dogodka;

- v evidencah iz 10. in 23. točke, štiri leta po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja, razen videoposnetka, ki se hrani dva meseca po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja;

- v evidenci iz 11. točke, pet let po datumu varnostnega preverjanja;

- v evidenci iz 12. točke, pet let po datumu vložene pritožbe;

- v evidenci iz 13. točke, štiri leta po datumu uporabe prisilnega sredstva;

- v evidenci iz 16. točke, dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje;

- v evidenci iz 17. točke, dva meseca po vstopu v objekt policije;

- v evidencah iz 18. in 21. točke, tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe, če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence, če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona, v zvezi s katerim je bila osebi izdana odredba o prepovedi približevanja oziroma odredba o prepovedi udeležbe na športnih prireditvah;

- v evidenci iz 19. točke, do prenehanja izvajanja ukrepa ali izteka veljavnosti razpisa ukrepa;

- v evidenci iz 20. točke, 45 dni od izdelave posnetka;

- v evidenci iz 22. točke, do izteka razlogov;

- v evidencah iz 25. in 26. točke, do najdbe pogrešane osebe oziroma identifikacije neznanega trupla;

- v evidenci iz 27. točke, 30 dni od nastanka podatka;

- v evidenci iz 28. točke, za uslužbence policije dve leti po prenehanju opravljanja nalog, povezanih z zavarovanjem ali preiskovanjem dokaznega materiala, ali po prekinitvi delovnega razmerja, za druge osebe, ki sodelujejo pri ogledu kraja kaznivega dejanja ali opravljajo dela v laboratoriju, pa deset let po odvzemu vzorca;

- v evidenci iz 29. točke, do ugotovitve identitete mladoletne osebe, nato pa se hranijo še 60 let od dneva ugotovitve identitete te osebe;

- v evidenci iz 30. točke, 24 ur po pridobitvi podatkov;

- v evidenci iz 31. točke, šest mesecev po pridobitvi podatkov.

(2) Pristojno sodišče mora pristojni policijski enoti ali obveščevalno-varnostni službi ministrstva, pristojnega za obrambo, kadar ima na podlagi zakona pristojnost obravnavati kazniva dejanja, poslati podatke o zavrnitvah ali ustavitvah prekrškovnih postopkov, sodbah o prekrških, pravnomočnih ustavitvah preiskave, ustavitvah kazenskega postopka ter zavrnilnih, oprostilnih in obsodilnih sodbah kot tudi podatke o odstopu zadeve v tujino v 30 dneh od pravnomočnosti. Pristojno državno tožilstvo, pristojno sodišče ali pristojni upravni organ mora

pristojni policijski enoti ali obveščevalno-varnostni službi ministrstva, pristojnega za obrambo, kadar ima na podlagi zakona pristojnost obravnavati kazniva dejanja, poslati podatke iz drugega odstavka 121. člena tega zakona, obvestilo državnega tožilca o zavrženju kazenske ovadbe in razlogih za zavrženje, obvestilo o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka, ter podatke o izbrisu obsodbe iz kazenske evidence v 30 dneh od nastanka podatka.

(3) Dostop do podatkov iz evidenc iz 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15., 19. in 24. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona je v obdobju, ki je za posamezne evidence določen v prvem odstavku tega člena, pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom. Dostop do podatkov iz evidence iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona je dovoljen državnim organom, pristojnim za začetek, uvedbo in izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka v skladu s predpisi, ki urejajo kazenski postopek, ter nosilcem javnih pooblastil s področja socialnega varstva, ko vodijo postopke o osebah, ogroženih zaradi kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost. Dostop do podatkov iz ostalih evidenc je pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi opravljanja njihovih nalog, določenih z zakonom.

(4) Dostop do podatkov iz evidenc, navedenih v prvem stavku prvega odstavka tega člena, ki jih upravlja organ, ki je v ministrstvu, pristojnem za obrambo, pristojen za upravljanje evidenc na podlagi tega zakona, je dovoljen tudi za namen vodenja in odločanja v disciplinskih postopkih ter postopkih odpovedi pogodbe o zaposlitvi na obrambnem področju.

(5) Če je identiteta oškodovane osebe iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona znana, mora biti seznanjena o hrambi podatkov in o pravici izbrisa iz petega odstavka tega člena.

(6) Izbris podatkov iz evidence iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona pred potekom roka njihove hrambe je mogoč le na podlagi pisne zahteve osebe ali njenega zakonitega zastopnika. Policija pred izbrisom upravičeno osebo seznani s posledicami izbrisa. Izjemoma sme policija začasno zadržati izvršitev zahteve o izbrisu podatkov, če bi izbris lahko ogrozil ugotovitev identitete druge oškodovane osebe ali če bi izbris lahko oviral potek preiskave kaznivega dejanja.

129. člen

(blokiranje podatkov)

Opomba: Spremenjeni 129. člen se v delu, ki se nanaša na PNR, začne uporabljati 26. 2. 2027.

(1) Po preteku rokov hrambe iz prejšnjega člena se podatki iz evidenc, katerih upravljavec je policija, blokirajo in naprej obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov z dokumentarnim gradivom, razen podatkov:

- v evidencah iz 3., 10., 11., 12., 13., 17., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. in 30. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se brišejo;

- v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se po najdbi pogrešane osebe, ugotovitvi identitete neznane osebe in identifikaciji neznanega trupla brišejo;

- v evidenci iz 31. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, pri katerih po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi ni bila potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena tega zakona, ki se brišejo;

- v evidenci iz 31. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, pri katerih je bila po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena tega zakona, ki se psevdonimizirajo v skladu s 129. a členom tega zakona.

(2) Po blokiranju:

- se podatki v evidencah iz 1., 7., 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo pet let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 15 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 25 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen;

- ne glede na določbo prejšnje alineje se podatki v evidencah iz 1., 7., 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo največ osem let od izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za kazniva dejanja hude telesne poškodbe po prvem odstavku 123. člena, posebno hude telesne poškodbe po četrtem odstavku 124. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena, poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena, omogočanja uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu po prvem odstavku 187. člena, nasilja v družini po prvem in drugem odstavku 191. člena, zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena, izsiljevanja po prvem in drugem odstavku 213. člena, poslovne goljufije po prvem odstavku 228. člena, zlorabe negotovinskega plačilnega sredstva po četrtem odstavku 246. člena KZ-1, kadar državni tožilec ravna po določbah petega odstavka 161.a in četrtega odstavka 162. člena Zakona o kazenskem postopku;

- ne glede na določbo prve alineje tega odstavka se podatki v evidencah iz 1. in 7. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona brišejo v 30 dneh od odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah v primeru zavrženja kazenske ovadbe, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje, v primeru pravnomočne ustavitve kazenskega postopka, pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe;

- ne glede na določbo prve alineje tega odstavka se podatki v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona brišejo v 30 dneh od odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah v primeru zavrženja kazenske ovadbe, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje, v primeru pravnomočne ustavitve kazenskega postopka, pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe. Če policija pošlje poročilo pristojnemu državnemu tožilcu, ker na podlagi zbranih obvestil in dokazov ugotovi, da ni podlage za kazensko ovadbo, se podatki hranijo 30 dni od prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka;

- v evidenci iz 2., 4. in 6. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona se podatki hranijo deset let;

- ne glede na določbe četrte alineje tega odstavka se podatki v evidenci iz 2. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona brišejo v 30 dneh od prejema obvestila o ustavitvi postopka s strani prekrškovnega organa ali pristojnega sodišča ali od prejema obvestila o zavrnitvi obdolžilnega predloga s strani pristojnega sodišča;

- v evidencah iz 5., 9., 16., 18., in 21. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona se podatki hranijo dve leti.

(3) Dostop do podatkov iz evidenc prejšnjega odstavka je policistom in pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom.

(4) Po poteku rokov iz drugega odstavka tega člena se podatki brišejo.

129.a člen

(psevdonimizacija podatkov)

Opomba: Spremenjeni 129.a člen se v delu, ki se nanaša na PNR, začne uporabljati 26. 2. 2027.

(1) Po poteku roka iz štiriindvajsete alineje prvega odstavka 128. člena tega zakona se podatki v evidenci iz 31. točke 125. člena tega zakona psevdonimizirajo z zakrivanjem vseh podatkovnih elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati posameznega potnika, na katerega se ti podatki nanašajo, zlasti pa:

- osebno ime, vključno s številom in imeni drugih potnikov na isti rezervaciji, ki potujejo skupaj,
- naslov in kontaktni podatki,
- vsi podatki o načinu plačila, vključno z naslovom za izdajo računa, če vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika, na katerega se podatki nanašajo, ali katero koli drugo osebo,
- informacije v zvezi s programi za potnike, ki pogosto letijo,
- splošne opombe, če vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika, na katerega se podatki nanašajo, in
- vsi zbrani podatki potnikov, prijavljenih na let (API), ki vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika.

(2) Vsi podatki potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic, za katere je bila po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena tega zakona, se trajno izbrišejo iz evidenc po treh letih od njihove pridobitve.

6. POROČANJE IN NADZOR

130. člen

(poročanje o uporabi policijskega pooblastila)

(1) O vsaki uporabi policijskega pooblastila morajo policisti poročati v poročilu o opravljenem delu, če poročila ne pišejo, pa v pisnem aktu o uporabi policijskega pooblastila ali v uradnem zaznamku.

(2) Pisne akte iz prejšnjega odstavka mora policist izdelati najkasneje v 24 urah od takrat, ko je policijsko pooblastilo uporabil.

131. člen

(poročanje o uporabi prisilnih sredstev)

(1) O vsaki uporabi prisilnega sredstva mora policist čimprej, najpozneje pa do konca delovnega časa, ko je uporabil prisilno sredstvo, poročati pisno v obliki uradnega zaznamka o uporabi prisilnih sredstev.

(2) V uradni zaznamek policist navede datum, čas in kraj uporabe prisilnega sredstva, vrsto uporabljenega prisilnega sredstva, podatke o osebi, proti kateri ga je uporabil, policijsko pooblastilo, ki ga je izvajal pred uporabo prisilnega sredstva, vzrok in način uporabe, posledice in druge okoliščine, ki so pomembne za oceno zakonitosti in strokovnosti uporabe prisilnega sredstva.

(3) Policist mora neposredno po uporabi ustno obvestiti vodjo policijske enote, če je zaradi uporabe prisilnih sredstev nastala telesna poškodba ali premoženjska škoda ali je uporabil strelno orožje.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov mora policist o vsaki sprožitvi strelnega orožja takoj ustno obvestiti vodjo policijske enote, razen med vajami v streljanju.

132. člen

(preverjanje zakonitosti in strokovnosti uporabe policijskih pooblastil)

(1) Vodja policijske enote ali oseba, ki jo ta pooblasti, mora spremljati zakonitost in strokovnost uporabe policijskih pooblastil.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora vsako uporabo prisilnega sredstva preveriti in oceniti, ali je bilo uporabljeno zakonito in strokovno, razen če je za preveritev in oceno zakonitosti in strokovnosti uporabe ustanovljena komisija iz 133. člena tega zakona.

(3) Če prisilno sredstvo uporabi ali uporabo odredi vodja policijske enote, zakonitost in strokovnost uporabe preveri in oceni njemu nadrejeni vodja, kateremu je odgovoren za delo, ali oseba, ki jo ta pooblasti.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena ima za preveritev in oceno zakonitosti in strokovnosti uporabe prisilnega sredstva enake pristojnosti, kot jih za komisijo določa 136. člen tega zakona.

133. člen

(komisija)

(1) Če policist izstreli opozorilni strel, uporabi električni paralizator ali je bilo prisilno sredstvo, razen sredstev za vklepanje in vezanje, uporabljeno proti najmanj petim osebam in je bila pri tem povzročena lahka telesna poškodba, mora direktor policijske uprave, na območju katere je bilo prisilno sredstvo uporabljeno, ali vodja notranje organizacijske enote generalne policijske uprave, če je prisilno sredstvo uporabil policist generalne policijske uprave, imenovati najmanj tričlansko komisijo, ki preveri okoliščine uporabe prisilnega sredstva in napiše poročilo, v katerem oceni, ali je bilo prisilno sredstvo uporabljeno zakonito in strokovno.

(2) Če policist uporabi strelno orožje ali s prisilnim sredstvom povzroči hudo telesno poškodbo, posebno hudo telesno poškodbo ali smrt, komisijo imenuje generalni direktor policije.

(3) Pristojne osebe za ustanovitev komisije lahko imenujejo komisijo tudi za preveritev drugih primerov uporabe prisilnih sredstev ali drugih policijskih pooblastil.

134. člen

(sestava komisije)

(1) Komisija iz prejšnjega člena mora biti sestavljena iz lihega števila uslužbencev policije, ki niso povezani s primerom ali policistom, ki je prisilno sredstvo uporabil.

(2) Če se oseba, ki je komisijo imenovala, ne strinja z njenimi ugotovitvami, lahko zahteva dodatna preverjanja.

(3) Če se oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki je komisijo imenovala, po dodatnem preverjanju okoliščin še vedno ne strinja z ugotovitvami, sme predlagati, da generalni direktor policije imenuje novo komisijo. Odločitev te komisije je dokončna.

135. člen

(seznanitev z imenovanjem komisije)

Sklep o imenovanju komisije in poročilo komisije se posredujeta generalnemu direktorju policije in notranji organizacijski enoti, pristojni za usmerjanje in nadzor policije pri ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

136. člen

(pristojnosti komisije)

Člani komisije lahko zahtevajo dokumentacijo o dogodku (kopijo, izpis ali prepis), opravijo razgovor s policistom in osebo, zoper katero je uporabil prisilno sredstvo, policisti in drugimi osebami, ki so bile priče ali bi lahko kaj vedele o dogodku, v katerem je policist uporabil prisilno sredstvo, ter jih po potrebi soočiti, si ogledajo kraj uporabe, proučijo način uporabe prisilnega sredstva, pregledajo morebitne posnetke, pridobijo informacije in mnenja strokovnih služb policije, strokovnjaka sodne medicine oziroma drugih strokovnjakov, vpogledajo v podatke iz evidenc, vpogledajo v baze tehničnih informacij, ki pojasnjujejo, prikazujejo ali drugače zapisujejo dogodek, pri katerem je prišlo do uporabe prisilnih sredstev (registrafon, videonadzor, GPS in druge oblike sledenja, registrator brezžičnih komunikacij in podobno), ter

po potrebi zahtevajo kopije, izpise ali prepise, zahtevajo dokazila o usposobljenosti policista za uporabo prisilnih sredstev ter opravijo druge ukrepe in dejanja, ki so potrebna za preveritev okoliščin uporabe prisilnega sredstva.

IV. PRITOŽBE ZOPER DELO POLICISTOV

SPLOŠNO

137. člen

(pristojni organ)

(1) Zoper delo policista se lahko uvede postopek pritožbe (v nadaljnjem besedilu: pritožbeni postopek).

(2) Za celovito spremljanje in nadzor nad reševanjem pritožb je pristojno ministrstvo.

(3) Pritožbe na senatih obravnavajo javni uslužbenci, zaposleni v notranji organizacijski enoti ministrstva, pristojni za reševanje pritožb.

(4) Za obravnavo pritožb v pomiritvenem postopku in opravljanje posameznih drugih nalog v pritožbenem postopku je pristojna policija.

138. člen

(vsebina pritožbenega postopka)

(1) V pritožbenem postopku se lahko uveljavlja nestrinjanje z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog, ki lahko pomeni kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin.

(2) Predmet pritožbenega postopka ne morejo biti:

- ugovori ali zahteve za sodno varstvo v prekrškovnem postopku;
- različna pisanja ali pobude, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka tega člena, zlasti kadar se nanašajo na nestrinjanje s predpisanimi metodami in načinom dela policije ali pomenijo pritožbo zoper postopke ali dejanja policistov, ki niso bila storjena med opravljanjem policijskih nalog.

(3) V pritožbenem postopku se ugotavljajo okoliščine izvedbe policijskega postopka in uporaba policijskih pooblastil.

(4) V pritožbenem postopku se ne ugotavlja, ali je oseba, ki je vložila pritožbo, storila ali ni storila kaznivega dejanja ali prekrška. S pritožbenim postopkom se pritožnik ne more izogniti kazenskemu postopku ali postopku o prekršku in predpisani sankciji za kaznivo dejanje ali prekršek.

(5) V pritožbenem postopku se ne ugotavlja disciplinske, odškodninske, prekrškovne ali kazenske odgovornosti policista.

(6) Če se v pritožbenem postopku ugotovijo kršitve policista, ki so predmet drugih postopkov, se z ugotovitvami seznani vodjo policijske enote, v katero je policist razporejen, ki ukrepa v skladu s pristojnostmi.

(7) Način in postopek obravnavanja pritožb podrobneje predpiše minister.

PRITOŽBENI POSTOPEK

139. člen

(neodvisnost pritožbenega postopka)

V pritožbenem postopku se neodvisno, nepristransko in strokovno preverja pritožba ter pritožniku in policistu sočasno zagotavljajo vse postopkovne pravice v skladu s tem zakonom.

140. člen

(uporaba določb zakona o splošnem upravnem postopku)

(1) Če v tem zakonu ni drugače določeno, se v pritožbenem postopku glede vloge, pristojnosti, ustne obravnave, izločitve, stranke in njenega zastopanja, jezika v postopku, poslovanja organov in strank (vabil, zapisnikov, pregledovanja in prepisovanja spisov), vročanja, rokov in narokov, vrnitve v prejšnje stanje, združitve zadev v en postopek in dokazovanja smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Pritožbeni postopek ne pomeni upravne zadeve v smislu zakona, ki ureja splošni upravni postopek. V pritožbenem postopku ni dopuščena pritožba zoper sklepe v primerih iz prejšnjega odstavka.

141. člen

(pristojnosti ministrstva)

(1) Ministrstvo v pritožbenem postopku opravlja naslednje naloge:

- sprejema in obravnava pritožbe,
- določi poročevalca, ki bo ugotovil dejansko stanje pritožbe,
- usmerja in nadzoruje opravljanje nalog, povezanih z reševanjem pritožb,
- izdaja obvestila o neuvedbi pritožbenega postopka ali koncu pritožbenega postopka,
- usposablja izvajalce pritožbenega postopka in sodeluje pri usposabljanju policistov,
- generalnemu direktorju policije predlaga ukrepe za odpravo nepravilnosti, ugotovljenih v zvezi s pritožbenim postopkom,
- zahteva poročilo o sprejetih in izvedenih ukrepih za odpravo nepravilnosti,

- generalnemu direktorju policije da pobudo za uvedbo disciplinskega postopka ali drugega ukrepa zoper policista,

- sodeluje s pristojnimi državnimi oziroma mednarodnimi ustanovami ali organizacijami za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin,

- pripravlja poročila ter publikacije o pritožbenih postopkih,

- obvešča javnost o ugotovljenih nepravilnostih ter o posledicah kršitev zakonov in drugih predpisov.

(2) Za opravljanje nadzora iz tretje alineje prejšnjega odstavka lahko minister pooblasti tudi posamezne uslužbence policije ali druge javne uslužbence ministrstva.

142. člen

(udeleženci pritožbenega postopka)

(1) V pritožbenem postopku sta stranki pritožnik in policist, zoper delo katerega je vložena pritožba. Drugi udeleženci pritožbenega postopka pa so lahko vodja policijske enote, v katero je razporejen policist ali od njega pooblaščena oseba, poročevalec, pooblaščenec ministra, vodja senata, predstavnika javnosti ter morebitne priče, strokovnjaki ali tolmači.

(2) Pritožnik je fizična ali pravna oseba, ki naj bi ji bile z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine. Če meni, da je oseba izgubila življenje zaradi posledic dejanja ali opustitve dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog, ki pomenijo kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, lahko pritožbo vloži tudi njen vdovec, ali oseba, ki je z njo živela v zunajzakonski skupnosti ali registrirani istospolni partnerski skupnosti, oče, mati, posvojitelj, polnoletni brat, polnoletna sestra, polnoletni polbrat, polnoletna polsestra, polnoletni otrok, polnoletni posvojenec ali polnoletni pastorek (v nadaljnjem besedilu: svojci). Kdor koli od svojcev lahko namesto pritožnika nadaljuje pritožbeni postopek, če pritožnik med postopkom umre. Nadaljevanje pritožbenega postopka lahko zahteva v roku 30 dni od smrti pritožnika. Če več svojcev želi vložiti pritožbo ali namesto pritožnika nadaljevati pritožbeni postopek, ima prednost tisti, ki je prvi vložil pritožbo ali prvi zahteval nadaljevanje pritožbenega postopka.

(3) Pojem vodja policijske enote se v pritožbenem postopku uporablja za komandirja policijske postaje, direktorja policijske uprave in generalnega direktorja policije ali pooblaščene policiste, ki so pristojni za obravnavo pritožbe v pomiritvenem postopku.

(4) Pooblaščenec ministra je uslužbenec ministrstva, imenovan s pisnim sklepom ministra, ki je pristojen za vodenje seje senata kot vodja senata ali preverjanje pritožbe kot poročevalec ali opravljanje drugih nalog, določenih s tem zakonom. Pooblaščenci ministra so uradne osebe s posebnimi pooblastili in se pri opravljanju nalog dokazujejo s službeno izkaznico. Izkaznica vsebuje osebno ime, fotografijo in ime organizacijske enote. Obrazec službene izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister.

(5) Poročevalec je praviloma pooblaščenec ministra, lahko pa je tudi vodja policijske enote ali drug uslužbenec policije, ki je na predlog generalnega direktorja policije s pisnim sklepom ministra pooblaščen in odgovoren za opravljanje vseh nalog pri ugotavljanju dejanskega stanja pritožbe. Poročevalec preveri okoliščine pritožbe, zbere dokaze in pripravi poročilo, ki ga predstavi na seji senata.

(6) Vodja senata je pooblaščenec ministra, ki vodi sejo senata in o odločitvi senata pritožnika seznani s pisnim odgovorom.

(7) Predstavnik javnosti je oseba, ki jo na predlog samoupravnih lokalnih skupnosti, organizacij strokovne javnosti, nevladnih in humanitarnih organizacij za sodelovanje v senatih imenuje minister.

143. člen

(pooblastila poročevalcev)

(1) Poročevalec sme za nemoteno in učinkovito opravljanje nalog:

- vstopiti v policijske prostore, ki so povezani s preverjanjem pritožbe;
- pregledati pritožbeno zadevo policijske enote z vsemi prilogami in jih po potrebi kopirati, izpisati ali prepisati;
- pregledati dokumente, listine, odredbe, zapisnike, odločbe in sklepe, ki jih skladno s pristojnostmi pridobiva, pripravlja ali izdaja policija in bi lahko bili povezani s pritožbo, ter po potrebi zahtevati njihovo izročitev ali izročitev njihovih kopij, izpisov ali prepisov;
- opraviti razgovor s pritožnikom in policistom, zoper katerega je bila vložena pritožba, policisti in drugimi osebami, ki so bili priče dogodka oziroma bi lahko kaj vedele o dogodku;
- pridobiti informacije in mnenja strokovnih služb policije in ministrstva o vprašanjih, ki so predmet pritožbe;
- pregledati podatke iz evidenc, ki jih vodi in vzdržuje policija in so v povezavi s pritožbo;
- zahtevati podatke iz evidenc, ki jih vodi in vzdržuje policija in so v povezavi s pritožbo;
- od generalnega direktorja policije ali druge pooblaščene osebe zahtevati dovoljenje za vpogled v zbirke tehničnih informacij, ki pojasnjujejo, prikazujejo ali drugače zapisujejo dogodek, ki je predmet pritožbe (registrafon, videonadzor, GPS in druge oblike sledenja, registrator brezžičnih komunikacij in podobno) ter po potrebi zahtevati kopije, izpise ali prepise;
- zahtevati uradna pisna potrdila ter tehnične in druge podatke o tehničnih sredstvih, ki jih uporablja policija, ter zahtevati dokazila o usposobljenosti policista za uporabo teh sredstev;
- opraviti druge ukrepe in dejanja, potrebna za razjasnitev pritožbe.

(2) Poročevalec, ki vodi postopek za preverjanje pritožbe, je zavezan upoštevati strokovne usmeritve, predloge ali zahteve pooblaščenca ministra, ki usmerja in nadzira obravnavanje pritožbe. Po končanem preverjanju pritožbe zbere vsa dokazila in pripravi pisno poročilo o ugotovitvah, ki ga predstavi na seji senata.

(3) Uslužbenci policije morajo poročevalcu dati vse potrebne podatke in dokumente, ki jih imajo ali imajo do njih zakonit dostop, ter omogočiti pregledovanje, kopiranje in izpisovanje teh podatkov ali dokumentov oziroma omogočiti preverjanje pritožbe ter zagotoviti drugo potrebno pomoč.

(4) Če obstaja utemeljena nevarnost, da bi izvedba pooblastil iz prvega odstavka tega člena onemogočila ali bistveno otežila izvedbo prikritih preiskovalnih ukrepov iz zakona, ki ureja kazenski postopek, ali ogrozila življenje ali zdravje njihovih izvajalcev, sme vodja policijske enote do prenehanja razlogov za utemeljeno nevarnost začasno odreči vpogled v dokumentacijo, vstop v prostore in dajanje podatkov in informacij.

144. člen

(pooblastila pooblaščencev ministra)

Pooblaščenec ministra sme:

- zahtevati sprotno seznanjanje s potekom obravnavanja pritožbe;
- dajati ustne ali pisne usmeritve ali pojasnila o načinu obravnavanja pritožbe vodji policijske enote ali poročevalcu;
- usmerjati in nadzirati vodenje pritožbenega postopka do konca pomiritvenega postopka ali razpisa seje senata;
- imeti vpogled v listinsko in drugo gradivo v pritožbi;
- imeti vpogled v evidenco pritožb in vnašati podatke o pritožbah, ki so bile končane na sejah senata;
- neposredno spremljati pritožbeni postopek in prisostvovati razgovoru s pritožnikom, policistom, pričami ali drugimi osebami, izvajanju posameznih dokazov ter pomiritvenemu postopku;
- odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, potrebna za razjasnitev pritožbe.

145. člen

(imenovanje predstavnikov javnosti)

(1) Predstavnike javnosti imenuje in razrešuje minister za štiri leta, z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Za predstavnika javnosti je lahko imenovan polnoletni državljan Republike Slovenije, ki:

- ni bil pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti;
- ni v kazenskem postopku za naklepno kaznivo dejanje, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti in
- ni s pravnomočno odločbo obsojen za dva ali več prekrškov z znaki nasilja ali za tri ali več hujših prekrškov zoper varnost cestnega prometa, za katere so kot sankcija predpisane kazenske točke.

(3) Predlagatelji iz sedmega odstavka 142. člena tega zakona za predstavnika javnosti predlagajo osebo, ki na strokovnem področju ali v lokalnem okolju uživa ugled in zaupanje stroke ali soobčanov ter je na podlagi njegovega dosedanjega življenja, ravnanja in

obnašanja mogoče utemeljeno sklepati, da bo svoje delo kot član senata opravljal pošteno in vestno. Predlagatelj iz prejšnjega stavka k predlogu priloži soglasje predlagane osebe, iz katerega izhajata njeno osebno ime in EMŠO.

(4) Sodišča in drugi organi morajo na zahtevo ministrstva dati podatke iz drugega odstavka tega člena.

(5) Predstavnik javnosti je razrešen pred potekom dobe, za katero je bil imenovan, če:

- sam tako zahteva,
- ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena,
- se neupravičeno ne udeleži obveznega usposabljanja, ki ga organizira ministrstvo, ali
- se neupravičeno ne udeleži dveh sej senata v enem letu ali nevestno opravlja delo.

(6) Če predstavnik javnosti ne uživa več zaupanja predlagatelja ali notranje organizacijske enote ministrstva, pristojne za reševanje pritožb, se ga lahko po obrazloženi zahtevi razreši.

145.a člen

(evidenca predstavnikov javnosti)

(1) Za izvajanje določb tega zakona, ki se nanašajo na razrešitev predstavnikov javnosti in sodelovanje predstavnikov javnosti v postopku pred senatom, ministrstvo upravlja evidenco predstavnikov javnosti, ki obsega naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. naslov stalnega ali začasnega prebivališča,
3. EMŠO,
4. telefonsko številko in elektronski naslov,
5. datum imenovanja,
6. območje policijske uprave, za katero je predstavnik javnosti imenovan,
7. datum udeležbe obveznega usposabljanja oziroma datum neupravičenega izostanka iz obveznega usposabljanja,
8. datum udeležbe na seji senata oziroma datum neupravičenega izostanka s seje senata.

(2) Podatki iz evidence predstavnikov javnosti se hranijo do poteka dobe, za katero je bil predstavnik javnosti imenovan, oziroma do njegove razrešitve v skladu s prejšnjim členom tega zakona. Po poteku tega roka se podatki izbrišejo.

(3) Ministrstvo pridobiva podatke iz 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena neposredno od predstavnika javnosti. Za namene iz prvega odstavka tega člena predstavnik javnosti ministrstvu pisno ali po elektronski poti sporoči vsako spremembo podatkov o naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, telefonski številki in elektronskem naslovu najpozneje v osmih dneh po nastanku spremembe.

146. člen

(vložitev in preizkus pritožbe)

(1) Pritožba se lahko vloži v 45 dneh od dneva, ko naj bi policist z dejanjem ali opustitvijo dejanja pri opravljanju policijskih nalog pritožniku kršil človekove pravice ali temeljne svoboščine.

(2) Pritožba se vloži na ministrstvu v pisni obliki, ustno na zapisnik ali v elektronski obliki. Za pritožbo v elektronski obliki, ki ni podpisana z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom, se šteje, da jo je vložila in podpisala oseba, ki je na vlogi navedena kot podpisnik. Če je pritožba vložena na policijo, ta o tem takoj obvesti ministrstvo in mu posreduje pritožbo.

(3) Ministrstvo v sodelovanju s policijsko enoto, v katero je razporejen policist, ki naj bi z dejanjem ali opustitvijo dejanja pri opravljanju policijskih nalog kršil pritožnikove človekove pravice ali temeljne svoboščine, uskladi ali se bo pritožba obravnavala v pomiritvenem postopku ali neposredno na senatu. Ob nesoglasju pretehta mnenje ministrstva.

(4) Pritožba, v kateri je izražena volja pritožnika, da daje pritožbo zoper delo policista, mora biti razumljiva in mora vsebovati:

- osebno ime ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča pritožnika,
- podatke o morebitnem pooblaščencu pritožnika,
- naslov za vročanje, lahko pa vsebuje tudi druge podatke (elektronski naslov, telefonska številka),
- kraj, čas in opis dejanja ali opustitve dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog, ko naj bi bile kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine,
- morebitna dejstva in dokaze, na katerih temelji pritožba, in
- podpis pritožnika.

(5) Če je pritožba nerazumljiva ali nepopolna, pooblaščenec ministra ali vodja policijske enote pritožnika pisno pozove, naj pritožbo popravi ali dopolni v petih delovnih dneh od vročitve zahteve za popravo ali dopolnitev.

(6) Vodja policijske enote popolno pritožbo, ki se obravnava v pomiritvenem postopku, preizkusi, da ugotovi, ali gre za pritožbo, ali je ta dopustna in pravočasna in ali jo je vložila upravičena oseba. Če se pritožba obravnava neposredno na senatu, preizkus opravi pooblaščenec ministra.

(7) Pritožba se ne obravnava, če:

- pritožnik v predpisanem roku nerazumljive ali nepopolne pritožbe ne popravi ali dopolni;
- ne gre za pritožbo po tem zakonu;
- je pritožba vložena prepozno;
- je pritožbo vložila neupravičena oseba;
- je to pritožba, o kateri je bilo v pritožbenem postopku že odločeno;

- je vsebina pritožbe zlonamerna ali se s pritožbo zlorablja pritožbeni postopek;

- **(črtana)**;

- je pritožnik pred uvedbo pritožbenega postopka odstopil od pritožbe s pisno ali ustno izjavo, ki se evidentira.

(8) O odločitvi, da se pritožba ne bo obravnavala, ministrstvo pritožnika seznani s pisnim obvestilom. Obvestilo se pritožniku vroči osebno.

147. člen

(seznanitev policista s pritožbo)

(1) Policistu, zoper katerega je vložena pritožba, je treba vročiti kopijo pritožbe. Policist mora ves čas postopka sodelovati pri preverjanju pritožbe in lahko pripravi pisno izjavo o pritožbi v petih delovnih dneh po vročitvi pritožbe. Če je to potrebno za razjasnitev pritožbenih okoliščin, je lahko vabljen, da pojasni dodatna dejstva v zvezi s pritožbo. Policist je lahko vabljen osebno pisno, neposredno ustno, po telefonu ali elektronski pošti. Od vabljenja do razgovora s policistom mora poteči najmanj pet delovnih dni, rok pa se lahko z njegovim soglasjem izjemoma tudi skrajša.

(2) Če iz pritožbe izhajajo razlogi za sum, da je policist storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, in je bila taka pritožba poslana pristojnemu državnemu tožilcu, je o tem treba seznaniti policista.

NAČINI REŠEVANJA PRITOŽBE

148. člen

(vrste pritožbenega postopka)

(1) V pritožbenem postopku se vloge obravnavajo v:

- pomiritvenem postopku oziroma

- pred senatom.

(2) V pomiritvenem postopku se pritožba obravnava v policijski enoti, v kateri naj bi bile z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog kršene pritožnikove človekove pravice ali temeljne svoboščine.

(3) Pred senatom se obravnava pritožba, če pomiritveni postopek ni bil uspešno končan.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se pritožba obravnava neposredno pred senatom:

- če je bil v policijskem postopku, na katerega se pritožba nanaša, kdo hudo telesno poškodovan, posebno hudo telesno poškodovan ali je izgubil življenje;

- če se pritožba nanaša na policijski postopek, v katerem so bila prisilna sredstva uporabljena zoper več kot tri osebe in je nastala lahka telesna poškodba;

- če se pritožba nanaša na policijski postopek, v katerem je bilo uporabljeno strelno orožje;

- če so bili v policijskem postopku udeleženi otroci ali mladoletniki ali pripadniki narodnostnih ali etničnih skupnosti ali manjšin ali drugih ranljivih skupin;

- če so v pritožbi navedene trditve o mučenju, krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju ali kaznovanju;

- če je pritožba vložena zoper vodje policijskih enot ali vodje notranjih organizacijskih enot policije;

- če se obravnava pritožba tujca, ki ne prebiva na območju Republike Slovenije;

- v drugih primerih očitkov hudega posega v človekove pravice ali temeljne svoboščine.

149. člen

(pomiritveni postopek)

(1) Pomiritveni postopek je razgovor vodje policijske enote, v katero je razporejen policist, zoper delo katerega je vložena pritožba, s pritožnikom, v katerem vodja pritožnika seznani z ugotovitvami v zvezi s pritožbo. V razgovoru mora pritožniku omogočiti, da predstavi dejstva v zvezi s pritožbo in predlaga dokaze za ugotovitev dejanskega stanja. O pomiritvenem postopku se piše zapisnik.

(2) Vodja policijske enote za ugotovitev dejanskega stanja pritožbe pred izvedbo pomiritvenega postopka uporablja pooblastila, kot jih za poročevalce določa 143. člen tega zakona.

150. člen

(potek pomiritvenega postopka)

(1) Vodja policijske enote iz prejšnjega člena, če se je pritožnik pripravljen odzivati oziroma sodelovati v pomiritvenem postopku, pritožnika povabi na razgovor neposredno ustno, po telefonu ali elektronski pošti.

(2) Na pomiritveni postopek je pritožnik vabljen s pisnim vabilom, če se ne odzove na druge oblike vabljenja iz prejšnjega odstavka. Če se pravilno vabljeni pritožnik, ki je bil opozorjen na posledice izostanka, vabilu ne odzove in ne sporoči, da bo nadaljeval postopek, se njegov molk šteje za odstop od pritožbe, pritožbeni postopek pa se konča. Celoten spis se takoj odstopi ministrstvu. O končanju pritožbenega postopka ministrstvo pritožnika seznani s pisnim obvestilom. Pisno obvestilo o koncu postopka se pritožniku vroči osebno.

(3) O naroku za pomiritveni postopek mora biti seznanjen tudi policist, zoper katerega je bila vložena pritožba, njegova udeležba na pomiritvenem postopku pa je prostovoljna. Če se policist udeleži pomiritvenega postopka, mu je treba omogočiti, da predstavi dejstva in dokaze v zvezi s pritožbo.

(4) Na pomiritvenem postopku se pritožnika seznani z njegovimi pravicami, zlasti s pravicami iz petega in šestega odstavka tega člena ter potekom pritožbenega postopka. Pojasnijo se mu policijska pooblastila, ravnanje policista v konkretnem dogodku in se ga ob

upravičeni pritožbi seznani z ukrepi, ki so že ali bodo sprejeti (opravičilo, pisno ali ustno opozorilo policista, predlog za uvedbo disciplinskega postopka, postopka o prekršku ali kazenskega postopka ipd.).

(5) Če se pritožnik pomiritvenega postopka udeleži in se z ugotovitvami strinja, je pritožbeni postopek s podpisom zapisnika končan.

(6) Če se pritožnik ne strinja z ugotovitvami, predstavljenimi na pomiritvenem postopku, ali se ne udeleži pomiritvenega postopka, vendar do razpisanega pomiritvenega postopka sporoči, naj se postopek nadaljuje na senatu, se celoten spis takoj odstopi ministrstvu, ki vodi nadaljnji pritožbeni postopek. Če pritožnik kljub nestrinjanju z ugotovitvami v pomiritvenem postopku predlaga konec postopka, kar se navede v zapisniku, se pritožbeni postopek s podpisom zapisnika konča.

(7) Pomiritveni postopek mora biti praviloma končan v 30 dneh od prejema pritožbe, razen če to ni mogoče zaradi objektivnih okoliščin.

POSTOPEK PRED SENATOM

151. člen

(senat)

(1) Senat, ki ga imenuje minister, sestavljajo pooblaščenec ministra kot vodja senata in dva predstavnika javnosti kot člana senata. Pristojen je za ocenjevanje utemeljenosti pritožbe zoper delo policista.

(2) Seja senata poteka na območju policijske uprave, na kateri naj bi bile z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog kršene pritožnikove človekove pravice ali temeljne svoboščine.

(3) Če je pritožnik tujec, ki ne prebiva na območju Republike Slovenije, je lahko seja senata na sedežu ministrstva in se nanjo vabijo člani senata, lahko tudi poročevalec.

152. člen

(postopek pred senatom)

(1) Pritožba se dodeli v reševanje vodji senata, ki po končanem zbiranju obvestil in dokazov razpiše in vodi sejo senata.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek vodja senata ne razpiše seje senata v pritožbenih zadevah, ki so se obravnavale na pomiritvenem postopku in se pritožnik ni strinjal s predstavljenimi ugotovitvami, če iz dokumentacije nesporno izhaja, da so bile okoliščine preverjene v zadostni meri in je dejansko stanje pravilno in popolno ugotovljeno ter nadaljnji postopek pred senatom ne bi pripeljal do drugačne odločitve. O odločitvi, da se pritožba ne bo obravnavala, ministrstvo pritožnika seznani s pisnim obvestilom. Obvestilo se pritožniku vroči osebno. Pritožbeni postopek se s tem konča.

(3) Vodja senata pošlje pritožniku in policistu, zoper delo katerega je vložena pritožba, skupaj z vabilom na sejo senata poročilo o ugotovitvah v zvezi s pritožbo. V vabilu se pritožnika in policista istočasno seznani, da lahko v petih delovnih dneh dasta pripombe k

poročilu ter nove dokaze in dejstva v zvezi z navedbami v pritožbi, ki se bodo obravnavale na seji senata.

(4) Drugo pritožbeno dokumentacijo si lahko pritožnik in policist pregledata pri vodji senata ali poročevalcu. Vpogled v dokumentacijo, ki se nanaša na morebitni predkazenski postopek, se pritožniku dovoli po predhodno pridobljenem dovoljenju pristojnega državnega tožilca.

(5) Senat odloča o pritožbi na seji.

(6) Na sejo senata so vabljeni pritožnik, policist, zoper delo katerega je vložena pritožba, pooblaščenci, poročevalec, priče, strokovnjaki in tolmači.

(7) Vabilo na sejo senata mora biti pritožniku in policistu vročeno najmanj pet delovnih dni pred sejo. V vabilu se ju opozori, da bo pritožbeni postopek končan na podlagi razpoložljivih dokazov, če se seje senata ne bosta udeležila osebno ali po pooblaščencu.

(8) Poročevalec na seji senata predstavi poročilo o ugotovitvah.

(9) O vsebini pritožbe in dejstvih v zvezi s pritožbo se lahko izrečeta tudi pritožnik in policist, ki lahko po vodji senata postavljata vprašanja vabljenim ali predlagata izvajanje dodatnih dokazov.

(10) Vodja senata in člani senata lahko postavljajo vprašanja vabljenim ter izvajajo dodatne dokaze za ugotovitev dejanskega stanja.

(11) Vodja senata skrbi za red na seji senata in dostojanstvo senata. Vodja senata ima pravico tiste, ki motijo delo senata, opomniti. Od oseb, ki kljub opominu motijo delo senata ali se nedostojno obnašajo, lahko vodja senata zahteva, da zapustijo sejo senata.

(12) Na podlagi ugotovljenih dejstev in okoliščin senat z glasovanjem odloči o utemeljenosti pritožbe. Če je v pritožbi navedenih več pritožbenih razlogov, senat odloča o utemeljenosti vsakega pritožbenega razloga posebej. Sprejeta je odločitev, za katero glasujeta vsaj dva člana senata. (13) Vodja senata takoj po končanem glasovanju seznani prisotne o odločitvi senata.

(14) Odločitev senata je dokončna.

153. člen

(odgovor senata)

(1) Postopek reševanja pritožbe se konča s pisnim odgovorom pritožniku.

(2) V pisnem odgovoru iz prejšnjega odstavka mora biti odločitev senata vsebinsko razložena. Pritožniku je treba odgovoriti na pritožbene razloge tako, da se argumentirano razložijo stališča do vseh razumljivih trditev oziroma očitkov v pritožbi in povzamejo bistvene okoliščine in ugotovitve.

(3) Odgovor senata se pritožniku vroči osebno, policistu pa po vodji policijske enote v katero je razporejen.

(4) Postopek pred senatom mora biti končan v 90 dneh od prejema pritožbene zadeve, razen če zaradi objektivnih okoliščin to ni mogoče.

DOKONČANJE PRITOŽBENEGA POSTOPKA IN STROŠKI

154. člen

(konec pritožbenega postopka)

(1) Pritožbeni postopek se konča, tudi če:

- je pritožnik odstopil od pritožbe s pisno ali ustno izjavo, ki se evidentira;
- se med obravnavanjem pritožbe ugotovi, da ne gre za pritožbo;
- pritožnik umre, pa nobeden izmed svojcev iz drugega odstavka 142. člena tega zakona pravočasno ne zahteva nadaljevanja pritožbenega postopka;
- so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 146. člena tega zakona;
- gre za druge primere iz drugega odstavka 152. člena tega zakona.

(2) O koncu pritožbenega postopka ministrstvo pritožnika seznani s pisnim obvestilom. Obvestilo o koncu pritožbenega postopka se pritožniku vroči osebno.

155. člen

(stroški postopka)

(1) Stroški, ki nastanejo med pritožbenim postopkom, so stroški proračuna.

(2) Pravico do povrnitve stroškov udeležbe na seji senata imajo predstavniki javnosti in strokovnjaki, ki niso zaposleni v policiji ali na ministrstvu.

(3) Višino, vrste in način povrnitve stroškov udeležbe na seji senata predpiše minister.

POROČANJE

156. člen

(obveznost poročanja)

(1) Policija mora ob utemeljeni pritožbi, obravnavani na senatu, ali ko je ravnanje policista v pomiritvenem postopku ocenjeno kot neskladno s predpisi, pisno poročati o sprejetih in izvedenih ukrepih ministrstvu v 30 dneh po končanem pritožbenem postopku.

(2) Ministrstvo pripravi polletno in letno poročilo o reševanju pritožb, ki se objavi na spletni strani ministrstva. Osebni podatki se v poročilu ne navajajo.

V. SODELOVANJE Z VARNOSTNIMI ORGANI DRUGIH DRŽAV

157. člen

(sodelovanje policije v drugih državah članicah EU)

(1) Za preprečevanje kaznivih dejanj, vzdrževanje in zagotavljanje javnega reda in miru med javnimi zbiranji ter ob naravnih in drugih nesrečah na podlagi zaprosila, skladno s Sklepom Sveta 2008/615/PNZ in Sklepom Sveta 2008/616/PNZ, lahko policija sodeluje z varnostnimi organi na območju druge države članice EU. O sodelovanju odloči generalni direktor policije.

(2) O pomoči in podpori policije ob kriznih razmerah v drugi državi članici EU, kot to opredeljuje Sklep Sveta 2008/617/PNZ, na podlagi zaprosila odloči minister.

(3) Pri sodelovanju policije z varnostnimi organi v drugi državi članici EU na podlagi tega zakona je dovoljeno opravljati policijske naloge in uporabiti prisilna sredstva le pod vodstvom pristojnega varnostnega organa druge države članice EU, če to določajo Sklep Sveta 2008/615/PNZ, Sklep Sveta 2008/616/PNZ, Sklep Sveta 2008/617/PNZ ali zakon države članice EU.

(4) V skladu s prejšnjim odstavkom smejo policisti uporabiti strelno orožje le v primeru iz prve alineje prvega odstavka 96. člena tega zakona.

158. člen

(sodelovanje policije z varnostnimi organi drugih držav članic EU v Republiki Sloveniji)

(1) Na podlagi zaprosila policije lahko varnostni organi drugih držav članic sodelujejo v Republiki Sloveniji pri preprečevanju kaznivih dejanj, vzdrževanju in zagotavljanju javnega reda in miru ob javnih zbiranjih in ob pomoči pri naravnih in drugih nesrečah, skladno s Sklepom Sveta 2008/615/PNZ in Sklepom Sveta 2008/616/PNZ.

(2) Na podlagi zaprosila ministra lahko varnostni organi drugih držav članic sodelujejo s policijo v kriznih razmerah v Republiki Sloveniji, kot to opredeljuje Sklep Sveta 2008/617/PNZ.

(3) Varnostni organi drugih držav članic v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena nosijo uniformo, strelno orožje, pripadajoče strelivo in druga prisilna sredstva, uporabljajo vozila in drugo opremo z njihovimi znaki in simboli, potrebno za opravljanje policijskih nalog. Generalni direktor policije lahko omeji vnos in uporabo določenih sredstev in opreme.

(4) Varnostni organi držav članic opravljajo policijske naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena in uporabljajo prisilna sredstva na podlagi tega zakona in pod vodstvom slovenske policije. Strelno orožje smejo uporabiti le v primeru iz prve alineje prvega odstavka 96. člena tega zakona.

(5) Varnostnim organom drugih držav članic sta pri sodelovanju s policijo zagotovljeni enaka zaščita in podpora kot slovenskim policistom. Za delovnopravna razmerja in disciplinsko odgovornost varnostnih organov držav članic veljajo njihovi predpisi.

159. člen

(sodelovanje policije s tujimi varnostnimi organi pri varovanju določenih oseb in objektov)

(1) Pripadniki tujih varnostnih organov, ki neposredno varujejo predstavnika te države ali drugo varovano osebo na obisku v Republiki Sloveniji in sodelujejo pri opravljanju policijskih nalog v Republiki Sloveniji, lahko nosijo uniformo, če opravljajo naloge v uniformi, uporabljajo vozila ter vnesejo in nosijo strelno orožje, pripadajoče strelivo in prisilna sredstva brez posebnega dovoljenja ob pravočasni najavi policiji. Posebnega dovoljenja ob pravočasni najavi policiji tudi ne potrebujejo tuji varnostni organi, če varujejo predstavnika svoje države ali drugo varovano osebo in so zaradi njegovega varovanja v tranzitu skozi Republiko Slovenijo. O uporabi druge varnostne opreme tujih varnostnih organov odloči generalni direktor policije. Varovanje določenih predstavnikov Republike Slovenije v tujini opravljajo policisti Republike Slovenije skladno s predpisi Republike Slovenije in predpisi države gostiteljice, če niso v nasprotju s predpisi Republike Slovenije.

(2) O nujnosti vstopa in uporabe zračnih in vodnih plovil tujih varnostnih organov na območju Republike Slovenije zaradi opravljanja nalog iz prejšnjega odstavka odloči vlada na predlog ministra.

(3) Pripadnikom tujih varnostnih organov v Republiki Sloveniji je dovoljena uporaba strelnega orožja in prisilnih sredstev le v primeru iz prve alineje prvega odstavka 96. člena tega zakona.

160. člen

(sodelovanje policije na prošnjo mednarodnih organizacij)

(1) Policija lahko na prošnjo mednarodnih organizacij ali na podlagi meddržavnih sporazumov, katerih članica ali podpisnica je Republika Slovenija, sodeluje v tujini pri opravljanju policijskih ali drugih nevojaških nalog.

(2) O sodelovanju iz prejšnjega odstavka odloča vlada na predlog ministra.

161. člen

(organ za izvajanje obveznosti sodelovanja z drugimi pristojnimi organi)

(1) Organ, pristojen za izvajanje predpisov s področja policije, s katerimi se izvajajo določbe 2. (razen 7. člena), 3. in 4. poglavja Sklepa Sveta 2008/615/PNZ ter 3., 4. in 5. poglavja Sklepa Sveta 2008/616/PNZ, je ministrstvo.

(2) Organ, pristojen za policijsko sodelovanje iz prve točke 17. člena in prvega odstavka 18. člena Sklepa Sveta 2008/615/PNZ ter 17. člena Sklepa Sveta 2008/616/PNZ, je policija.

(3) Pristojni organ iz c) točke 2. člena Sklepa Sveta 2008/617/PNZ je policija.

(4) Nacionalne kontaktne točke pristojne za izvajanje 6., 11., 12., 15. in 16. člena Sklepa Sveta 2008/615/PNZ določi vlada.

(5) Pristojni organ iz prvega odstavka 3. člena Sklepa Sveta 2008/633/PNZ za izvajanje nalog iz področja dela policije je policija. Centralne točke iz tretjega odstavka 3. člena Sklepa Sveta 2008/633/PNZ so policijske enote.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

162. člen

(prekrški)

(1) Z globo 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 10. člena tega zakona.

(2) Z globo 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 300 do 800 eurov se za prekršek kaznuje kršitelj, ki ne upošteva odredbe iz 60. člena tega zakona, ki ne izroči ključa oziroma drugega sredstva za zaklepanje prebivališča ali ki v času odrejenega ukrepa nadleguje oškodovanca po komunikacijskih sredstvih.

(4) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje kršitelj, ki:

- ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega odstavka 62. člena tega zakona,
- ne upošteva odredbe preiskovalnega sodnika iz sedmega odstavka 62. člena tega zakona.

(5) Za prekrške po tretjem in četrtem odstavku tega člena se v hitrem postopku izrekajo globe v okviru predpisanega razpona.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

163. člen

(dokončanje pritožbenih postopkov)

(1) Pritožbeni postopki, začeti pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po predpisih, na podlagi katerih so bili začeti.

(2) Predstavniki javnosti v pritožbenem postopku zoper delo policistov, ki so bili imenovani na podlagi 28. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 66/09 – uradno prečiščeno besedilo, 22/10, 26/11 – odločba US in 58/11 – ZDT-1, v nadaljnjem besedilu: ZPol), opravljajo svoje naloge do poteka dobe imenovanja, če izpolnjujejo pogoje določene s tem zakonom. Ministrstvo po uradni dolžnosti preveri izpolnjevanje pogojev v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

164. člen

(ureditev evidenc)

Podatke iz evidenc, ki se vodijo na podlagi ZPol, je treba uskladiti z določbami tega zakona v dveh letih od njegove uveljavitve.

165. člen

(razveljavitev in uporaba ter rok za izdajo podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

- Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije (Uradni list RS, št. 67/08);

- Uredba o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija (Uradni list RS, št. 110/10);

- Pravilnik o reševanju pritožb (Uradni list RS, št. 1/04, 117/05 in 111/06);

- Pravilnik o prepovedi približevanja določenemu kraju oziroma osebi (Uradni list RS, št. 95 /04);

- Pravilnik o zaščiti podatkov policije (Uradni list RS, št. 17/11);

- Pravilnik o policijskih pooblastilih (Uradni list RS, št. 40/06 in 56/08);

- Pravilnik o povračilu potnih stroškov vabljenim osebam (Uradni list RS, št. 79/06);

- Pravilnik o hrambi podatkov o elektronskih komunikacijah policije in o dostopu do policijskih zbirk podatkov (Uradni list RS, št. 103/06 in 59/07);

- Pravilnik o posesti in nošenju službenega orožja in streliva v policiji (Uradni list RS, št. 55 /99);

- Pravilnik o nadomestilu za vpogled in posredovanje podatkov iz evidenc policije (Uradni list RS, št. 53/12).

(2) Vlada in minister izdata predpise, določene s tem zakonom, v enem letu od uveljavitve tega zakona.

166. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- 3., 18., 19., 20., 23., 24., 25., 26., 28., 29., 30., 32., 32.a, 33., 34., 35., 35.a, 35.b, 36., 36. a, 36.b, 37., 38., 38.a, 39., 39.a, 39.b, 40., 41., 42., 43., 44., 44.a, 45., 46., 47., 48., 48.a, 49.a, 50., 51., 51.a, 51.b, 51.c, 51.č, 51.d, 52., 53., 54., 54.a, 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63. in 64. člen ZPol,

- četrti odstavek 37. člena Zakona o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 35/10 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Določbe iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

167. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestdeseti dan po njegovi uveljavitvi.